

1998-2008

10. YIL

GALERİ APEL

10th YEAR

Galeri Apel'in 10. yılı için yayınlanmıştır.
Published on the occasion of Gallery Apel's 10th year.

İstanbul, 2008

Yayına hazırlayanlar :

Edited by :
Aydan Baktır
Evren Kıvançer
Canan Pak
Emre Senan
Nuran Terzioğlu

Tasarım ve uygulama :

Designed by :
Emre Senan

Baskı ve cilt :

Printed and bound by :
Mas Matbaacılık San. ve Tic. A.Ş.
Hamidiye Mahallesi Soğuksu Caddesi No.3
Kağıthane / İstanbul
T: 090 212 294 10 00

ISBN No: 978-975-92648-7-1

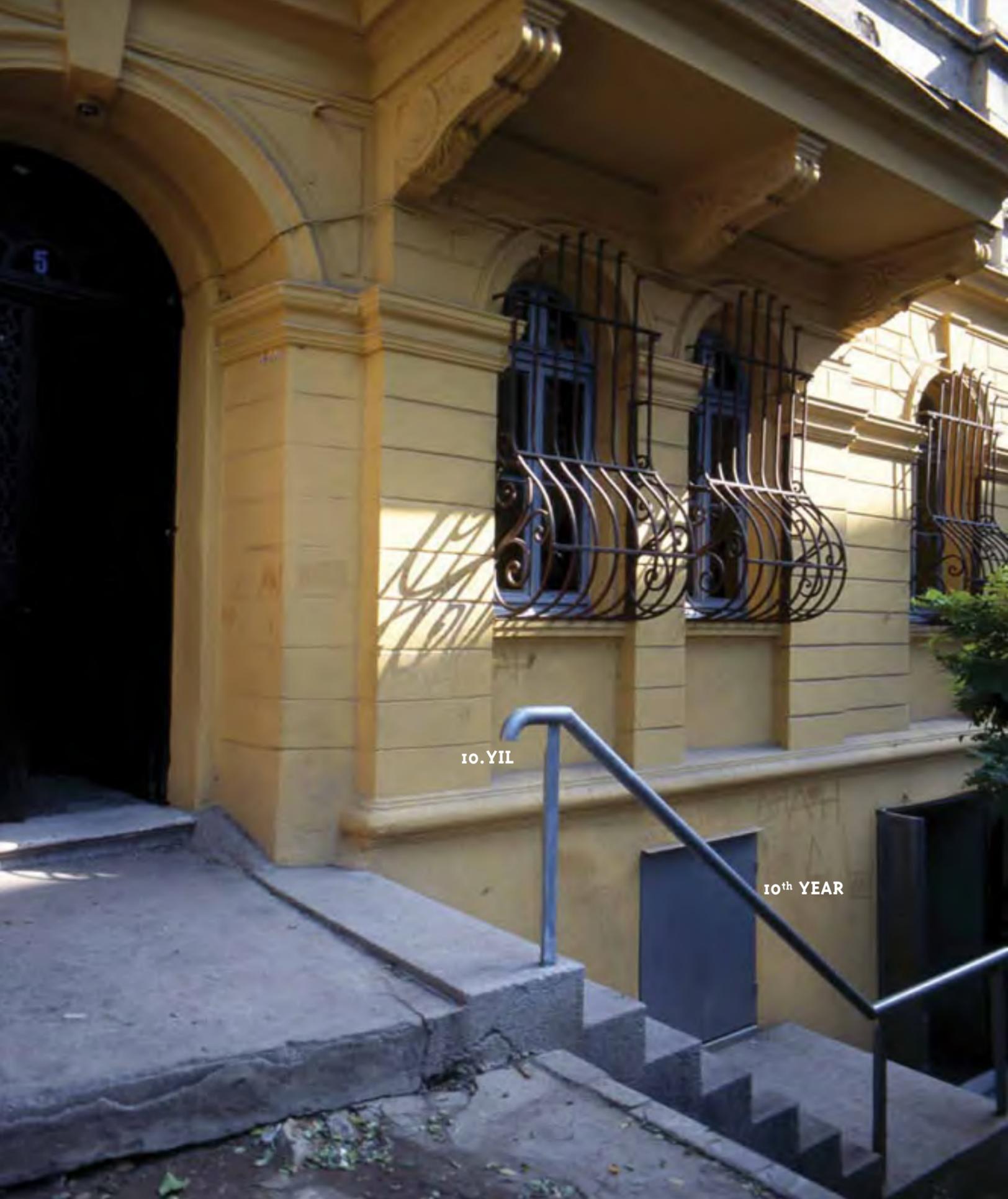
Çeviriler:

Translations :
Giriş / **Introduction** : Fred Stark
Sanatın Büyüsüne Apel / **An Appeal to the Mystery of Art** : Robert Bragner

Galeri Apel 10. yıl sergileri, Galerî Apel'de, Tütün Deposu'nda ve Fransız Kültür Merkezi'nde,
11 Eylül – 11 Ekim arasında "Benim Adım Apel" başlığı ile yer aldı.

**Gallery Apel's 10th year was celebrated with
'My name is Apel / Je m'appelle Apel' exhibitions which were held at Gallery Apel,
the French Cultural Institute and the Tobacco Warehouse, between 11 September – 11 October.**

10.YIL

10th YEAR

NURAN TERZİOĞLU

Galeri Apel, adını ilk iki katında yer aldığı yüz kırk yıllık Apelyan Apartmanı'na borçlu. On yıl boyunca çizgisini adının çağrıştırdığı yönde geliştirdi. "damak", "sokak", "hasat", "komşu", "düğün-dernek" ve "çarşı-pazar" gibi günlük hayattan seçilen konularla günümüz sanatını yaşamın bir parçası yapmaya çalıştı. Ciderek genişleyen bir sanatsever halkasının yanısıra, çevresinin ve mahallesinin çocuklarının da uğrak yeri oldu. Bu arada, Galerî Apel, başka kıtalardan, şehirlerden, mahallerden çağrılar aldı ve uzak diyarlarda da sergiler düzenledi.

Galerî'nin onuncu yılını kutlamak amacıyla düzenlenen sergiye "Benim Adım Apel" demeye karar verdim. "Je m'appelle Apel" cümlesinden mi yoksa "Benim Adım Kırmızı"dan mı daha çok esinlendim bilemiyorum. Ama, "Her kitap ilkin adıyla bir çağrışım yapar" der Murathan Mungan. Umarım "Benim Adım Apel" de geçen on yılı çağrıştırır.

Ad vermeye meraklı bir kişi olarak tematik sergilerde çok önceden vaftiz analığı yaparım, ve hatta eşim Tosun bir keresinde şöyle bir soru sordu, "Sanatçının kulağına üç kez fısıldadın mı?". Her ne kadar işlerini yakından biliyor olsam da, her seferinde, sanatçıların yaratıcılıkları beni yeniden heyecanlandırır. Nihayet, hayranlık ve hayretle karşıladığım özgün işleri de bir bütün halinde düzenlemek bana düşer.

Galerî Apel'de yer alan sergiler her zaman da tematik değildir. Kişisel sergilerin adı bazı şaman kültürlerindeki gibi kendiliğinden ortaya çıkar. Sanatçı kendi hedefini kendi belirler.

Üretimleriyle 1998'den bu yana galerinin yanında olan kırksekiz sanatçının katkıda bulunduğu bu kapsamlı serginin galeri dışında daha geniş alanlara yayılması kaçınılmazdı. Sivil toplum ve sanat meseni Osman Kavala, Tophane'deki 9. Uluslararası İstanbul Bienali'nde de kullanılan "Tütün Deposu" nun ilk iki katını, İstanbul'lu sanatseverlerin yakından tanıdığı Fransız Kültür Merkezi direktörü M. Arnaud Littardi ise

merkezin sergi salonlarını önerdiler. Bu değerli teklifleri başka cömertlikler, özveriler izledi. Sergi kataloğu bir armağan kitaba dönüştü: Canan Pak, Apel'in 10. yıl etkinlikleri çerçevesinde galeri mekanında açacağı "Kendini Bana Göster" başlıklı sergisinin yanı sıra bir de uzun salonda sunulmak üzere "Je m'appelle Apel" diye tanımladığı bir foto-kolaj düzenlemesi hazırladı. Mesleğe başladığım ilk günlerden bu yana her zaman bana destek olan kardeşim Aydan Baktır, "canan"ın² bu görsel çalışmasının nasıl değerlendirilebileceğinin araştırmasına girmişken çözüm 10. yıl kataloğunun tasarımını üstlenen Emre Senan'dan geldi: Hasan Bülent Kahraman'ın kaleme aldığı temel metnin yanı sıra, katalogda, 10 yılı yansıtan bir de görsel makaleye yer verilecekti. Bu arada sanatçımız Emre Senan'ın tatilini katalog çalışmasıyla değerlendirdiği anlaşıldı. Bu kataloğun gerçekleşmesine bir diğer emek ve gönül veren de başına geleceklerin hesabını yapmadan çalışan değerli asistanım Evren Kıvançer'di şüphesiz. Sevgili arkadaşım Zehra Öner değil on, yirmi yıllık desteğini yine sürdürdü. Aramıza yeni katılan Derya Aydoğdu, Şahin Girgin gibi daha birçok kişinin emeğinden de söz etmek isterim.

Ve Hasan Bülent Kahraman, 1984 yılında Tanbay'da tanıdığım kitap kurdu delikanlı. Onlarca kitap, yüzlerce makalenin yazarı... Beni çok eskiden tanıyan bir dost olarak yazdığı yazıyı okuduktan hemen sonra ona tek kelimeyle teşekkür etmeye çalıştım: "Keşke!"...

İyi ki varsınız!
Ailem, sanatçılar, dostlar ve herkes
Hepinize sonsuz teşekkürlerimle.

Nuran Terzioğlu

¹ Bir Anadolu geleneği

² Cönülden sevilen. TDK Sözlüğü

Gallery Apel owes its name to the Apelyan Apartments, a 140-year-old building of which the gallery occupies the first two floors. The word “apel” calls to mind “appeal” and “invitation,” with connotations of hospitality, and for ten years the gallery has developed its policies in the sense which this name implies, striving to make present-day art a part of life with topics selected from everyday living, topics such as “palate,” “the street,” “harvest,” “neighbors,” “weddings and celebrations” and “shop’n bazaar.” In addition to a steadily growing circle of artlovers, it has also become the haunt of nearby folk and the neighborhood children. Meanwhile Gallery Apel has received invitations from other continents, cities and districts, holding exhibitions not only in its own precincts but also in distant lands.

I have decided to name the exhibition celebrating the Gallery’s tenth year “My Name Is Apel.” I don’t know whether I was drawn to this more by the sentence “Je m’appelle Apel” or rather by the title of the book, “My Name Is Red.” But as Murathan Mungan says, “Every book first calls up an association with its title.” I hope “My Name Is Apel” will put one in mind of the ten years that have gone by.

As someone who enjoys giving names I have long since been the godmother for exhibitions. Indeed my husband Tosun once asked me, “Did you whisper three times in the artist’s ear?” However closely I know their works, the creativity of the artists excites me once again every time. In the end I am full of admiration and wonder at their original works, which it is up to me to arrange as a unified whole.

Not all the exhibitions held at Gallery Apel are thematic. The titles of solo exhibitions emerge spontaneously, as in some shamanistic cultures. The artist himself or herself sets the target.

This extensive exhibition includes the works of forty-eight artists who with their production have stood by the gallery since 1998, and it was inevitable that the show should find its way into areas further afield than the gallery. That patron of civil society and the arts, Osman Kavala, suggested the Tobacco Warehouse in Tophane, used for the 9th International Istanbul Biennial, while the exhibition halls of the French Cultural Center were proposed by its director M. Arnaud Littardi, a figure highly familiar to Istanbul art lovers. These valuable

offers were followed by other generosity and sacrifice. And the exhibition catalogue turned into a book of gifts. In addition to the exhibition, entitled “Reveal Yourself to me” which she will hold in the gallery in the context of Apel’s 10th year events, Canan Pak has also worked up a photo-collage arrangement to be displayed in the long hall and which she dubs “Je m’appelle Apel.” Since I first started in this profession my sister Aydan Baktır has backed me at every turn, and she set about to find the best way we might get full value out of Canan’s visual effort. The answer came from Emre Senan, who has undertaken the design of the 10th year catalogue: Apart from the main text by Hasan Bülent Kahraman, the catalogue would include a visual article reflecting our past decade. In the event we realized that Emre had used his holiday to work on the catalogue. Another person who, with no thought for the consequences to herself, contributed her labor and love to see that the catalogue was not stillborn is, without a doubt, my esteemed assistant Evren Kıvançer. And my dear friend Zehra Öner continued to give her support, which has been unstinting for ten, nay twenty years. I would like to mention the contributions of numerous others, for example Derya Aydoğdu and Şahin Girgin, both of whom have only recently joined our midst.

And then there is Hasan Bülent Kahraman, the young bookworm whom I met in 1984, at the Tanbay Art Gallery, the author of dozens of books and hundreds of articles. As a friend who goes way back he has written a piece which, as soon as I read it, led me to at least attempt to thank him with the single Turkish word “Keşke!” Perhaps in English one might say “If only I thought I was worthy of this.”

What would this world be like without you!
My family, the artists, friends and indeed everybody—
My eternal thanks to all of you.

Nuran terzioğlu

¹ An Anatolian custom.

² In Turkish the word means “loved from the heart.”

HASAN BÜLENT KAHRAMAN

SANATIN BÜYÜSÜNE APEL

I Türkiye'nin yakın dönemindeki kültür oluşumları içinde en önemli rolü galeriler oynamıştır. Bu tek başına bir olgu değildir. Galeriler çağdaş sanatın gelişimi için birer mekandır. Dolayısıyla yakın dönemin kültürü galerilerde hayat bulmuş çağdaş sanat yapıtlarına gömülüdür. Batıda modernleşmenin kurumlarından birisi olan sanat galerileri Türkiye'de modernite aşılırken ortaya çıkmıştır ve bu niteliğiyle sadece kültürün oluşumuna değil egemen kültürel kodlarının çözümlenişine ve çözümlüşüne de zemin ve olanak hazırlamış, tanıklık etmiştir. Gerçekten de çok uzun dönemler boyunca neredeyse tek tip bir kültürün egemen hale getirilmesi için kullanılmış müze-devlet galerisi mantığından yeni, eleştirel, sorgulamaya dayanan bir kültürel söyleme yönelmişse toplum, çağdaş sanat-galeri ilişkisinin bu yeni kurgu içindeki payı küçümsenemez. Bu bakımdan galerileri aynı zamanda sivil toplumun birer uzantısı hatta aracısı saymak gerekir.

1980'lerin ortasından başlayarak gelişen ve çağdaş sanata yönelen galeriler güçlerini nereden alıyordu? Henüz yeterli ve destekleyici bir piyasa doğurmamış, modası geçmiş bir uygulama olmakla birlikte mesenlik geleneğinden hemen hemen hiç pay almamış, çağdaş sanatın kendisine bir ses ve alan bulmasının aynı zamanda toplumsal bir zorunluluk olduğu bilincine erişip onu desteklemek için davranan bir işadami tipi ve kültürü kazanmamış bir toplumda bu daha da önemli bir sorudur. Buna şunu eklemek de mümkün: çağdaş sanat modern sanatın bittiği, en azından dönüştüğü noktada doğar.

I In the course of contemporary cultural developments in Turkey, the most important of roles have been played by galleries. This fact is by no means an isolated one. Every gallery has served as a context for the development of contemporary art and for that reason the culture of our recent past is immersed in works of contemporary art that came to life in galleries. In the West, art galleries are one of the institutions of modernization; here in Turkey, they appeared as modernity took root and by virtue of this they provided the foundations and opportunities for deciphering and resolving not just cultural formations but dominant cultural codes as well. Indeed if there was any movement at all away from the museum/state gallery logic that had so long been employed to render an all but monolithic culture dominant in favor of a new and critical cultural discourse that was based on interrogation, the role of the relationship between social contemporary art and galleries in this new development is not to be belittled. In that respect, one must also consider every gallery an extension—indeed an intermediary—of civil society.

Whence did the galleries which began developing and turning their attentions to contemporary art around the middle of the 1980s derive their strength? For a society which had yet to give birth to a market that was either adequate or supportive, which had scarcely ever enjoyed the benefits of artistic patronage (however ancient an institution that may be), and which was lacking in wealthy individuals whose senses

Modern sanatın içine kapalı, biçimsel sorunsallarla ilgilenen, toplumsal göndermelerden ya bütünüyle uzak ya da onları çok gizli biçimde duyumsatan tavrından sonra çağdaş sanat gündelik hayatın, siyasal olanın öne çıktığı noktada ‘tavır almayı’ kendisine varlık nedeni edinerek meydana geliyordu. Çağdaş sanat bu niteliğiyle kesinkes politik bir sanattı. Modernitenin tek tipçi ve homojen toplumsal anlayışına, egemen, kalıplaşmış söylemlerine doğrudan bir darbeydi. 1980’lerin ortasından itibaren biçimlenen kimlik, mekan, beden, bellek, aidiyet, cinsellik, cinsiyet politikaları açıldıkça çağdaş sanatın söyleyecek sözü çoğalıyor, alanı genişliyordu. Modernleşmenin önerilmiş ve kurgulanmış toplumsallığına gömülü sanatından toplumsal olanı kurgulayan bir sanatsal anlayışa geçilmişti. Muhalif, çatışmacı, uzlaşmayan bir sanatsal anlayış ve söylemiydi hakim olan.

Türkiye’de tarihi henüz yazılmamış olan çağdaş sanat mekanlarının ve onlarla iç içe olan kayyumların (küratör) ana işlevi budur: egemen ve genel geçer olana karşı gerektiğinde uçuculuğunu (ephemerality) da göze alarak muhalif bir ses çıkarmak, yeni bir şey söylemek ama bunu gündelik, politik, insani ve bireysel olanın içinden yapmak. 1980’lerin ortasında başlayan bu yaklaşım ve yeni model İstanbul ve Ankara gibi kentlerde farklı anlamlar taşır.

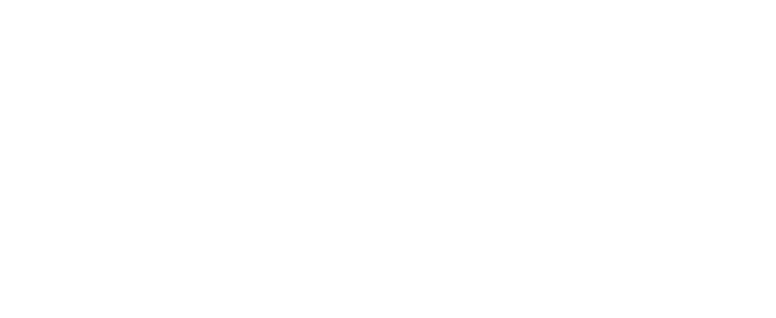
Ankara’da yerleşik siyasal ve kültürel yapının kalbi ve merkezi olan bu şehirde en geniş anlamda taşranın katı ve koyu muhafazakarlığına,

the city of Ankara, which has been the center of the Turkish Republic since its founding in 1923, has a long and rich history of art and culture. The city is home to many museums, galleries, and cultural institutions, and has been the site of many important art events and exhibitions. The city’s art scene has been growing rapidly in recent years, and is now one of the most vibrant in the country. This is due to a number of factors, including the city’s central location, its rich history, and the growing interest in art and culture among the city’s residents. The city’s art scene is now a major part of its identity, and is attracting more and more visitors from around the world.

of business and culture were sufficient to realize that contemporary art was not just a social responsibility but also a way to gain social recognition and status for themselves, this was a much more important question. To this point we may also add another: contemporary art was born where modern art ended—or at least underwent mutation.

In the wake of modern art’s introverted interest in formal problematics and its attitude of remaining totally aloof from social references or else of making only the most arcane allusions to them, contemporary art appeared at the point where everyday life and that which is political were in the fore and it made “taking a stance” the very reason for its existence. This attribute of contemporary art made it an utterly political art. It was a blow leveled directly against the monolithic, homogeneous social attitudes of modernism and against its dominant, stereotyped discourses. The more that issues related to identity, setting, body, memory, membership, sexuality, and sex opened up from the mid-1980s onward, the more contemporary art found that it had things to say as well as the spaces in which to say them. Modernism’s art which was embedded in a ready-made and fictionalized sociality was eschewed in favor of an artistic approach which created that which was social. What dominated now was an artistic approach and discourse that was contrarian, confrontational, and irreconcilable.

While the history of contemporary art venues in Turkey and of the

hiç değilse heyecandan uzak ve her şeyi tedirginlikle ve temkinle karşılayan tavrına karşı bir başkaldırıdır öne çıkan. Buna mukabil İstanbul gene 1980’lerin ortasından başlayarak her geçen gün biraz daha uluslar arası bir nitelik kazanmaktadır. Ne var ki, bu özelliğine rağmen İstanbul da sorgulanmaktan kendisini kurtaramaz. Her şeyden önce İstanbul nedir sorusuna cevap aranır. Gerçekten de bu şehir bütün o Doğu Roma, Bizans, Osmanlı geçmişiyle ve onun ürettiği heterojen-melez dokularla başka bir anlam ifade etmekte, 1990’larda başlayan yeni dünya düzeninin bir başka adı olan küreselleşmeyle başka bir anlam kazanmaktadır. Gene de İstanbul’un dünyanın-Batının taşrası olup olmadığı sorulmaktadır.

Aradan geçen zaman bu soruyu kendiliğinden yanıtlar. Çünkü dönemin getirdiği ekonomik ve kültürel olanaklarla İstanbul başlı başına bir merkez niteliğine bürünmüştür. Çağdaş sanat alanında kendisini gösteren gelişmeler bu yargının kanıtıdır. İstanbul artık dünyanın en önemli bienallerinden birisinin ev sahibidir. Kültür dediğimiz soyut ve geniş kavram bir ölçüde de İstanbul’da onun bütün çatışmalara açık melez dokusunda üretilmekte ve somutlaşmaktadır. Bu kaçınılmazdır. Çünkü Kürt kimliğinin ve gerçeğinin tartışıldığı bir Türkiye’de İstanbul’un en büyük Kürt nüfusuna sahip kent olduğu gerçeği bile onun niçin görmezden gelinmeyecek bir kültür üretim merkezi olduğunu ortaya koymaktadır. İslamın tartışıldığı bir dünyada ise çok yakın bir tarihe kadar halifelüğün başkenti olmuş bir şehirdir İstanbul. Cinsellik politikaları söz konusuysa kentin ana arterlerinden

the city of Ankara, which has been the center of the Turkish Republic since its founding in 1923, has a long and rich history of art and culture. The city is home to many museums, galleries, and cultural institutions, and has been the site of many important art events and exhibitions. The city’s art scene has been growing rapidly in recent years, and is now one of the most vibrant in the country. This is due to a number of factors, including the city’s central location, its rich history, and the growing interest in art and culture among the city’s residents. The city’s art scene is now a major part of its identity, and is attracting more and more visitors from around the world.

curators who are so intimately associated with them has yet to be written, their primary functions are well established: to oppose that which is dominant and conventional (even at the risk of ephemerality when that is warranted) and to say something new but to say it in the context of that which is current, political, human, and individual. This approach and new model, which got their start around the mid-80s, were fraught with quite different meanings in two different cities: İstanbul and Ankara.

In Ankara, a city that was both the heart and the center of an entrenched political and cultural structure, what emerged to the fore was a rebellion in the broadest sense against the adamant and narrow-minded conservatism of “the boonies”—or, at the very least—against attitudes which were devoid of excitement and which regarded everything with uneasiness and caution. In İstanbul by contrast the approach, which also began in the mid-80s, was somewhat more international and it became even more so as time passed. That said of course, İstanbul never managed to completely free itself of its self-interrogation. First and foremost was the search for answers to the question of just what “İstanbul” was. Indeed with all of its Eastern Roman, Byzantine, and Ottoman past and with all of the heterogeneous-syncretistic textures produced by that past, this city suggested quite different meanings and it duly acquired them with the globalization movement (AKA “New World Order”) of the 1990s. Similarly the question had to be asked if İstanbul was itself a

birisi olan İstiklal Caddesi'nin hemen arkasında her türden cinsel tercihin sergilendiğine insan tanıklık edebilir. Genel anlamda kimlik politikaları tartışılacaksa bugün İstanbul'un ne ve nerede olduğunu bilmek dahi olanaksızdır. Sadece bütün Anadolu değil, göçebeliğin başlıca yaşama biçimlerinden birisi haline geldiği bugün bütün dünya İstanbul'da bir araya gelmiştir. Herkesin herkesle temas ettiği bir yerdir İstanbul ve çağdaş sanat bu ortamda, bu zenginlik ve karmaşa içinde üretilmektedir.

II
Galeri Apel buraya kadar resmetmeye çalıştığım kültürel zeminde 1998 yılında açılır. Bu tarih çağdaş sanatın Türkiye'de bütün yerleşik kalıp ve sınırları aşarak neredeyse bütün boyutlarıyla serpilip geliştiği bir döneme denk düşer. Apel, İstanbul'un tarihsel bakımdan önemli olmuş bir semtindedir. Yakın çevresinde Osmanlı geçmişin izlerini barındıran antikacılar vardır. Osmanlı modernleşmesinin ve Cumhuriyet'e devredilecek pozitivist düşüncenin kalelerinden birisi olan Galatasaray Lisesi'yle komşudur. Biraz daha yürüdüğü takdirde tarihin en eski uygarlık odaklarından birisi olan Ceneviz Galata'sına ulaşılır. Topografik olarak neredeyse 'üstünden' geçen İstiklal Caddesi İstanbul'un kalbinin attığı bir merkezdir. Galerinin bulunduğu binanın kendisi dahi çok şeyi açıklayacak mahiyettedir. Sayısız öyküyü barındıran ve yoksul insanların yaşadığı binanın adı, bütün bu tarihsel kesişmelerin bir simgesi olacak biçimde Fransızca bir sözcüğü içerir: Apel.

“boonies” of the West if not of the rest of the world.

As time passed, this question answered itself because the economic and cultural opportunities that were on offer invested İstanbul with the qualities of a premier center in its own right. The ensuing developments in contemporary art are proof of this judgment for İstanbul now played host to one of the world's most important biennials. The abstract and broad concept that we call “culture” was being produced and realized to a degree as well in İstanbul and in its hybrid and potentially ill-assorted textures. This was unavoidable. Unavoidable because in a country where Kurdish identity and realities are being debated, even the fact that İstanbul is the city with the biggest Kurdish population make it apparent that it is a cultural production center that cannot be ignored. In a world where Islam is the subject of debate, İstanbul is a city that was the seat of the caliphate until fairly recently in historical terms. Or if sexual politics are the issue, one may witness the display of every sort of sexual preference in the back streets of one of the city's main thoroughfares, İstiklal Caddesi. If the politics of identity are to be debated in the general sense, it is impossible even to grasp what İstanbul is or where it is today. İstanbul is a place where all the essential lifestyles of today's nomadism have come together not just from the rest of Turkey but from the whole world. İstanbul is a place where everyone touches everyone else: a place in whose richness and confusion contemporary art is being produced.

Galerinin açılışı bir rastlantı değildir. Oldukça bilinçli bir seçim ve karara dayalıdır. Galerinin işletmecisi Nuran Terzioğlu yukarıda kısaca değindiğim ve 1980'lerin ortasında dönüşmeye başlamış sanat ortamının kurucu isimlerinden birisidir. Daha 1980'lerin başında Ankara'da açılan ve dönemin güncel sanatının en ileri örneklerini kusursuz bir sezgiyle derleyerek sergileyen Tanbay Galerisi'nin yöneticisidir. Ankara'da 'Galeriler Çağı' diyebileceğimiz o yılların en önemli galerilerinden birisidir Tanbay. Nuran Terzioğlu, İstanbul'lu geçmişinden getirdiği birikimle o tarihlerde Ankara'nın pek alışık olmadığı bir sıklıkta ve nitelikteki sergileri art arda açar. Koleksiyoner-eleştirmen-galeri-sanatçı dörtgeninin kurulması için çaba harcar. Fakat bunu yaparken konformist değil tam tersine olmayan bir şeyi öneren bir insanın tercihi içindedir.

Tanbay'ın kapanmasını izleyen dönemde Ankara'nın bir başka önemli galerisi olan Urart'ı yönetmeye koyulur. Burada da dönemin en ilginç ve yaratıcı sergilerini hazırlar. Söz konusu sergiler önemli isimleri içerir. Fakat Nuran Terzioğlu'nun en önemli özelliği inandığı gençlere sergi yapma olanağı sunmasındadır. Ticari ilişkilerin hakim olduğu bir dünyada bu daha başlangıçtan bir seçimi ve dolayısıyla da bir direnişi yansıtır. Büyük bir sevecenlikle ve kucaklamayla yer verdiği gençler daha sonra dönemin en önemli sanatçıları arasında anılacaktır. Ayrıca unutmamak gerekir ki, yaklaşık bir yirmi yıl öncesinden söz ediyoruz. Bugün adı bilinen ve Nuran Terzioğlu'nun sergisini açtığı çoğu isim o dönemde henüz kariyerinin başında bulunmaktaydı. O yıllarda açılan

II
It was in the cultural context that I have attempted to sketch out here that Gallery Apel opened in 1998. That year corresponds to a period during which contemporary art had broken out of all entrenched molds and boundaries in Turkey and had revealed nearly all of its dimensions in the course of its development. Apel is located in a part of İstanbul that is historically important. Antique dealers embodying the traces of the Ottoman past are to be found in the immediate vicinity. Its next-door neighbor is the Galatasaray Lycee, one of the bastions of the Ottoman Empire's modernization and of the Positivism that it bequeathed to the Republic of Turkey. Strolling along a bit farther and you come to Galata, once a Genoese trading colony and a focal point of some of the most ancient of civilizations. İstiklal Caddesi, which effectively traverses them all topographically is a lifeline wherein beats İstanbul's heart. The building in which the gallery is located is such as to reveal even more about itself. This building, the home of countless stories and at one time of the poor as well, bears a French name that is like a symbol of all these historical interactions: Apel (appelle).

The gallery's presence here is no accident but is based rather upon both a choice and a decision that were quite deliberate. The gallery is run by Nuran Terzioğlu, one of the founders of the art environment that got started in the middle of the 1980s and of which I spoke briefly above. She had been in charge of the Tanbay Gallery in Ankara, which

Galeri Nev ve Siyah Beyaz’la birlikte bu galeriler başkentte bugün bile pek görülemeyen bir canlılığı üretirler. Nuran Terzioğlu nihayet 1998 yılında İstanbul’a göçer ve Galeri Apel doğar.

III

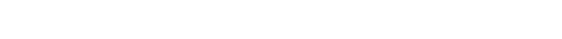
Apel sıradışı bir galeridir. Diğer birçok galeride olduğu gibi belli bir sanatçı portföyüyle çalışan ve birbiri peşi sıra onların sergilerini açan bir galeri değildir. Elbette çalıştığı bir sanatçı grubu vardır. Fakat onun çok ötesine geçen özellikler gösterir. Deyim yerindeyse ‘karizmatik’ bir galeridir. Bu özelliğini yaratıcılığından alır. Apel çağdaş sanat üretiminin somutlaştığı bir kentte doğrudan doğruya bu ortamın gelişimine katkı sağlayan sergiler düzenler. Bunları, dolayısıyla da Apel’i, işletmecisi ve kayyumu Nuran Terzioğlu’ndan ayrı veya bağımsız düşünmek olanaksızdır. Tam tersine her birisi ayrı bir yaratıcılık izi taşıyan birbirinden çok farklı ‘konuların’ çevresinde oluşmuş sergilerle Apel ortaya çıkar. Her bir sergide çok sayıda sanatçı bir araya gelmektedir. Bu sergiler ve onları bir araya getiren sanatçılar doğrudan doğruya Nuran Terzioğlu’nun heyecanı, sezgisi ve yaratıcılığı etrafında buluşurlar.

Değindiğimiz sergiler sadece sanatçıları bir araya toplamakla kalmaz. Ondan daha önemlisi sergiler neredeyse herkesin katılımına açıktır. Bu tümüyle sergi düzenleyicisinin bir kararı ve seçimidir. Yaratıcılığı da oradadır. Fakat bu yeni bir şey değildir. Daha önceki galericilik deneyimleri içinde de Nuran Terzioğlu’nun henüz tanınmamış,

since the beginning of the same decade had been revealing its shrewd perceptiveness by gathering up the most avant-garde examples of the current art of the time. This is what we might now call the “Golden Age of Galleries” in Ankara and Tanbay was one of the most important of them all. Calling upon her familiarity with İstanbul’s past, Nuran Terzioğlu began mounting exhibitions whose frequency and quality were things to which Ankara was not very accustomed at the time. She made a particular effort to create a quaternity that embraced collectors, critics, galleries, and artists; but she did so not as someone making an intentional effort to propose something that was not orthodox but rather quite the opposite.

After Tanbay closed down, she began managing Urart, another of Ankara’s major galleries. While there she organized exhibitions which not only were some of the most interesting and creative of the day but which also bore the names of the most important artists of the time. Nevertheless the most important thing that Nuran Terzioğlu did was to give young artists in whom she believed a chance to exhibit their work. In a world that was dominated by commercial relationships, from the very beginning this was a manifestation of a choice and, by extension, of an opposition as well. The young people that she supported with such great compassion and warmth went on to become some of the most important artists of their day. That said, we must not forget that we are talking about events that transpired nearly twenty years ago. Most of those artists whose names we recognize today and

kendisini yeterince kanıtlama olanağı bulamamış genç sanatçılara mekanını açtığını belirtmiş bulunuyoruz. İlk sergilerini veya ilk sergilerinden birisini Terzioğlu’nun galerisinde düzenleyen bu isimlerin büyük bir bölümü zamanla önde gelen sanatçılar arasına karışacak ve kendilerine bu fırsatı veren kişiyle ilişkilerini koruyacaktır.

Apel’de de aynı yaklaşım gösterilir. Sergiler bir kavramın sanatsal dilde veya anlayışta ifadesi olabilecek her türden ‘yanıta-yapıta’ açıktır. Apel’deki sergiler gündelik dilde karşılığı sınırlı olan bir kavramın öte anlamlarının keşfedilmesine dönüşür. Gündeliğin sınırlılığı içinde ortaya çıkmış olan nesnelere ve gene gündeliğin ölçülüğünü taşıyan kavramlar bu sergilerle birlikte öte (meta) bir anlatının yani sanatın alanına taşınır ve kendilerini çoğaltmaya başlarlar.

Kendisini tanıyanlar için bunun Nuran Terzioğlu’nun yerleşik bir özelliği olduğunu bilir. Bir kavramla tanışmaya başladıktan sonra bitmek bilmeyen heyecanı ve yaratıcılığıyla onu kendi içinde çoğaltır, dönüştürür ve üst üste yeniden üretir. Şimdi okuma odasından toprak ve life, şairin bahçesinden damağa, gecedен sokağa kadar uzanan bu sergiler gündelik olanla sanatsal olanın kesişim noktasını tayin eder. Bu özelliğiyle de bu sergiler, daha önce belirttiğimiz gibi, çağdaş sanatın anlamına bir katkı niteliği kazanır. Gerçekten de Nuran Terzioğlu’nun kişiliği başlı başına bir yaratıcılık olarak değerlendirmeyi gerektirecek ölçüde önemlidir. Neredeyse yaşantısını bütün heyecanı ve arayışıyla birlikte bir sanat yapıtı olarak/gibi örmüş

whose exhibitions Nuran Terzioğlu held were still at the beginning of their career. With the addition of Galeri Nev and Siyah Beyaz, which also opened around this time, Ankara’s galleries were the scene of an artistic vigor that is rather lacking nowadays. Eventually Nuran Terzioğlu relocated to İstanbul in 1998 and opened Gallery Apel.

III

Apel is an extraordinary gallery. Unlike most other galleries it does not work with a set portfolio of artists for whom it holds exhibitions one after the other. There is of course a group of artists with whom it works but its qualities as a gallery go far beyond that: Apel is a “charismatic” gallery so to speak and it owes this attribute to its creativity. In a city where contemporary art production is being realized, Apel organizes exhibitions that contribute directly to the development of that environment. Because of this it is impossible to think of Apel without also thinking of its operator and curator Nuran Terzioğlu as well. Quite the contrary, Apel manifests itself through exhibitions that are created around “subjects” which are quite different from one another and of which each bears the imprint of an individual creativity. A large number of artists come together for each exhibition. These exhibitions and the artists that make them up all coalesce directly around the enthusiasm, intuition, and creativity of Nuran Terzioğlu herself.

The exhibitions of which I speak did more than just bring artists

birisidir Nuran Terzioğlu. Yetenekleri, sosyal iletişim becerisi ve onu sağlayan sevecenliği, olağanüstü inceliği, çok ileri duyarlılığı ve bütün varlığıyla estetik olanı kavramaya dönük tavrı onun kişiliğini meydana getiren özellikler olduğu kadar onunla kesiştiği noktada çağdaş sanatın biçimlenmesine de yol açan özelliklerdir.

Öte yanda ise belirli sanatçıların yıllar yılıdır bu mekanda oluşturduğu kişisel sergiler yer alır. Türk çağdaş sanatlarının en parlak isimlerine aittir bu sergiler ve bu sergiler bütününe bakıldığında ortaya çok önemli bir gerçek çıkar. Apel, diğer galerilerden farklı olarak, yerleşik ve o nedenle de bir ölçüde katılaşmış olan bir sergileme anlayışından çok, her zaman yenilikçi, devingen, ucu açık sergileri tercih etmektedir. Gerek karma ve konulu, gerekse kişisel sergilere bakıldığında ‘serüven’ kavramını Apel’in karakteristiği olarak öne sürmek yanlış olmaz. Gerçekten de canlı, sürprizlerle yüklü, heyecanlı sergilerdir bunlar ve bu sergilerle Apel her dem taze bir galeri soluşunu çağdaş sanat dünyasına üfler. Çağdaş sanatın en çarpıcı, ve çağdaş duyarlılığın en yaratıcı örnekleri bu sergilerdedir. Bütün bu kavramlarla birlikte düşününce Apel’in neredeyse ‘saf’ (pure) bir sanatsal arayış ve duyarlılık içinde olduğunu açıkça kaydetmek gerekir. Buradaki saf kavramını bütün olumlu anlamlarıyla birlikte ‘amatör’ diye algılamak da mümkündür. Bu Apel’in gerek yurt dışında açtığı, gerekse yurt dışından gelerek Apel’de açılmış sergilere de yansımış bir özelliktir.

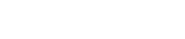
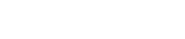
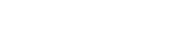
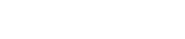
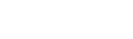
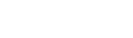
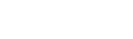
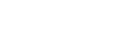
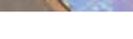
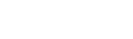
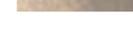
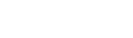
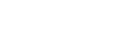
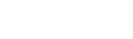
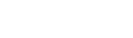
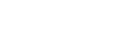
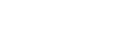
Son dönemde, yani 1990’ların sonundan itibaren bakıldığında, galeri

together: far more important than that was the fact that the shows were open to just about everybody. This too was entirely a decision and a choice on the part of the exhibition organizer and also where her creativity lay. However there was nothing new in this for, as we have noted, in her earlier experience with gallery operation Nuran Terzioğlu had also made her spaces available to young artists who were as yet unknown and/or had not had sufficient opportunity to prove themselves. Quite a few of those who held their first exhibitions or one of their earliest exhibitions at Terzioğlu’s gallery went on to join the ranks of this country’s leading artists and they too remained in touch with the person who had given them that opportunity.

The same approach was in evidence at Apel as well. Exhibitions were open to any and all manner of “responses/works” that might conceivably be an expression of a concept in an artistic language or approach. As a result, the exhibitions at Apel were transformed into discoveries of meanings that went beyond any conceptual limitations that might be imposed by everyday language. Objects emerging within the constraints of the mundane as well as concepts fraught with the criteria of the commonplace were carried into the meta-domain of expression—which is to say that of art—and there they began to proliferate.

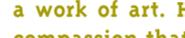
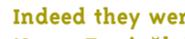
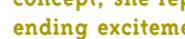
Those who know Nuran Terzioğlu also know that this is an intrinsic attribute of hers. Once she has begun to become acquainted with a

mekanlarında genel bir artış olduğu görülecektir. Başlangıçta 1980’leri anlatırken değindiğimiz kısıtlamaların önemli bir bölümü ortadan kalkmıştır bu dönemde. İş çevreleri global kapitalizmin kültür ve terbiyesini benimsemeye başlamıştır. Müze, galeri, sanat kurumlarına dönük yatırımlar ‘sosyal sorumluluk’ gibi kavramlar altında ‘zorunlu harcamalar’ listesine dahil edilmiştir. Çağdaş sanatın aynı dönemde gösterdiği gelişme bu kaynaktan beslenir.

Bu önemli bir açılmıdır. Ne var ki, bu mekanlar tüm olumlu özelliklerine rağmen çok ilginç bir başka nitelik daha taşırlar. Galeri mekanının doğrudan doğruya kendisi bir iktidar kurma alanıdır. Söz konusu gerçeklik herhangi bir kurumla ve sermaye yatırımıyla bütünleştiğinde daha da ağırlık kazanır. Ele aldığımız ve Apel’in de tarihini yaşadığı bu dönemin en önemli sınır şartlarından birisi budur: yeni bir iktidar alanının kurulması. Kayyumlar iktidarın kurucu elemanları arasındadır. Bu sanatçının neredeyse bütünüyle geriye itilmesi doğrudan doğruya serginin ve kayyumun öne çıkmasıdır. Hangi sanatçının olması değil serginin hangi mekanda açıldığı ve kimin tarafından düzenlendiği artık daha önemlidir.

Apel böyle bir dönemde gerek kayyumunun, yani Terzioğlu’nun pozisyonu, gerekse galeri mekanının bünyesel özellikleri itibarıyla tam tersi bir noktada yer alır ve tam tersi anlamlar üretmeye başlar. Nuran Terzioğlu’nun sanatçıyla bütünleşen yaklaşımı, tematik sergilerde kendisini geri çekip sanatçılara alan açması ve nihayet galeri mekanını baştan başa sergi yapan sanatçıya dönük dili ve modeliyle Apel bir

iktidar arayışında değildir. Tam tersine yerleşik, egemen iktidarları sökmeye koyulur. Sanatçı-izleyen-sergi arasında Apel tam anlamıyla bir saydamlık ve iletişim geçişliliği yaratarak yerleşik ve teslim alıcı iktidarı büyük bir anlam ve mekan zenginliği yaratarak çözer.

Nihayet şu söylenebilir: Küreselleşmenin dünyası çok renkli bir dünya olmakla birlikte tekörnek bir dünyadır. Sanat da bu tekörnekleşme halinden etkilenir ve payını alır. Çağdaş sanat bütün eleştireliliğine rağmen şu saydığımız nedenlerden ötürü kendi iktidar alanının içinde üretiliyor. Böyle bir ortamda Apel gibi galerilerin ayrıksı, iktidar dışı tutumlarına her zamankinden daha fazla ihtiyaç var. Hele bu durum Apel’de olduğu gibi sadece sanatın büyüğü ile yaratılıyorsa önemi daha da fazladır. Buna mukabil unutulmaması gereken o büyüünün kaynağındaki insan sıcaklığı ve emeğidir ki, onu sadece Nuran Terzioğlu’nun zekası, yaratıcılığı, insan sevgisi ve sanata kendisini vakfetmiş olması yaratabilirdi. Bütün sosyolojik ve kültürel açıklamalardan sonra, unutmayalım, Kübizm tek başına bir adamın, Kahnweiler’indir. Savaş sonrası Amerikan sanatı Leo Castelli’nindir. Belli bir dönem de bütün enerjisi ve heyecanıyla Nuran Terzioğlu’nu anacaktır.

Apel, sanatın içinden kurulacak ve ne kadar romantik ve naif de olsa, her şeyin çok güzel olması istenen bir dünyaya çağrıdır.

at the joint/themed exhibitions and at the personal exhibitions that have been held at Apel, it would not be amiss to contend that the concept of “adventure” was a characteristic feature of the gallery. These are truly lively, surprise-charged, exciting exhibitions and each one served as an opportunity for Apel to direct yet another fresh breeze into the world of contemporary art. These shows represent the most striking examples of contemporary art and the most creative examples of contemporary sensibilities. Considered together with all these concepts, one should also make it explicitly clear that Apel was engaged in a virtually pure artistic search and sensitivity. The concept of “pure” here can be interpreted as “amateur” (in all of its positive senses) as well. This is an attribute that also imbues the exhibitions that Apel organizes abroad as well as the international exhibitions that it hosts here in its own country.

Most recently, which is to say since the end of the 90s, we see that there has been a general increase in the number of gallery spaces available. This is largely due to the disappearance of a significant number of the constraints that I mentioned when talking about the 80s a while ago. Turkey’s business circles had themselves begun to adopt aspects of the culture and breeding of global capitalism. Investments in museums, galleries, and artistic institutions were included in the list of “general expenditures made in order to acquire business profits and perpetuate them” under the heading of such concepts as “social responsibility”.

This was an important step forward. Nevertheless despite all of their positive attributes, there was also another, quite interesting, feature that these venues also shared as galleries: each one constituted a specific domain of authority that was under the direct control of the gallery itself. When this reality becomes associated with a particular organization or capital investment however, it acquires another degree of importance. Indeed in the period which we are talking about and whose history Apel itself also lived through, this became the most critical limiting factor: the establishment of a new domain of authority. Curators numbered among those who wielded this authority with the result that the artist was relegated almost entirely to the background as exhibitions and curators took precedence. What was more important now was not so much who the artist was but rather what venue the exhibition was being mounted in and who its curator was.

Even during such a turn of events, Apel assumed a stance that was entirely the opposite in terms of both the position of the curator (Terzioğlu) and the constituent features of the gallery space and it also began producing meanings that were also entirely the opposite. Nuran Terzioğlu’s approach is one of joining together with the artist; in themed exhibitions she withdraws from the stage and leaves it to the artists themselves; and finally both the language and the design of the exhibition space are given over entirely to the exhibiting artists. This is not a search for power: quite the opposite, Apel is seeking to uproot entrenched, dominant authority. Apel’s aim is to create complete transparency and freedom of communication in the artist-viewer-exhibition relationship and to dispel entrenched, triumphant authority by creating a tremendous richness of meaning and setting.

There remains one last thing to be said. The world of globalization is a multihued one and yet for all of that it is also a world of uniformity. Art too is affected by this uniformity and partakes in it as well. Despite all of its critical nature, contemporary art is nevertheless produced within the domain of its own authority for the reasons I noted above. In such an environment we need the anomalistic and unconventional attitudes of galleries like Apel even more than ever before. What’s more if these attitudes are nourished only by the mystery of art as is the case at Apel, then their importance is even greater. At the same time, one must never forget that the wellspring of this mystery is human warmth and effort—which only Nuran Terzioğlu’s intelligence, creativity, love, and dedication to art could have brought to the table. Just as Daniel-Henry Kahnweiler is remembered as the first champion of Cubism and Leo Castelli as the leading advocate of post-war American art, perhaps one day an important stage of our own art history will be associated with all the energy and enthusiasm of Nuran Terzioğlu.

Gallery Apel is a call for a world to be created from within art itself, a world in which everything should be beautiful—however romantic and naive it may also be.

DAMAK PALATE

DAHA FAZLA RÜZGAR, TÜRKİYE'DEN DÖRT GÜNÜMÜZ SANATÇISI
MORE WIND, FOUR CONTEMPORARY ARTISTS FROM TURKEY

SAYFALAR PAGES

ZAMANIN LALE HALİ TENSES OF THE TULIP

HASAT HARVEST

GECE LA NOTTE

SOKAK LA STRADA

ART-KART 2000

İSKEMLE CHAIR

TOPRAK VE LİF 2004 EARTH AND FIBER 2004

İKİBİNBİR GECE MASALLARI TWOTHOUSANDANDONE NIGHT STORIES

TAHTA İŞLER WOOD WORK

EZOP'UN DOSTLARI 2002 FRIENDS OF AISOP 2002

PERDECURTAIN

METAL İŞLER METAL WORKS

APEL 5/2 SON KATMAN LAST STRATUM

GÜNCELER DIARIES

TOPRAK VE LİF 2000 EARTH AND FIBER 2000

BAĞ; ŞAİRİN BAHÇESİ BACH; POET'S GARDEN

KOMŞU NEIGHBOURS

ÇARŞI-PAZAR SHOP'N-BAZAAR

KENDİNE AIT BİR ODA? BEŞ SANATÇI BEŞ ODA
A ROOM OF ONE'S OWN? FIVE ARTISTS, FIVE ROOMS

DÜĞÜN-DERNEK, CÜMBÜR-CEMAAT, EVLİ-EVSİZ
WEDDINGS AND CELEBRATIONS

TOPRAK VE LİF 2007 EARTH AND FIBER 2007

NEWROZ-YENİCÜN-NEVRUZ

"TÜRKİYE PLASTİK DİYALOGLAR"
ORTAK PAYDA OLARAK ÇİZİM
"TURQUIE DIALOGUES PLASTIQUES, "TURKIJE PLASTISCHE DIALOGEN"
DRAWING AS THE COMMON DENOMINATOR

BENİM ADIM APEL JE M'APPELLE APEL

DAMAK PALATE

14 KASIM-10 ARALIK 1998

14 NOVEMBER-10 DECEMBER 1998

SANATÇILAR ARTISTS

Zahoor Ul Akhlaq
Mevlut Akyıldız
Ferhan Taylan Erder
Mehmet Gülerüz
Selma Gürbüz
Gülsün Karamustafa
Suzy Hug Levy
Nancy Lunsford
Nezvat Sayın
Yavuz Tanyeli
Fatma Tülin
Ömer Uluç

NURAN TERZİOĞLU
APEL'İN DOĞUŞU ve ADEM'İN ELMASI
AÇILIŞ İKRAMI
BIRTH OF APEL and ADAM'S APPLE
OPENING TREATS
1998

TOPRAK VE LİF 2000
EARTH AND FIBER 2000

23 ARALIK 1999- 31 OCAK 2000
23 DECEMBER 1999- 31 JANUARY 2000

SANATÇILAR
ARTISTS

Handan Börüteçene
Canan Dağdelen
Selma Gürbüz
Gülsün Karamustafa
Nermin Kura
Suzy Hug Levy
Şeyma Reisoğlu Nalça
Yavuz Tanyeli.

GÜLSÜN KARAMUSTAFA
RESİMLİ TARİH
ILLUSTRATED HISTORY
1995

NERMİN KURA
SEVGİLİM OLUR MUSUN?
WILL YOU BE MY VALENTINE?
1997

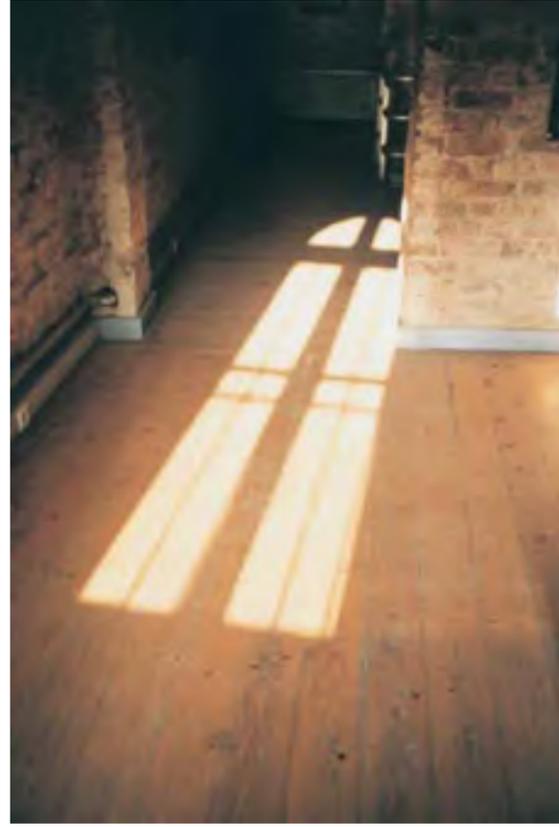
YAVUZ TANYELİ
DAMLA
DROP
1998

ART-KART 2000

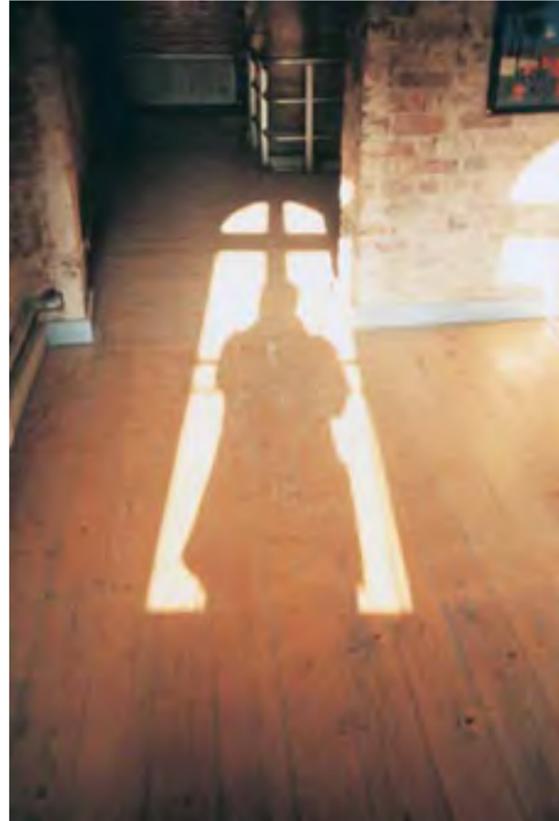
17 EKİM-17 KASIM 2000
17 OCTOBER-17 NOVEMBER 2000

SANATÇILAR ARTISTS

Bilge Alkor
Sevinç Altan
Tomur Atagök
Figen Aydıntaşbaş
Aydan Bakır
Arzu Başaran
Kezban Arca Batıbeki
Gerard Barbot
Klara Beer
Sakine Çil
Canan Dağdelen
Artin Demirci
İpek Duben
Özden Erdem
Sümbül Eren
Jale Erzen
Nurcan Giz
Esra Carus Gülaydın
Selma Gürbüz
Can Göknül
Meriç Hızal
Ayşegül Öneren Inceisa
Balkan Naci İslimyeli
Şirin İskit
Gülsün Karamustafa
Yücel Kale
Ayfer Kalsın
Marianna Kinzer
Nermin Kura
Suzy Hug Levy
Juan Lucas
Nancy Lunsford
Sinan Logie
Julie Mardin
Murat Morova
Şeyma Reisoğlu Nalça
Zeynep Perinçek
Leyla Sakpınar
Nevzat Sayın
Yıldız S. Şermet
Orhan Taylan
Nurseren Tor
Erol Turgut
Fatma Tülin
Ömer Uluç
Lerzan Ö. Yeltan
Şenol Yoroğlu
Müşerref Zeytinoğlu
Emre Zeytinoğlu.

NEVZAT SAYIN
BİR AKŞAMÜSTÜ DENEMESİ
A LATE AFTERNOON EXPERIMENT
2000

NURSEREN TOR
İSPANYA DEFTERİ
NOTES FROM SPAIN
2000

ARZU BAŞARAN
İSİMSİZ
UNTITLED
2000

ŞENOL YOROZLU
İSİMSİZ
UNTITLED
2000

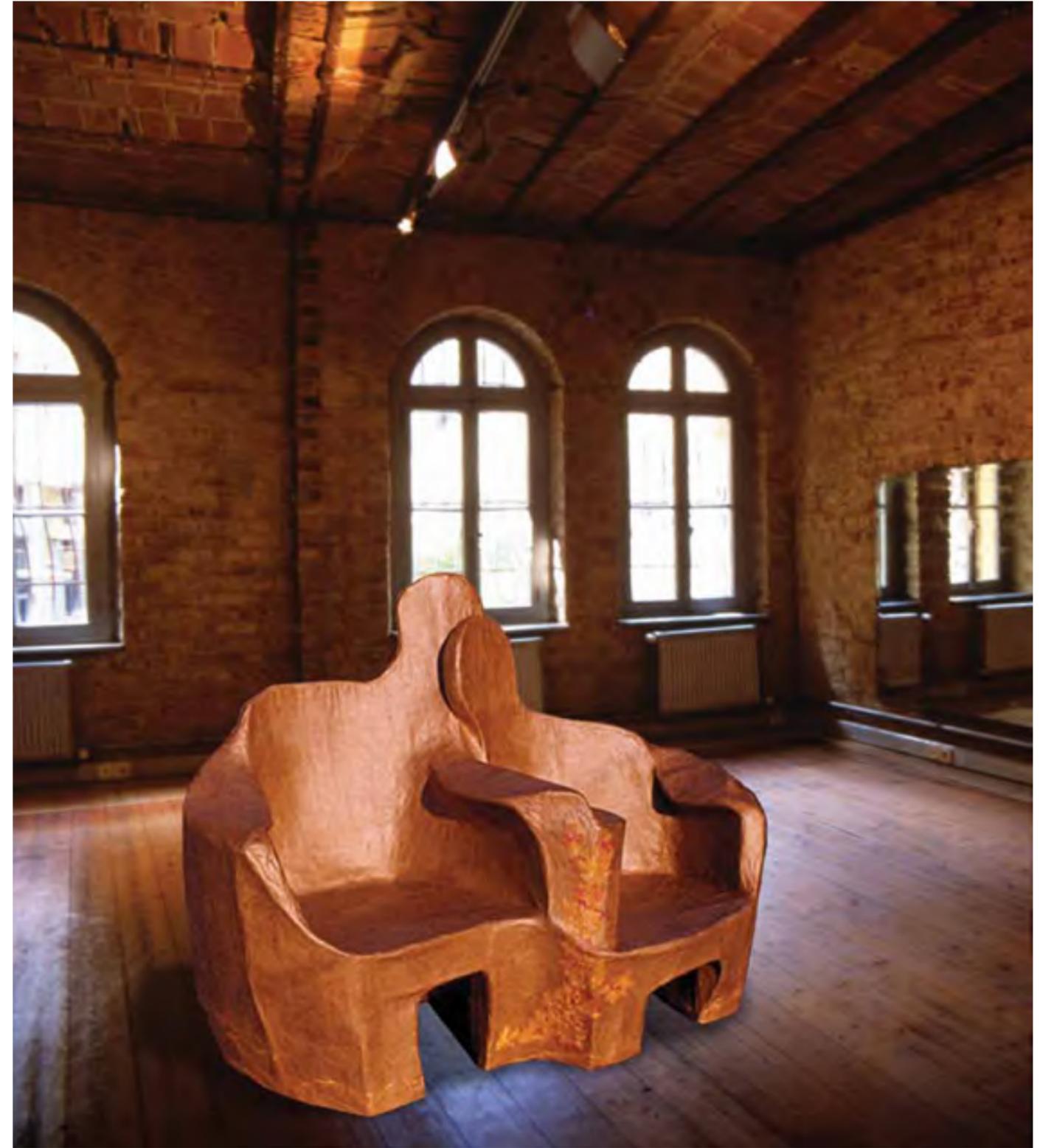
İKİBİNBİR GECE MASALLARI
TWOTHOUSANDANDONE NIGHT STORIES

05 OCAK-05 ŞUBAT 2001
05 JANUARY-05 FEBRUARY 2001

SANATÇILAR
ARTISTS

Güler Güngör
Şirin İskit
Yücel Kale
Suzy Hug Levy
Enis Tahsin Özgür
Zeynep Perinçek Signoret
Yıldız Şermet

ŞİRİN İSKİT
İSİMSİZ
UNTITLED
2001

ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET
SEN SÖYLE, BEN DİNLEYEYİM
WHISPER IN MY EAR
2001

HASAT HARVEST

19 EYLÜL-19 EKİM 2001
19 SEPTEMBER-19 OCTOBER 2001

SANATÇILAR ARTISTS

Engin Akın
Cem Aydoğan
Filiz Başaran
Can Göknil
Yücel Kale
Ayfer Kalsın
Gülsün Karamustafa
Suzy Hug Levy

FILİZ BAŞARAN
HASAT
HARVEST
2001

CEM AYDOĞAN
NE EKERSEN ONU BIÇERSİN
YOU REAP WHAT YOU SEED
2001

TAHTA İŞLER WOOD WORK

6 MAYIS-12 HAZİRAN 2002
16 MAY-12 JUNE 2002

SANATÇILAR ARTISTS

Cem Aydoğan
Nilüfer Ergin
Can Göknil
Yücel Kale
Raziye Kubat
Juan Botella Lucas
Suzy Hug Levy
Tuğrul Selçuk
Nurseren Tor

JUAN BOTELLO LUCAS
BU BİR SANDALYE DEĞİLDİR
THIS IS NOT A CHAIR
2002

İSKEMLE + CHAİR +

18 HAZİRAN-25 TEMMUZ 2002
18 JUNE-25 JULY 2002

SANATÇILAR ARTISTS

Aydan Bakır
Erika Beard
Esra Carus
Sümbül Eren
Güler Güngör
Selma Gürbüz
Şirin İskit
Yücel Kale
Kurucu Koçanoğlu
Juan Botella Lucas
Bihrat Mavitan
Mentalklinik
Levent Morgök
Şeyma Reisoğlu Nalça
Kostis Psaras
Tuğrul Selçuk
Emre Senan
Zeynep Perinçek Signoret
Nurseren Tor

ESRA CARUS GÜLAYDIN
DÜŞÜK
MISCARRIAGE
2002

EZOP'UN DOSTLARI 2002

FRIENDS OF AISOP 2002

19 ARALIK 2002-20 OCAK 2003
19 DECEMBER 2002-20 JANUARY 2003

SANATÇILAR
ARTISTS

Engin Akın
Filiz Başaran
Erica Beard
Nilüfer Ergin
Şirin İskit
Yücel Kale
Kurucu Koçanoğlu
Suzy Hug Levy
Julie Mardin
Ayşegül Öneren
Lerzan Özer
Enis Tahsin Özgür
Tuğrul Selçuk
Emre Senan
Maria Sezer
Yıldız Şermet
Esmâ Paçal Turam
Ebru Yılmaz
Şenol Yoroğlu

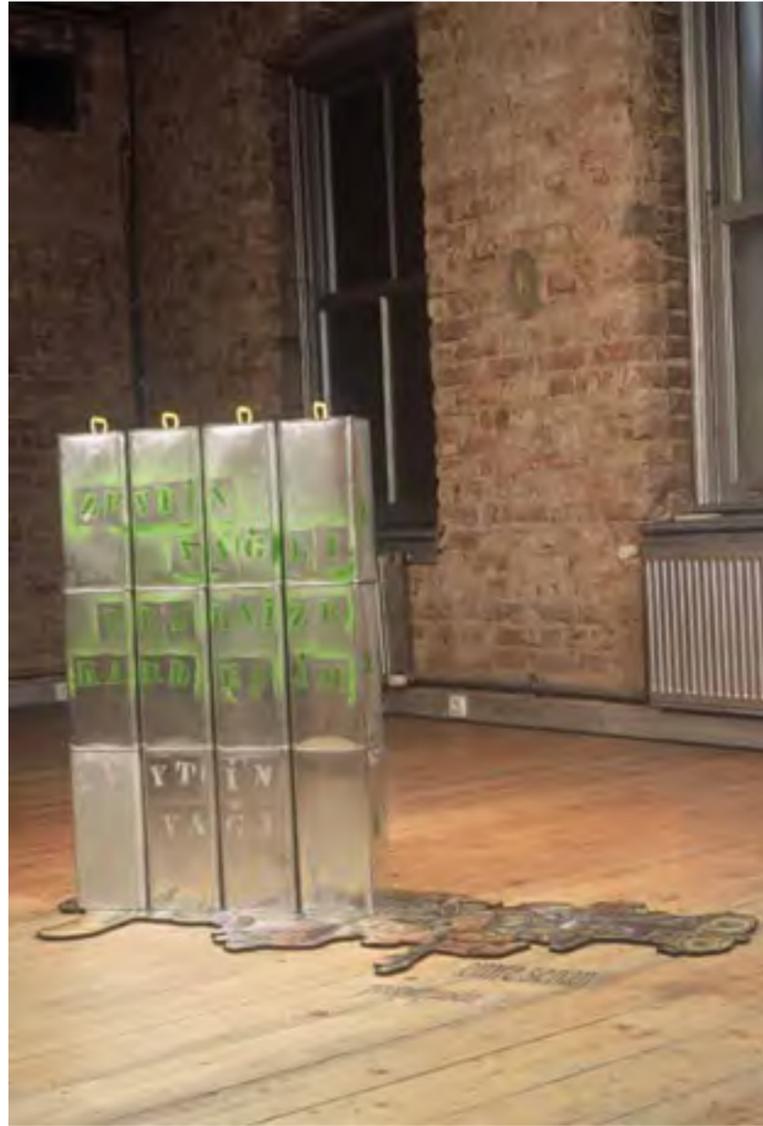
YILDIZ SERMET
KARINÇALAR İÇİN KONUT I-II-III
LODGINGS FOR ANTS
2002

METAL İŞLER
METAL WORKS

03 HAZİRAN-03 TEMMUZ 2003
03 JUNE-03 JULY 2003

SANATÇILAR
ARTISTS

Lale Çavuldur
Güler Güngör
Selma Gürbüz
Şirin İskit
Yücel Kale
Kurucu Koçanoğlu
Suzy Hug Levy
Leyla Sakpınar
Tuğrul Selçuk
Emre Senan
Yıldız Şermet
Esmâ Paçal Turam

EMRE SENAN
PROPAGANDA
PROPAGANDA
2003

TUĞRUL SELÇUK
AYA DİKENLİ TEL NAKLİYESİ
TRANSPORTING BARBED WIRE
TO THE MOON
2003

BAĞ; ŞAİRİN BAHÇESİ
BAGH; POET'S GARDEN

18 EYLÜL-28 EKİM 2003
18 SEPTEMBER-28 OCTOBER 2003

SANATÇILAR
ARTISTS

Canan Dağdelen
Sakine Çil
Güler Güngör
Selma Gürbüz
Balkan Naci İslimlyeli
Hasan Bülent Kahraman
Kurucu Koçanoğlu
Tuğrul Selçuk
Yıldız Şermet

CANAN DAĞDELEN
ŞAİRNOKTABAĞENOKTA
POETDOTGARDENDOT
2003

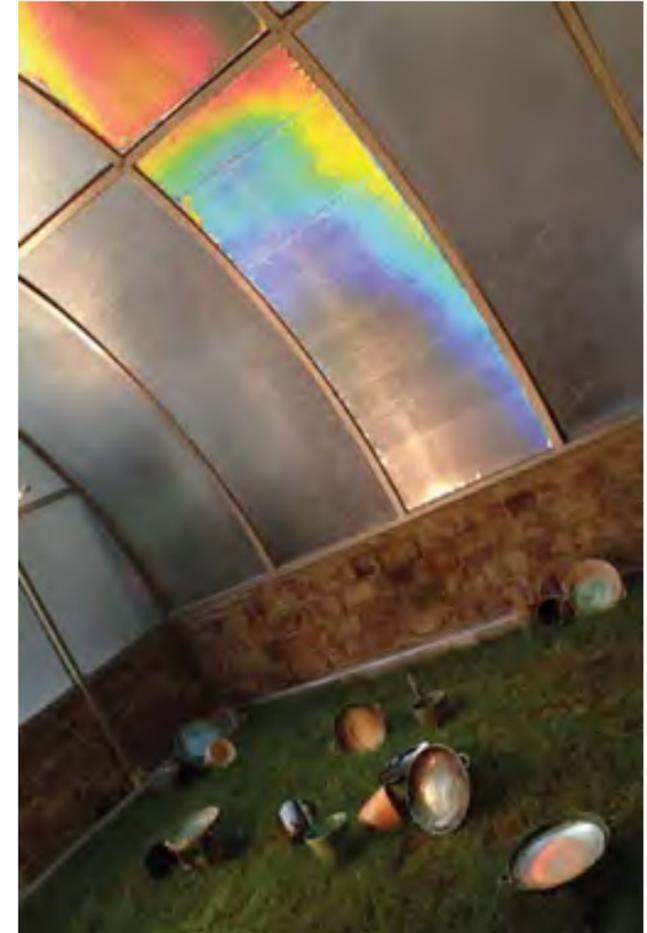

HASAN BÜLENT KAHRAMAN
TECRİT-TEŞHİS
ISOLATION-RECOGNITION
2003

BALKAN NACİ İSLİMLİYELİ
ŞAİR ACI SÖYLER
BITTER WORDS FROM THE POET
2003

SAKİNE ÇİL
NYSA ÜLKESİ
LAND OF NYSA
2003

TOPRAK VE LİF 2004
EARTH AND FIBER 2004

15 OCAK-20 ŞUBAT 2004
15 JANUARY-20 FEBRUARY 2004

SANATÇILAR
ARTISTS

İdil Akbostancı
Aslımay Altay
Yasemin Arslan Bakıri
Filiz Başaran
Sümbül Eren
Yücel Kale
Ayfer Kalsın
Juan Botella Lucas
Tuğrul Selçuk
Rüçhan Şahinoğlu

ASLIMAY ALTAY
ETEKLERİNİN ALTINA DÜNYAYI SİĞDIRAN KADIN; İSTANBUL
İSTANBUL, THE WOMAN WHO'S GOT THE WHOLE WORLD IN HER SKIRTS
2002

AYFER KALSIN
HEP AYNI ŞARKI
THE SAME OLD SONG
2003

RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU
YEŞİL İSTANBUL
GREEN İSTANBUL
2002

DAHA FAZLA RÜZGAR, TÜRKİYE'DEN DÖRT GÜNÜMÜZ SANATÇISI
MORE WIND, FOUR CONTEMPORARY ARTISTS FROM TURKEY
PORTSIDE GALLERY, YOKOHAMA

25 ŞUBAT-26 MART 2004
25 FEBRUARY-26 MARCH 2004

SANATÇILAR
ARTISTS

Selma Gürbüz
Yücel Kale
Şeyma Reisoğlu
Lerzan Özer

SELMA GÜRBÜZ
YÜNDEN BAHÇELER
WOOLEN GARDENS
2003

“TÜRKİYE PLASTİK DİYALOGLAR” ORTAK PAYDA OLARAK ÇİZİM
“TURQUIE DIALOGUES PLASTIQUES, “TÜRKİYE PLASTISCHE DIALOGEN”
DRAWING AS THE COMMON DENOMINATOR
HOTEL DE VILLE DE BRUXELLES

23 HAZİRAN-22 AĞUSTOS 2004
23 JUNE-22 AUGUST 2004

SANATÇILAR
ARTISTS

Katılan Galeriler;
Galeri ApelGaleri Nev(Ankara)
Galerist, TEM Sanat Galerisi

Selim Altan
Selim Birsal
Arzu Başaran
Leyla Gediz
Güler Güngör
Selma Gürbüz
Hakan Gürsoytrak
Suzy Hug Levy
Ergin İnan
Balkan Naci İslimyeli
Gülsün Karamustafa
Kurucu Koçanoğlu
Raziye Kubat
Kemal Önsoy
İrfan Önürmen
Enis Tahsin Özgür
Abdülkadir Öztürk
Tuğrul Selçuk
Yıldız Şermet
Canan Tolon
Mürüvvet Türkyılmaz
Gürhan Yücel
Mehmet Aydoğdu
Nazife Can
Nevzat Çopur
Nihat Demir
Ömer Özçetin

SELİM BİRSEL
ACİLİYET HALİNDE KARATAHTAYI YALAYIN
IN CASE OF EMERGENCY, LICK THE BLACKBOARD
2001

PERDE
CURTAIN

10 ŞUBAT-12 MART 2005
10 FEBRUARY- 12 MARCH 2005

SANATÇILAR
ARTISTS

İdil Akbostancı
Aslımay Altay
Aydan Baktır
Erica Beard
Sakine Çil
Sümbül Eren
Selma Gürbüz
Yücel Kale
Kurucu Koçanoğlu
Azade Köker
İrfan Önürmen
Yıldız Şermet
Esmâ Paçal Turam
Fatma Tülin

YÜCEL KALE
FORMAT
FORMAT
2004

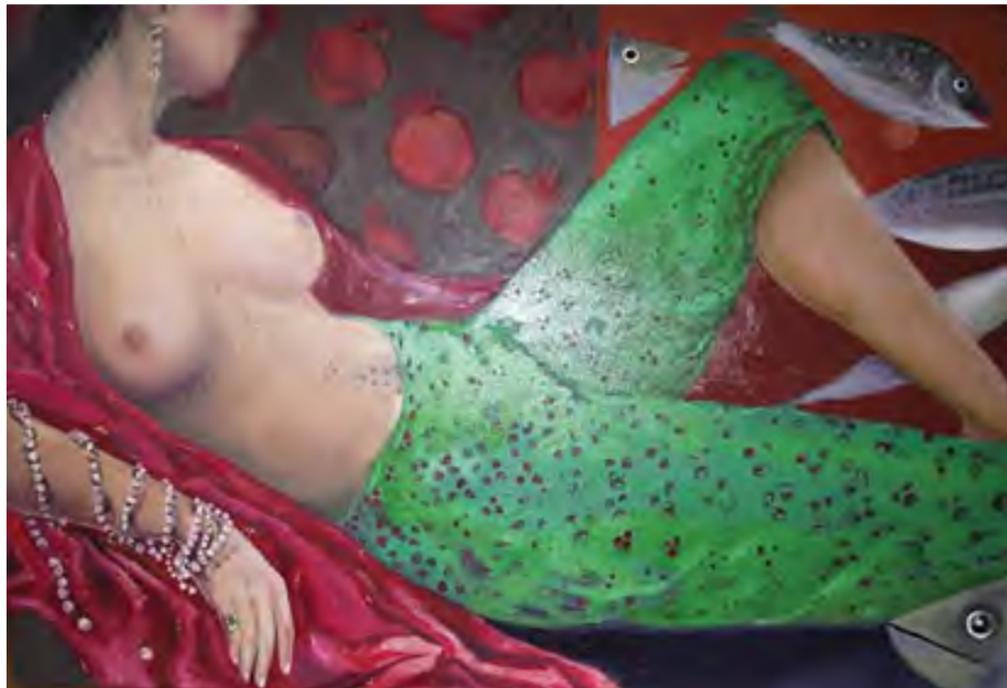
FATMA TÜLİN
İSİMSİZ
UNTITLED
2004

NEWROZ-YENİGÜN-NEVRUZ

21 MART-10 NİSAN 2005
21 MARCH- 10 APRIL 2005

SANATÇILAR ARTISTS

Endam Acar
Ali Aksakal
Yüksel Aldemir
Aslımay Altay
Aydan Baktır
Fırat Bingöl
Esra Carus Gülaydın
Ulaş Çibuk
Sakine Çil
Zeynel Doğan
Fırat Erdoğan
Sümbül Eren
Bahattin Eren
Selma Gürbüz
Güler Güngör
Şirin İskit
Yücel Kale
Aziz Kanat
Gülsün Karamustafa
Kurucu Koçanoğlu
Raziye Kubat
Dicle Meşe
Elif Meşe
Ramazan Özcan
Mustafa Özkul
Lerzan Özer
Leyla Sakpınar
Emre Senan
Maria Sezer
Barış Seyitvan
Nezir Şahin
Yıldız Şermet
Esmâ Paçal Turam
Ferit Turgut

SÜMBÜL EREN
NEVRUZ REHAVETİ
NEWROZ TRANQUILITY
2004

MARIA SEZER
DEVİR-ALEM
PERPETUAL MOTION
2005

DÜĞÜN-DERNEK, CÜMBÜR-CEMAAT, EVLİ-EVSİZ
WEDDINGS AND CELEBRATIONS

15 HAZİRAN-30 TEMMUZ 2005
15 JUNE- 30 JULY 2005

SANATÇILAR
ARTISTS

Aslımay Altay
Arzu Başaran
Azade Köker
Canan Dağdelen
Esmâ Paçal Turam
Güler Güngör
Gülsün Karamustafa
İdil Akbostancı
Kurucu Koçanoğlu
Lerzan Özer
Raziye Kubat
Rüçhan Şahinoğlu
Sakine Çil
Selma Gürbüz
Tuğrul Selçuk
Yıldız Şermet
Yücel Kale
Zeynep Perinçek Signoret

MEHMET AKSOY
ŞAMAN DAVULCUSU
SHAMAN DRUMMER
2004

KOMŞU NEIGHBOURS

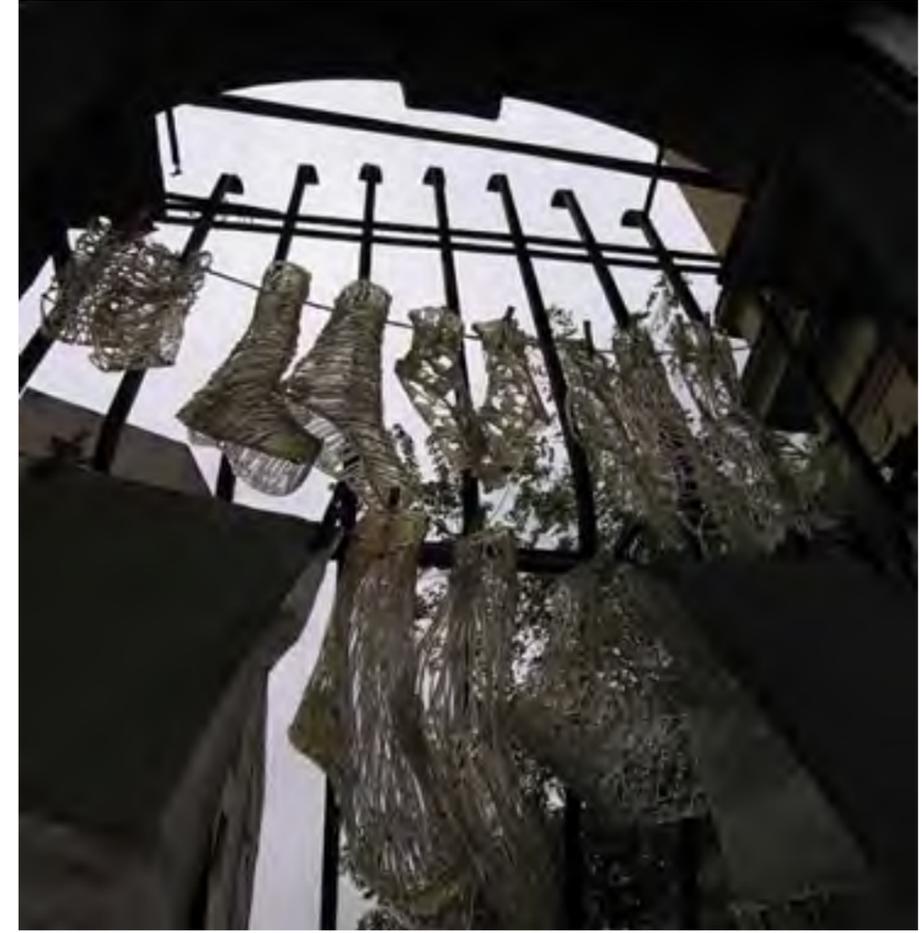
14 EYLÜL-22 EKİM 2005
14 SEPTEMBER- 22 OCTOBER 2005

SANATÇILAR ARTISTS

Engin Akın
Aslımay Altay
Sümbül Eren
Şakir Gökçebağ
Yücel Kale
Azade Köker
Lerzan Özer
Emre Senan
Maria Sezer
Erhan Şermet
Esmâ Paçal Turam

AZADE KÖKER
PAMUK İPLİĞİ
THIN COTTON THREADS
2005

ESMA PAÇAL TURAM
ÇAMAŞIR GÜNÜ
LAUNDRY DAY
2005

KOMŞU
NEIGHBOURS
DİYARBAKIR SANAT MERKEZİ (DSM)

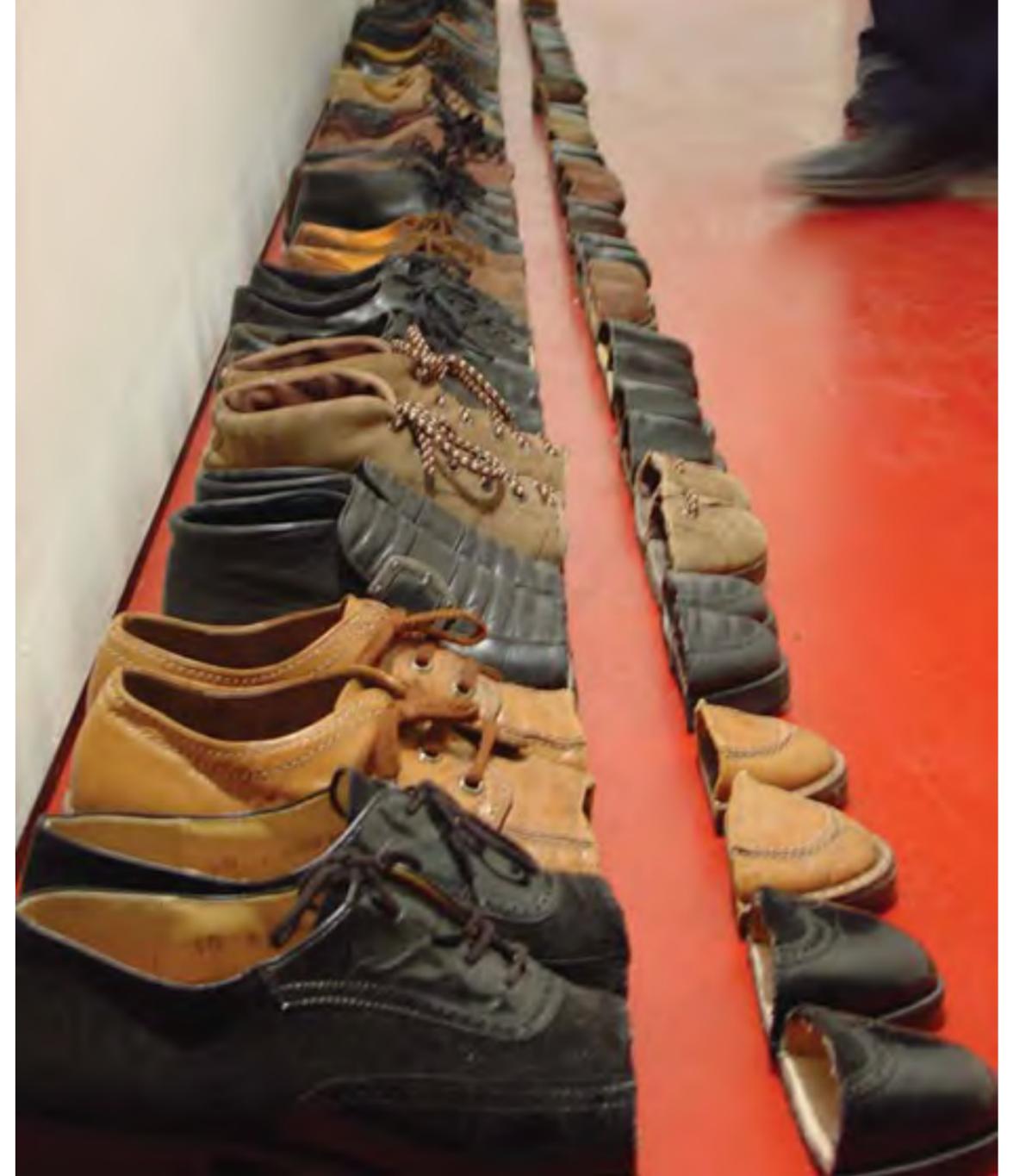
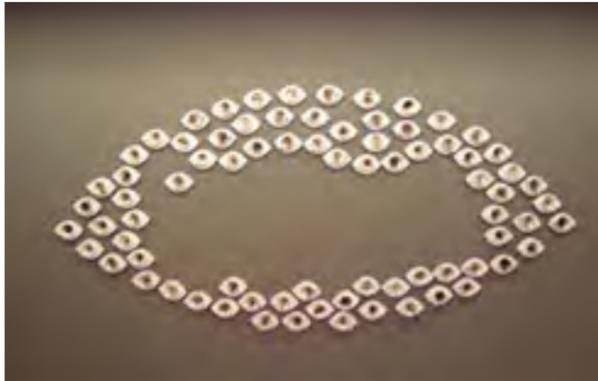
19 KASIM-07 ARALIK 2005
19 NOVEMBER- 07 DECEMBER 2005

SANATÇILAR
ARTISTS

Engin Akın
Aslımay Altay
Sümbül Eren
Şakir Gökçebağ
Yücel Kale
Azade Köker
Lerzan Özer
Emre Senan
Maria Sezer
Erhan Şermet
Esmâ Paçal Turam

LERZAN ÖZER
ACI KHVNNKRKYLHTRVR
BITTER KHVNNKRKYLHTRVR
2005

ŞAKİR GÖKÇEBAĞ
İSİMSİZ
UNTITLED
2003

KENDİNE AİT BİR ODA?, BEŞ SANATÇI, BEŞ ODA
A ROOM OF ONE'S OWN? FIVE ARTISTS, FIVE ROOMS

16 ŞUBAT-18 MART 2006
16 FEBRUARY-1 MARCH 2006

SANATÇILAR
ARTISTS

Bayram Candan
Şirin İskit
Raziye Kubat
Kurucu Koçanoğlu
Leyla Sakpınar

BAYRAM CANDAN
ODA MÜZİĞİ
CHAMBER MUSIC
2005

LEYLA SAKPINAR
BÜYÜT VE KÜÇÜLT
ENLARGE AND MINIMIZE
2005

ZAMANIN LALE HALİ
TENSES OF THE TULIP
DARPHANE-İ AMİRE

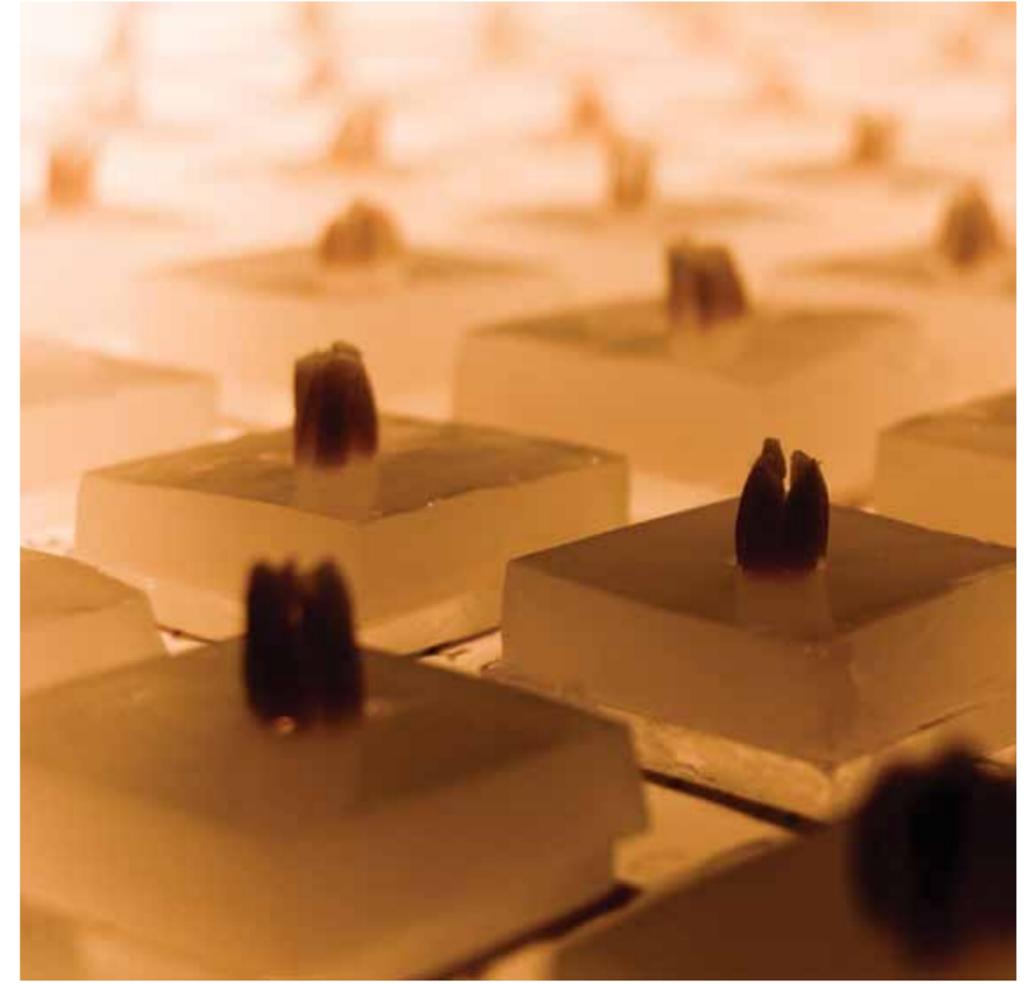
08-28 NİSAN 2006
08-28 APRIL 2006

SANATÇILAR
ARTISTS

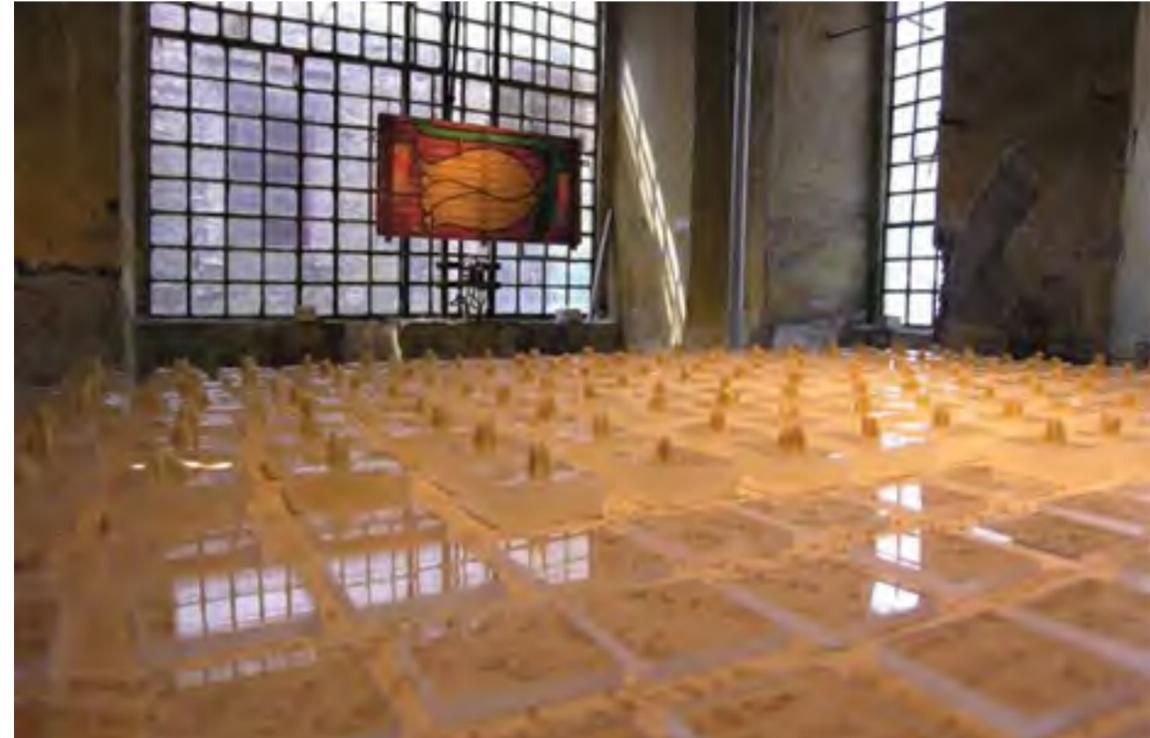
Engin Akın
Aslımay Altay
Aydan Baktır
Bayram Candan
Güler Güngör
Selma Gürbüz
Ayfer Kalsın
Gülsün Karamustafa
Kurucu Koçanoğlu
Azade Köker
Henny Van Leeuwen
Suzy Hug Levy
Lerzan Özer
Thecla Renders
Maria Sezer
Yıldız Şermet

AYDAN BAKTIR
LALEDEN
FROM THE TULIP
2006

ENGİN AKIN
DÜĞÜN LALELERİ
WEDDING TULIPS
2006

ÇARŞI-PAZAR
SHOP'N-BAZAAR

02 HAZİRAN-02 TEMMUZ 2006
02 JUNE- 02 JULY 2006

SANATÇILAR
ARTISTS

Engin Akın
Aslımay Altay
Aydan Baktır
Bayram Candan
Güler Güngör
Selma Gürbüz
Ayfer Kalsın
Gülsün Karamustafa
Kurucu Koçanoğlu
Azade Köker
Henny Van Leeuwen
Suzy Hug Levy
Lerzan Özer
Thecla Renders
Maria Sezer
Yıldız Şermet

İDİL AKBOSTANCI
PERDE
CURTAIN
2005

KURUCU KOÇANOĞLU
YAĞ SATARIM BAL SATARIM, USTAM ÖLMÜŞ IŞIK SATARIM
I SELL HONEY I SELL BUTTER MY MASTER DIED I SELL LIGHT
2006

ERİCA BEARD
KUNDURACI İSİÇİN
SHOEMAKER İSİÇİN
2006

TOPRAK VE LİF 2007
EARTH AND FIBER 2007

11 OCAK-10 ŞUBAT 2007
11 JANUARY- 10 FEBRUARY 2007

SANATÇILAR
ARTISTS

Ramazan Bayrakoğlu
Bayram Candan
Şakir Gökçebağ
Can Göknil
Güler Güngör
Raziye Kubat
İrfan Önürmen

GÜLER CÜNGÖR
HARRAN'DA AY VE GÜNEŞ
THE SUN AND THE MOON IN HARRAN
2006

RAZİYE KUBAT
TOPRAK VE LİF
EARTH AND FIBER
2006

RAMAZAN BAYRAKOĞLU
BİR KOLEKSİYON PARÇASI: VAZO
A COLLECTION PIECE: A VASE
2006

SAYFALAR

PAGES

06 EYLÜL-20 EKİM 2007
06 SEPTEMBER- 20 OCTOBER 2007

SANATÇILAR ARTISTS

Aslımay Altay
Bayram Candan
Can Göknil
Yücel Kale
Azade Köker
Raziye Kubat
Suzy Hug Levy
Nancy Lunsford
Emre Senan
Yıldız Şermet

CAN GÖKNİL
SAYFALAR
PAGES
2007

SUZY HUG LEVY
RUH NEREDE?
WHERE IS THE SOUL?
2007

SON KATMAN
LAST STRATUM

19 NİSAN-22 MAYIS 2008,
19 APRIL-22 MAY 2008

SANATÇILAR
ARTISTS

Bahadır Yıldız

BAHADIR YILDIZ
SON KATMAN
LAST STRATUM
2008

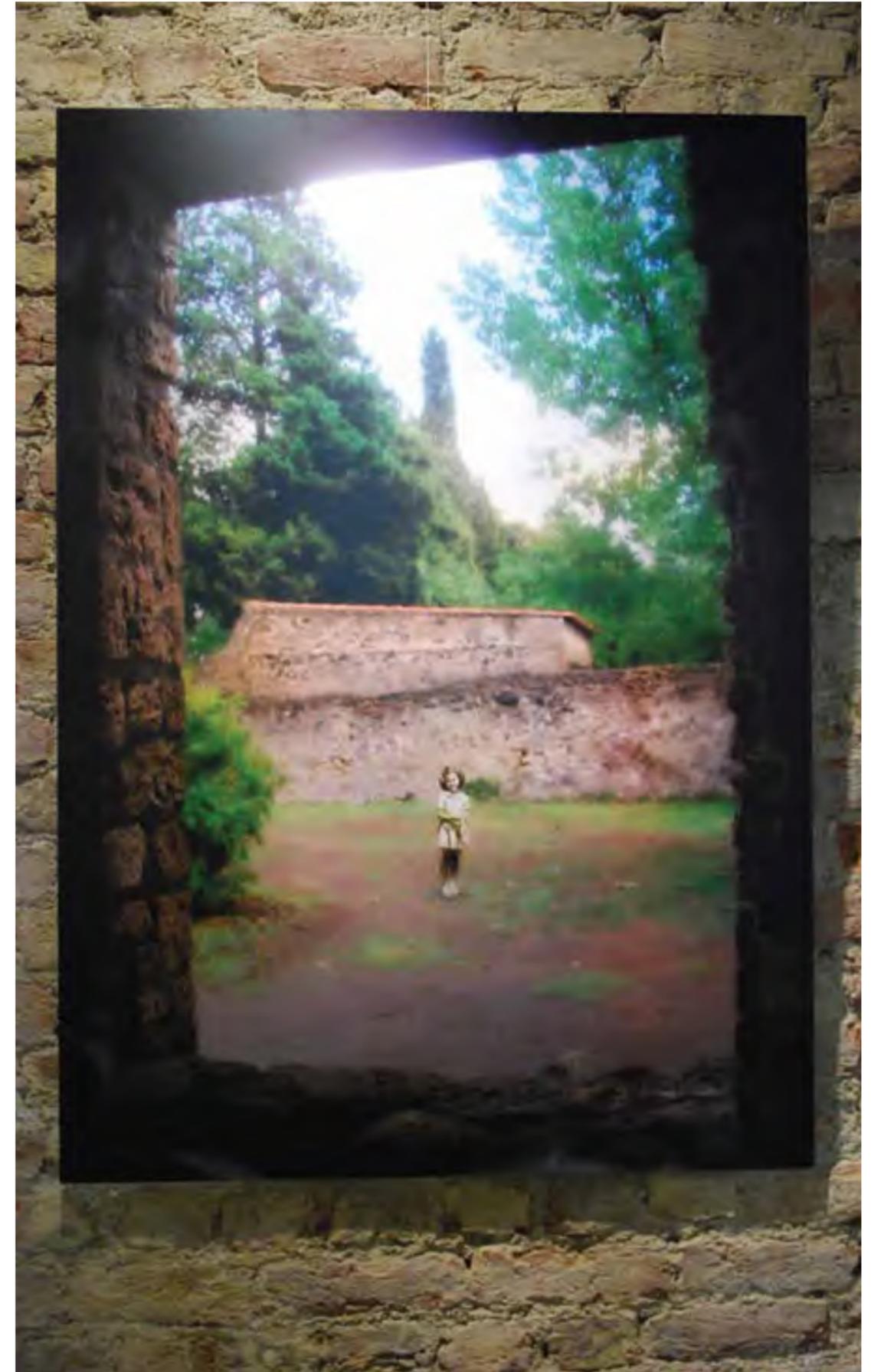
BENİM ADIM APEL
JE M'APPELLE APEL

1 EYLÜL-11 EKİM 2008
11 SEPTEMBER-11 OCTOBER 2008

SANATÇILAR
ARTISTS

İdil Akbostancı
Engin Akın
Mehmet Aksoy
Aslımay Altay
Cem Aydoğan
Yasemin Aslan Bakır
Aydan Bakır
Arzu Başaran
Filiz Başaran
Ramazan Bayrakoğlu
Erica Beard
Selim Birsell
Juan Botella Lucas
Bayram Candan
Sakine Çil
Canan Dağdelen
Sümbül Eren
Şakir Gökçebağ
Can Göknil
Selma Gürbüz
Güler Güngör
Esra Carus Gülaydın
Şirin İskit
Balkan Naci İslimyeli
Yücel Kale
Ayfer Kalsın
Gülsün Karamustafa
Kurucu Koçanoğlu
Azade Köker
Raziye Kubat
Nermin Kura
Henny van Leeuwen
Suzy Hug Levy
Nancy Lunsford
Lerzan Özer
Canan Pak
Leyla Sakpınar
Nevzat Sayın
Tuğrul Selçuk
Emre Senan
Maria Sezer
Zeynep Perinçek Signoret
Rüçhan Şahinoğlu
Yıldız Şermet
Erhan Şermet
Nurseren Tor
Esmâ Paçal Turam
Fatma Tülin
Bahadır Yıldız

CANAN PAK
BELLEĞİN AYNASI
THE MIRROR OF MEMORY
2008

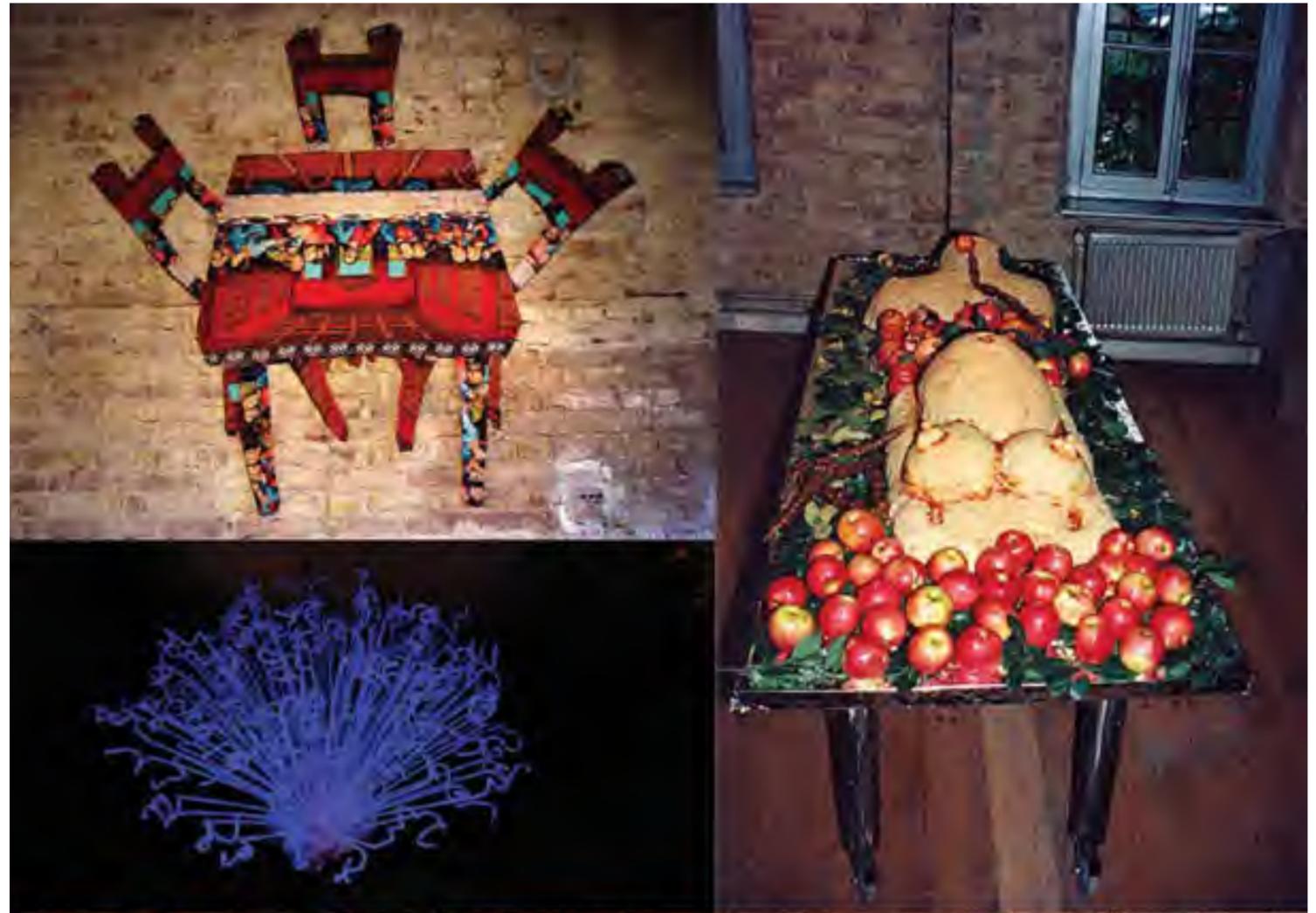

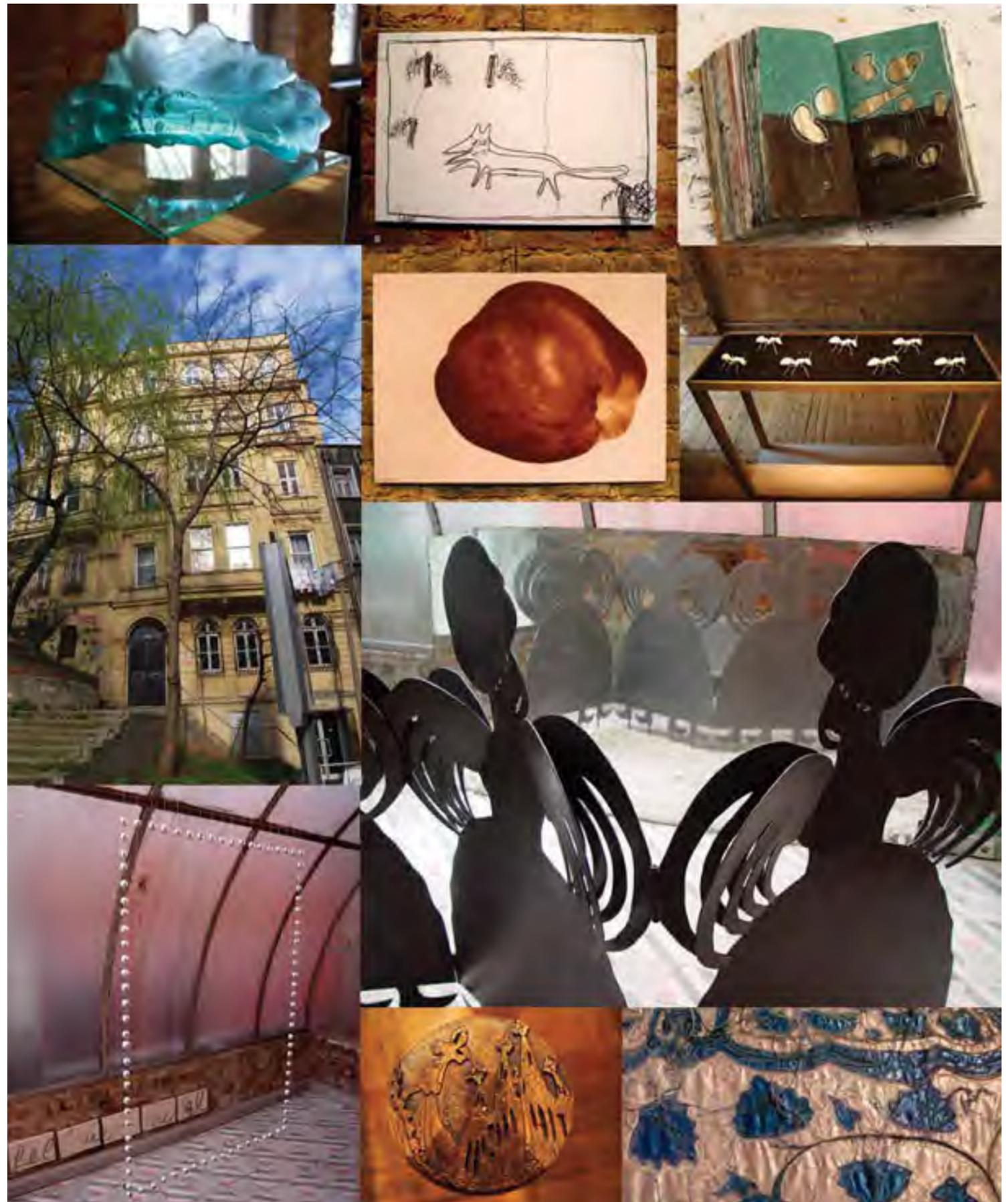
CANAN PAK

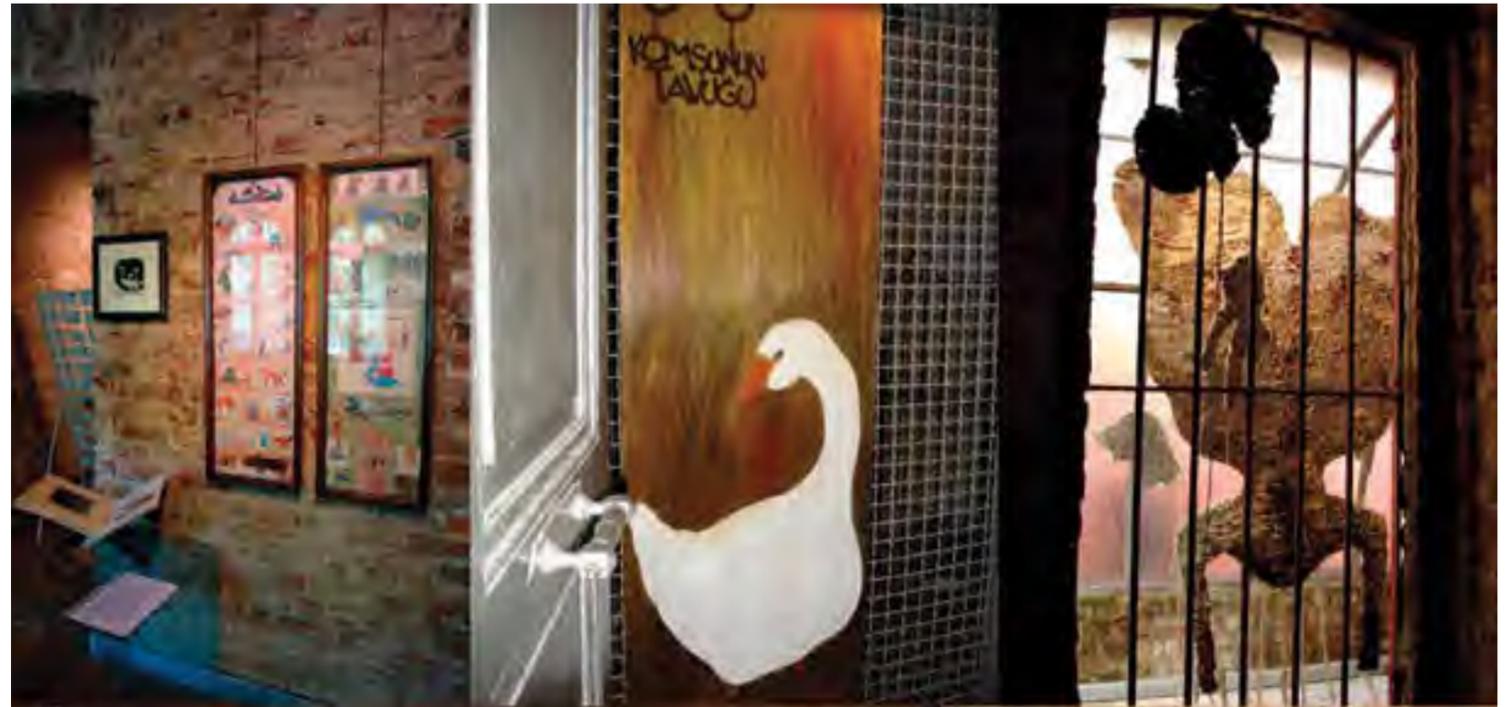
BENİM ADIM APEL

JE M'APPELLE APEL

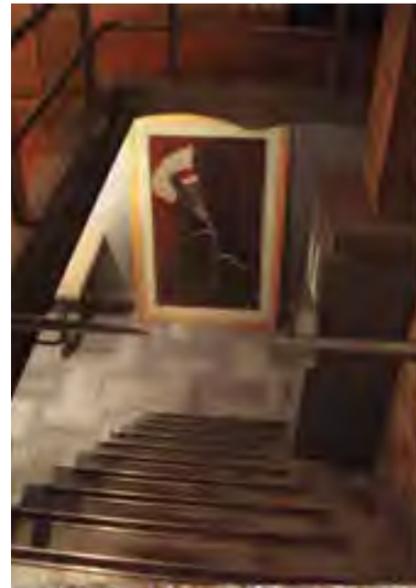

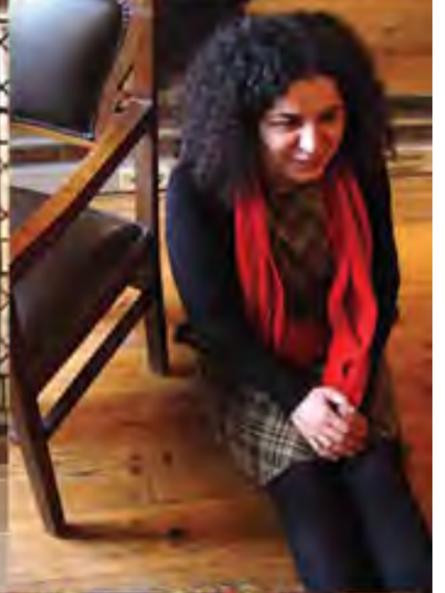

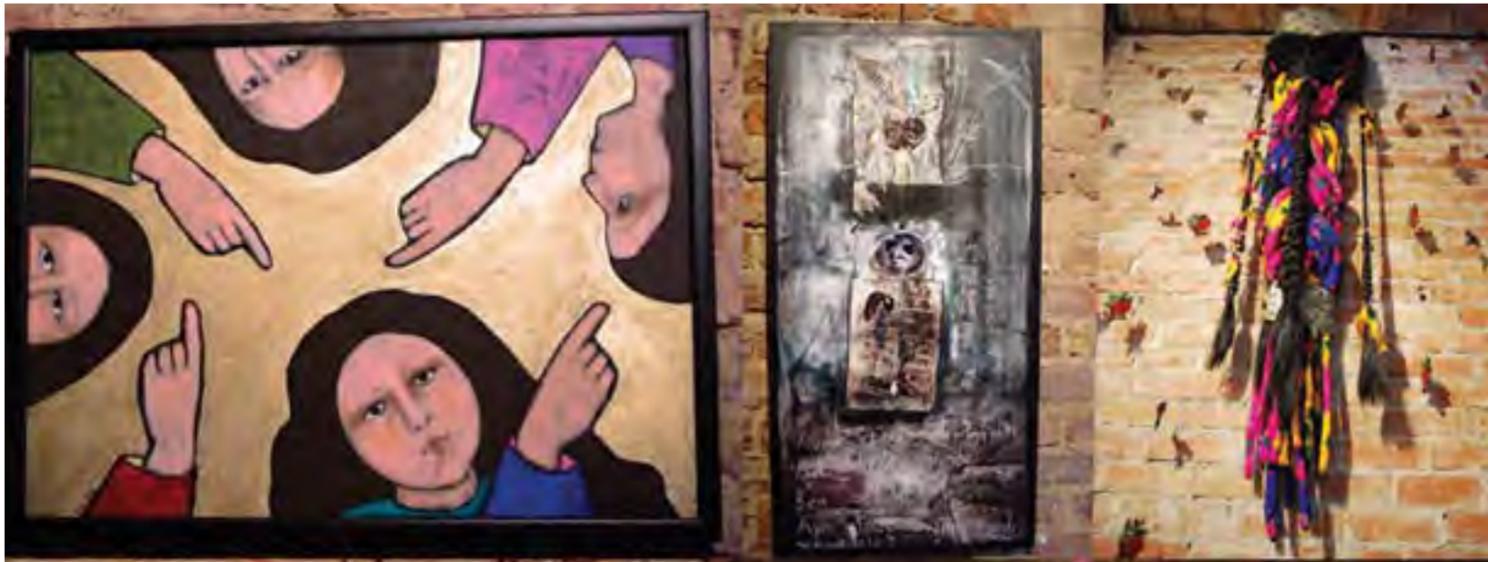

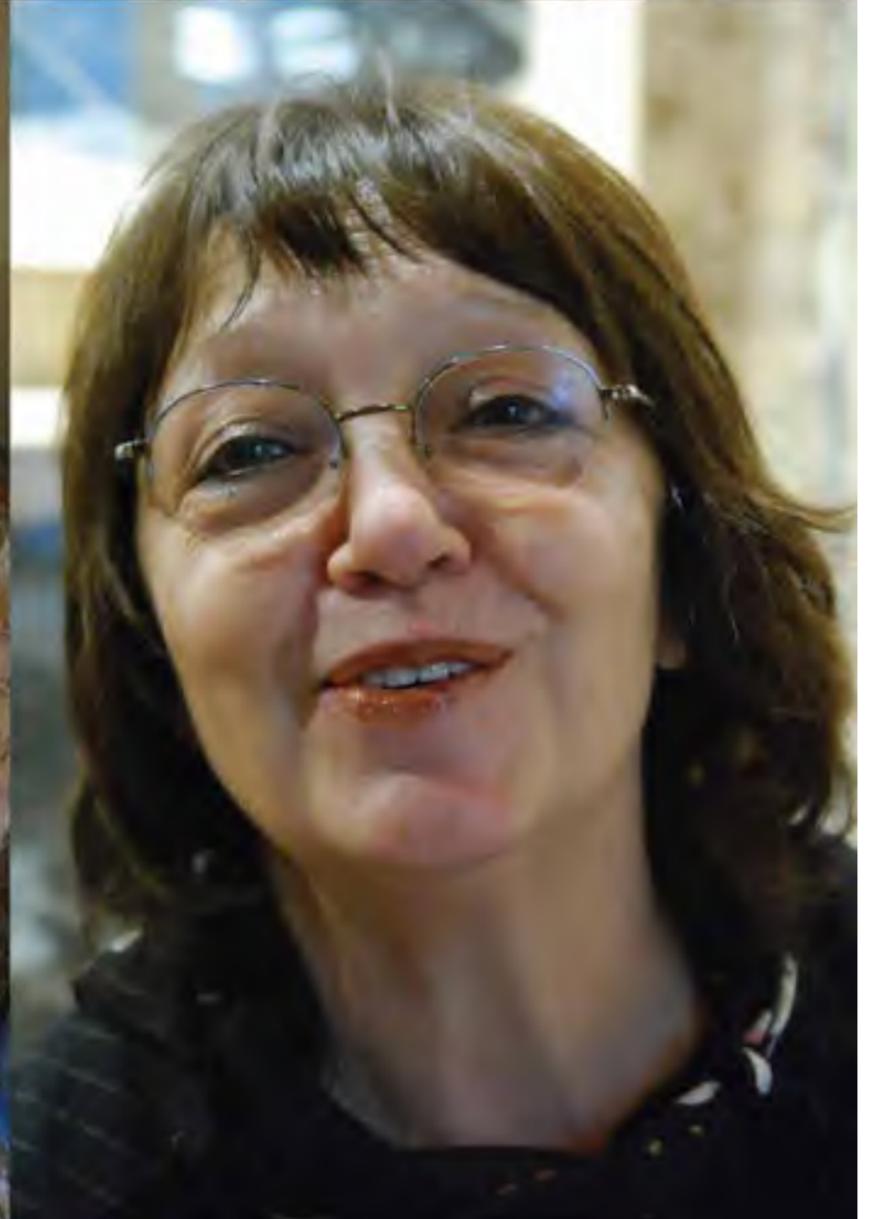
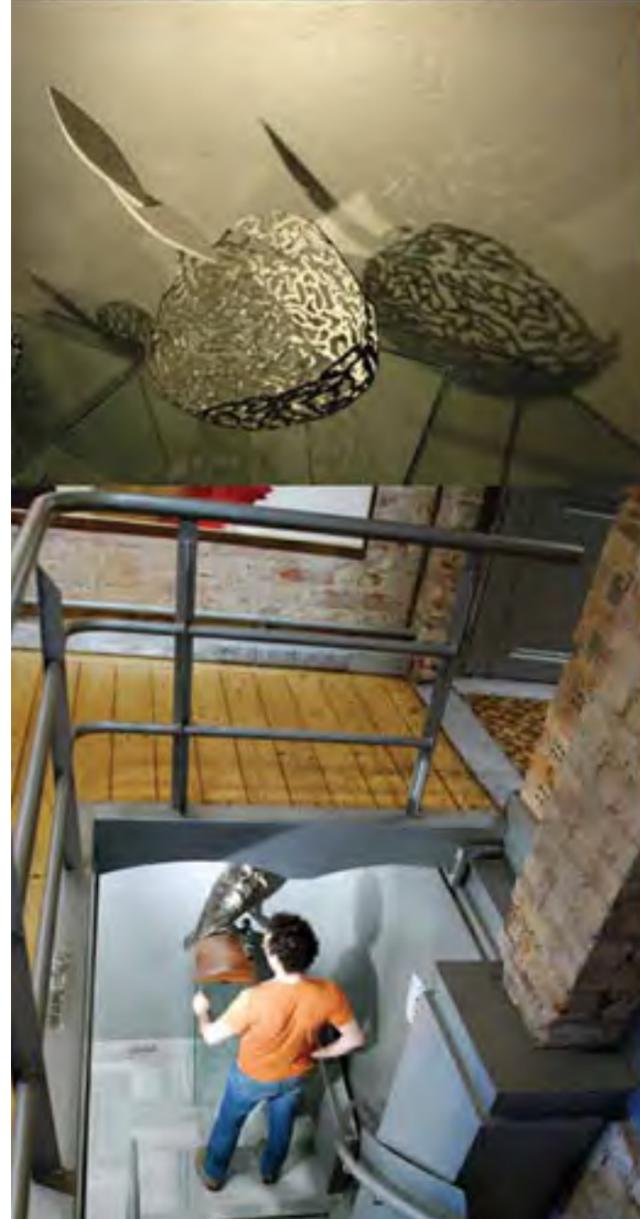
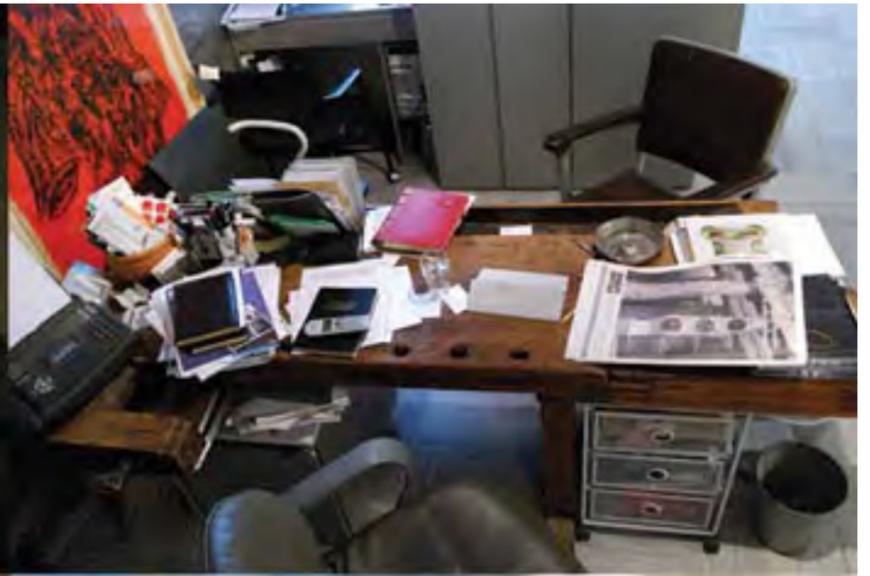

10 YILIN SERGİLERİ

EXHIBITIONS SINCE 1998

DAMAK * **PALATE** **14 KASIM-10 ARALIK 1998** **14 NOVEMBER-10 DECEMBER 1998** *ZAHOOR UL AKHLAQ, MEVLUT AKYILDIZ, FERHAN TAYLAN ERDER, MEHMET GÜLERYÜZ, SELMA GÜRBÜZ, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, SUZY HUG LEVY, NANCY LUNSFORD, NEVZAT SAYIN, YAVUZ TANYELİ, FATMA TÜLİN, ÖMER ULUÇ.*

YAVUZ TANYELİ **HEYKELLER** **SCULPTURES** **19 ARALIK 1998-10 OCAK 1999,** **19 DECEMBER-10 JANUARY 1999**

GÜNCELER * **DIARIES** **16 OCAK-16 ŞUBAT 1999,** **16 JANUARY-16 FEBRUARY 1999** *AYDAN BAKTIR, ARZU BAŞARAN, CANAN DAĞDELEN, FERHAN TAYLAN ERDER, BARIŞ EREN, SÜMBÜL EREN, JALE ERZEN, NURCAN GİZ, CAN GÖKNİL, MERİÇ HIZAL, BALKAN NACI İSLİMYELİ, HAYRİYE KOÇ, MURAT MOROVA, ŞEYMA REİSOĞLU NALÇA, ZEYNEP PERİNÇEK, REYYAN SOMUNCUOĞLU, YAVUZ TANYELİ, FATMA TÜLİN, ALP TAMER ULUKILIÇ, EMRE ZEYTİNOĞLU, MÜŞERREF ZEYTİNOĞLU.*

SELMA GÜRBÜZ **KARANAME, HEYKELLER-DESENLER** **BLACK DOCUMENTS, SCULPTURES-DRAWINGS** **20 ŞUBAT-17 MART 1999** **20 FEBRUARY-17 MARCH 1999** **KATALOG**

SUZY HUG LEVY **GAZETEDEN** **NEWSPAPER SERIES** **5 NİSAN-4 MAYIS 1999** **5 APRİL-4 MAY 1999**

GECE * **LA NOTTE** **24 MAYIS-24 HAZİRAN 1999** **24 MAY-24 JULY 1999** *BİLGE ALKOR, AYDAN BAKTIR, ARZU BAŞARAN, KEZBAN ARCA BATİBEKİ, SELİM CEBECİ, ARTİN DEMİRCİ, SELMA GÜRBÜZ, AYŞEGÜL ÖNEREN İNCEİSA, SUZY-HUG LEVY, DOĞAN PAKSOY, NEVZAT SAYIN, FATMA TÜLİN, ŞENOL YOROZLU, SU YÜCEL.*

SOKAK * **LA STRADA** **14 EYLÜL-13 EKİM 1999** **14 SEPTEMBER- 13 OCTOBER 1999** *MEVLUT AKYILDIZ, SELİM CEBECİ, SAKİNE ÇİL, İNCİ EVİNER, CAN GÖKNİL, ŞİRİN İSKİT, SUZY HUG LEVY, NEVZAT SAYIN, EMRE ZEYTİNOĞLU, MÜŞERREF ZEYTİNOĞLU.*

ŞENOL YOROZLU **ÇADADA** **18 EKİM-14 KASIM 1999** **18 OCTOBER- 14 NOVEMBER 1999**

KIYAFETNAME **COSTUME DOCUMENTS** **23 KASIM-14 ARALIK 1999,** **23 NOVEMBER-14 DECEMBER 1999** *YASEMİN ASLAN BAKIRI, ESRA CARUS GÜLAYDIN, AYFER KALSIN, YILDIZ S. ŞERMET, LERZAN ÖZER YELTAN.* **KATALOG**

TOPRAK VE LİF 2000 * **EARTH AND FIBER 2000** **23 KASIM 1999-31 OCAK 2000** **23 DECEMBER- 31 JANUARY 2000** *HANDAN BÖRÜTEÇENE, CANAN DAĞDELEN, SELMA GÜRBÜZ, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, NERMİN KURA, SUZY HUG LEVY, ŞEYMA REİSOĞLU NALÇA, YAVUZ TANYELİ.*

SELMA GÜRBÜZ **YÜNNAME** **WOOLEN DOCUMENTS** **03 ŞUBAT-29 ŞUBAT 2000** **03 FEBRUARY-29 FEBRUARY 2000** **KATALOG**

GÜLSÜN KARAMUSTAFA **VAAT EDİLMİŞ RESİMLER** **PROMISED PAINTINGS** **04 MART-04 NİSAN 2000** **04 MARCH-04 APRIL 2000**

FATMA TÜLİN **11 NİSAN-09 MAYIS 2000** **11 APRİL-09 MAY 2000**

YAZ KARMASI **23 MAYIS-30 HAZİRAN 2000** **23 MAY-30 JUNE 2000** *CANAN DAĞDELEN, NURCAN GİZ, SELMA GÜRBÜZ, AYŞEGÜL İNCEİSA, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, NERMİN KURA, YAVUZ TANYELİ, FERHAN TAYLAN, FATMA TÜLİN, LERZAN ÖZER YELTAN, ŞENOL YOROZLU, EMRE ZEYTİNOĞLU.*

STEPHANİE ROSE **ANATOLIA REDUX** **ANADOLU YENİDEN** **RANDALL SCHMITT** **ARTIFICIAL CORRIDOR** **YAPAY KORIDOR** **14 EYLÜL-12 EKİM 2000** **14 SEPTEMBER- 12 OCTOBER 2000**

ART-KART 2000 **17 EKİM-17 KASIM 2000** **17 OCTOBER-17 NOVEMBER 2000** *BİLGE ALKOR, SEVİNÇ ALTAN, TOMUR ATAGÖK, FİGEN AYDINTAŞBAŞ, AYDAN BAKTIR, ARZU BAŞARAN, KEZBAN ARCA BATİBEKİ, GERARD BARBOT, KLARA BEER, SAKİNE ÇİL, CANAN DAĞDELEN, ARTİN DEMİRCİ, İPEK DUBEN, ÖZDEN ERDEM, SÜMBÜL EREN, JALE ERZEN, NURCAN GİZ, ESRA CARUS GÜLAYDIN, SELMA GÜRBÜZ, CAN GÖKNİL, MERİÇ HIZAL, AYŞEGÜL ÖNEREN İNCEİSA, BALKAN NACİ İSLİMYELİ, ŞİRİN İSKİT, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, YÜCEL KALE, AYFER KALSIN, MARIANNA KINZER, NERMİN KURA, SUZY HUG LEVY, JUAN LUCAS, NANCY LUNSFORD, SİNAN LOGİE, JULİE MARDİN, MURAT MOROVA, ŞEYMA REİSOĞLU NALÇA, ZEYNEP PERİNÇEK, LEYLA SAKPINAR, NEVZAT SAYIN, YILDIZ S. ŞERMET, ORHAN TAYLAN, NURSEREN TOR, EROL TURGUT, FATMA TÜLİN, ÖMER ULUÇ, LERZAN Ö. YELTAN, ŞENOL YOROZLU, MÜŞERREF ZEYTİNOĞLU, EMRE ZEYTİNOĞLU.*

ARZU BAŞARAN **25 KASIM-23 ARALIK 2000** **25 NOVEMBER- 23 DECEMBER 2000**

2001 GECE MASALLARI * **TWOTHOUSANDANDONE NIGHT STORIES** **05 OCAK-05 ŞUBAT 2001** **05 JANUARY- 05 FEBRUARY 2001** *GÜLER GÜNGÖR, ŞİRİN İSKİT, YÜCEL KALE, SUZY HUG LEVY, ENİS TAHSİN ÖZGÜR, ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET, YILDIZ ŞERMET.*

ŞİRİN İSKİT **DEPAYSAÇE** **08 ŞUBAT-15 MART 2001** **08 FEBRUARY-15 MARCH 2001**

HÜNERNAME **29 MART-24 NİSAN 2001** **29 MARCH-24 APRIL 2001** *ESRA CARUS GÜLAYDIN, YILDIZ S. ŞERMET, LERZAN ÖZER YELTAN.*

KAĞIT İŞLER **PAPER WORKS** **17 MAYIS-15 HAZİRAN 2001** **17 MAY-15 JUNE 2001** *ARZU BAŞARAN, SÜMBÜL EREN, SELMA GÜRBÜZ, ŞİRİN İSKİT, BALKAN NACİ İSLİMYELİ, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, SUZY HUG LEVY, JUAN BOTELLA LUCAS, ESMA PAÇAL TURAM, LEYLA SAKPINAR, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, YILDIZ ŞERMET, NURSEREN TOR, FATMA TÜLİN, ŞENOL YOROZLU.*

CANAN DAĞDELEN **AT HOME** **28 HAZİRAN-15 TEMMUZ 2001** **28 JUNE-15 JULY 2001**

HASAT * **HARVEST** **19 EYLÜL-19 EKİM 2001** **19 SEPTEMBER- 19 OCTOBER 2001** *ENGİN AKIN, CEM AYDOĞAN, FİLİZ BAŞARAN, CAN GÖKNİL, YÜCEL KALE, AYFER KALSIN, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, SUZY HUG LEVY.*

AZADE KÖKER **TRANSPARENCY** **25 EKİM- 30 KASIM 2001** **25 OCTOBER-30 NOVEMBER 2001**

TOPRAK VE LİF 2002 * **EARTH AND FIBER 2002** **10 ARALIK 2001- 17 OCAK 2002** **10 DECEMBER-17 JANUARY 2002** *ESRA CARUS, SAKİNE ÇİL, ŞİRİN İSKİT, KURUCU KOÇANOĞLU, LERZAN ÖZER, LEYLA SAKPINAR, MARIA SEZER, ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM.*

SELMA GÜRBÜZ & MARCO DEL RE **“BAŞBAŞA” JOINT WORKS “CARA A’CARA”** **24 OCAK-07 MART 2002** **24 JANUARY-07 MARCH 2002**

SELİM BİRSEL **İNTROSPEKTİF** **NESNELER ALEMİNE VE BAŞKA DİYARLARA** **INTROSPECTIVE** **TO THE WORLD OF OBJECTS AND OTHER AREAS** **15 MART-07 NİSAN 2002** **15 MARCH-07 APRIL 2002,** **KATALOG**

YILDIZ ŞERMET **SESSİZ** **SILENT** **12 NİSAN-07 MAYIS 2002** **12 APRİL-07 MAY 2002**

TAKSİM ASYA’DA TAKSİM * **MARMARA ÜNİVERSİTESİ GSF. SERGİ SALONU** **TAKSİM- IN ASIA- TAKSİM** **MARMARA UNIVERSITY FINE ARTS FACULTY** **EXHIBITION HALL** **12 NİSAN-12 MAYIS 2002** **12 APRİL-12 MAY 2002** *ŞİRİN İSKİT, KURUCU KOÇANOĞLU, AZADE KÖKER, SUZY HUG LEVY, LERZAN ÖZER, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM.* **KATALOG**

TAHTA İŞLER * **WOOD WORK** **16 MAYIS-12 HAZİRAN 2002** **16 MAY-12 JUNE 2002** *CEM AYDOĞAN, NİLÜFER ERGİN, CAN GÖKNİL, YÜCEL KALE, RAZİYE KUBAT, JUAN BOTELLA LUCAS, SUZY HUG LEVY, TUĞRUL SELÇUK, NURSEREN TOR.*

İSKEMLE * * **CHAIR** + **18 HAZİRAN-25 TEMMUZ 2002** **18 JUNE-25 JULY 2002** *AYDAN BAKTIR, ERICA BEARD, ESRA CARUS, SÜMBÜL EREN, GÜLER GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ, ŞİRİN İSKİT, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, JUAN BOTELLA LUCAS, BIHRAT MAVİTAN, MENTALKLİNİK, LEVENT MORGÖK, ŞEYMA REİSOĞLU NALÇA, KOSTİS PSARAS, TUĞRUL SELÇUK, EMRE SENAN, ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET, NURSEREN TOR.*

ESMA PAÇAL TURAM **İZLEYENLER** **SPECTATORS** **25 EYLÜL-25 EKİM 2002** **25 SEPTEMBER-25 OCTOBER 2002** **KATALOG**

YÜCEL KALE **ZZZZZZZZ** **06 KASIM-12 ARALIK 2002** **06 NOVEMBER-12 DECEMBER 2002,** **KATALOG**

EZOP’UN DOSTLARI 2002 * **FRIENDS OF AISOP 2002** **19 ARALIK-20 OCAK 2003** **19 DECEMBER-20 JANUARY 2003** *ENGİN AKIN, FİLİZ BAŞARAN, ERICA BEARD, NİLÜFER ERGİN, ŞİRİN İSKİT, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, SUZY HUG LEVY, JULİE MARDİN, AYŞEGÜL ÖNEREN, LERZAN ÖZER, ENİS TAHSİN ÖZGÜR, TUĞRUL SELÇUK, EMRE SENAN, MARIA SEZER, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM, EBRU YILMAZ, ŞENOL YOROZLU.*

2002 * **FRIENDS OF AISOP 2002** **19 ARALIK-20 OCAK 2003** **19 DECEMBER-20 JANUARY 2003** *ENGİN AKIN, FİLİZ BAŞARAN, ERICA BEARD, NİLÜFER ERGİN, ŞİRİN İSKİT, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, SUZY HUG LEVY, JULİE MARDİN, AYŞEGÜL ÖNEREN, LERZAN ÖZER, ENİS TAHSİN ÖZGÜR, TUĞRUL SELÇUK, EMRE SENAN, MARIA SEZER, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM, EBRU YILMAZ, ŞENOL YOROZLU.*

KURUCU KOÇANOĞLU **IŞIKLI GEÇMİŞ ZAMAN** **THE PAST, IIT** **30 OCAK - 06 MART 2003** **20 JANUARY-06 MARCH 2003**

KURUCU KOÇANOĞLU **IŞIKLI GEÇMİŞ ZAMAN** **THE PAST, IIT** **30 OCAK - 06 MART 2003** **20 JANUARY-06 MARCH 2003**

LERZAN ÖZER **KIRILMA NOKTASI** **BREAKING POINT** **19 MART-17 MART 2003** **19 MARCH-17 APRIL 2003**

ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET **ÇİÇEK-BÖCEK”** **BRINDILLES ET BESTIOLES** **24 NİSAN-24 MAYIS 2003** **24 APRİL-24 MAY 2003**

METAL İŞLER **METAL WORKS** **03 HAZİRAN-03 TEMMUZ 2003** **03 JUNE-03 JULY 2003** *LALE ÇAVULDUR, GÜLER GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ, ŞİRİN İSKİT, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, SUZY HUG LEVY, LEYLA SAKPINAR, TUĞRUL SELÇUK, EMRE SENAN, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM.*

BAG; ŞAIRİN BAHÇESİ * **BAGH; POET’S GARDEN** **18 EYLÜL-28 EKİM 2003** **18 SEPTEMBER-28 OCTOBER 2003** *CANAN DAĞDELEN, SAKİNE ÇİL, GÜLER GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ BALKAN NACİ İSLİMYELİ, HASAN BÜLENT KAHRAMAN, KURUCU KOÇANOĞLU, TUĞRUL SELÇUK, YILDIZ ŞERMET.*

CONTEMPORARY PAINTING AND SCULPTURE FROM TURKEY **TÜRKİYE’DEN GÜNÜMÜZ RESİM VE HEYKEL SANATI** **AB BİNASI BRÜKSEL** **29 EYLÜL 2003-27 ŞUBAT 2004** **29 SEPTEMBER-27 FEBRUARY 2004,** **KATALOG**

LYNGBY KÜLTÜR EVİ **LYNGNYDANİMARKA** **6 MAYIS-16 MAYIS 2004,** **6 MAY-16 MAY 2004,**

MELİNA MERCURY KÜLTÜR MERKEZİ ATİNA, YUNANİSTAN, **20 MAYIS- 15 HAZIRAN 2004,** **20 MAY-15 JUNE 2004,** *KATILAN GALERİLER-PARTICIPATING GALLERIES; GALERİ APEL, GALERİ NEV(ANKARA), GALERİST, TEM SANAT GALERİSİ* *SELİM ALTAN, ARZU BAŞARAN, LEYLA GEDİZ, GÜLER GÜNGÖR, HAKAN GÜRSOYTRAK, ERGİN İNAN, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, KURUCU KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT, KEMAL ÖNSOY, İRFAN ÖNÜRMEN, ABDÜLKADİR ÖZTÜRK, TUĞRUL SELÇUK, YILDIZ ŞERMET, CANAN TOLON, GÜRHAN YÜCEL, MEHMET AYDOĞDU, NAZİFE CAN, NEVZAT ÇOPUR, NİHAT DEMİR, ÖMER ÖZÇETİN.*

CEM AYDOĞAN **MY OLD FRIEND ATATÜRK** **01 KASIM-23 KASIM 2003** **01 NOVEMBER-23 NOVEMBER 2003**

NURSEREN TOR-JUAN BOTELLA LUCAS **ÇÖLDE İNANDIRMAK** **TO CONVINCİ IN THE DESERT”** **02 ARALIK 2003-07 OCAK 2004** **02 DECEMBER-07 JANUARY 2004,**

TOPRAK VE LİF 2004 * **EARTH AND FIBER 2004** **15 OCAK-20 ŞUBAT 2004,** **15 JANUARY-20 FEBRUARY 2004,** *İDİL AKBOSTANCI, ASLIMAY ALTAY, YASEMİN ARSLAN BAKIRİ, FİLİZ BAŞARAN, SÜMBÜL EREN, YÜCEL KALE, AYFER KALSIN, JUAN BOTELLA LUCAS, TUĞRUL SELÇUK, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU.*

MORE WIND-FOUR CONTEMPORARY ARTISTS FROM TURKEY **DAHA FAZLA RÜZGAR, TÜRKİYE’DEN DÖRT GÜNÜMÜZ** **SANATÇISI** * **YOKOHAMA PORTSIDE GALLERY** **25 ŞUBAT-26 MART 2004** **25 FEBRUARY-26 MARCH 2004,** **KATALOG** *SELMA GÜRBÜZ, YÜCEL KALE, ŞEYMA REİSOĞLU, LERZAN ÖZER.*

RAZİYE KUBAT **KOŞ ZAZİ KOŞ** **RUN ZAZİ RUN** **26 ŞUBAT-27 MART 2004** **26 FEBRUARY-27 MARCH 2004,** **KATALOG**

SELMA GÜRBÜZ **CİN İLE PERİ** **THE FAIRY AND THE GENIE** **01 NİSAN- 01 MAYIS 2004** **01 APRİL-01 MAY 2004,** **KATALOG**

GÜLSÜN KARAMUSTAFA **VAAT EDİLMİŞ RESİMLER** **PROMISED PAINTINGS** **14 MAYIS-12 HAZİRAN 2004** **14 MAY-12 JUNE 2004,**

TURQUIE-DIALOGUES PLASTIQUES **TÜRKİYE-PLASTISCHE DIALOGEN** **TÜRKİYE-PLASTİK DİYALOGLAR** **BRUSSELS’ CITY HALL, HOTEL DE VILLE DE BRUXELLES, BRÜKSEL KÜLTÜREVİ** **23 HAZIRAN-22 AĞUSTOS 2004,** **23 JUNE- 22 AUGUST** **KATALOG** *KATILAN GALERİLER-PARTICIPATING GALLERIES; GALERİ APEL, GALERİ NEV(ANKARA), GALERİST, TEM SANAT GALERİSİ* *SELİM ALTAN, ARZU BAŞARAN, LEYLA GEDİZ, GÜLER GÜNGÖR, HAKAN GÜRSOYTRAK, SUZY HUG LEVY, ERGİN İNAN, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, KURUCU KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT, KEMAL ÖNSOY, İRFAN ÖNÜRMEN, ABDÜLKADİR ÖZTÜRK, TUĞRUL SELÇUK, YILDIZ ŞERMET, CANAN TOLON, GÜRHAN YÜCEL, MEHMET AYDOĞDU, NAZİFE CAN, NEVZAT ÇOPUR, NİHAT DEMİR, ÖMER ÖZÇETİN.*

TURQUIE-DIALOGUES PLASTIQUES **TÜRKİYE-PLASTISCHE DIALOGEN** **TÜRKİYE-PLASTİK DİYALOGLAR** **DRAWING AS THE COMMON DENOMINATOR** **ORTAK PAYDA OLARAK ÇİZİM** * **BRUSSELS’ CITY HALL, HOTEL DE VILLE DE BRUXELLES, BRÜKSEL KÜLTÜREVİ** **23 HAZIRAN-22 AĞUSTOS 2004,** **23 JUNE-22 AUGUST 2004,** **KATALOG** *SELİM BİRSEL, SELMA GÜRBÜZ, BALKAN NACİ İSLİMYELİ, ENİS TAHSİN ÖZGÜR, YILDIZ ŞERMET, MÜRÜVVET TÜRKYILMAZ.*

DEREDEN TEPEDEN * **FROM HILLS AND DALES** **06 TEMMUZ -06 AĞUSTOS 2004** **06 JULY-06 AUGUST 2004,** *İDİL AKBOSTANCI, FİLİZ BAŞARAN, CANAN DAĞDELEN, FERHAN TAYLAN ERDER, GÜLER GÜNGÖR, KURUCU KOÇANOĞLU, NERMİN KURA, LERZAN ÖZER, ZEYNEP PERİNÇEK, TUĞRUL SELÇUK, MARIA SEZER, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, NURSEREN TOR, ESMA PAÇAL TURAM.*

TUĞRUL SELÇUK **HAYATAĞACI** **TREE OF LIFE** **09 EYLÜL-09 EKİM 2004** **09 SEPTEMBER-09 OCTOBER 2004,**

ASLIMAY ALTAY **SEYYAH** **TRAVELLER** **14 EKİM-13 KASIM 2004** **14 OCTOBER-13 NOVEMBER 2004,**

MEHMET AKSOY **VAHDET-İ VÜCUTTAN ŞAMAN’A** **FROM ‘UNITY OF BEING’ TO THE SHAMAN** **25 KASIM-28 ARALIK 2004** **25 NOVEMBER-28 DECEMBER 2004,**

GÜLER GÜNGÖR **OYUN** **GAME** **06 OCAK- 05 ŞUBAT 2005** **06 JANUARY-05 FEBRUARY 2005**

PERDE * **CURTAIN** **10 ŞUBAT-12 MART 2005** **10 FEBRUARY, 12 MARCH 2005** *İDİL AKBOSTANCI, ASLIMAY ALTAY, AYDAN BAKTIR, ERICA BEARD, SAKİNE ÇİL, SÜMBÜL EREN, SELMA GÜRBÜZ, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, AZADE KÖKER, İRFAN ÖNÜRMEN, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM, FATMA TÜLİN.*

NEWROZ-YENİGÜN-NEVRUZ *
21 MART-10 NİSAN 2005
21 MARCH-10 APRIL 2005
ENDAM ACAR, ALİ AKSAKAL, YÜKSEL ALDEMİR, ASLIMAY ALTAY, AYDAN BAKTİR , FIRAT BİNGÖL, ESRA CARUS GÜLAYDİN, ULAŞ ÇIBUK, SAKİNE ÇİL, ZEYNEL DOĞAN, FIRAT ERDOĞAN, SÜMBÜL EREN, BAHATTİN EREN, SELMA GÜRBÜZ -GÜLER GÜNGÖR, ŞİRİN İSKİT, YÜCEL KALE, AZİZ KANAT, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, KURUCU KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT, DİCLE MEŞE, ELİF MEŞE, RAMAZAN ÖZCAN, MUSTAFA ÖZKUL, LERZAN ÖZER, LEYLA SAKPINAR, EMRE SENAN, MARIA SEZER, BARIŞ SEYİTVAN, NEZİR ŞAHİN YILDIZ ŞERMET, ESMa PAÇAL TURAM, FERİT TURGUT.

YILDIZ ŞERMET
UYKUSUZLAR
INSOMNIOUS
24 MART-22 NİSAN2005
24 MARCH-22 APRIL 2005

ARZU BAŞARAN
İHLÂL
VIOLATION
26 NİSAN-28 MAYIS 2005
26 APRIL-28 MAY 2005
KATALOG

DÜĞÜN-DERNEK,CÜMBÜR-CEMAAT,EVLİ-EVSİZ * WEDDINGS AND CELEBRATIONS
15 HAZİRAN-30 TEMMUZ 2005
15 JUNE-30 JULY 2005
ASLIMAY ALTAY, ARZU BAŞARAN, AZADE KÖKER, CANAN DAĞDELEN, ESMa PAÇAL TURAM, GÜLER GÜNGÖR, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, İDİL AKBOSTANCI, KURUCU KOÇANOĞLU, LERZAN ÖZER, RAZİYE KUBAT, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, SAKİNE ÇİL, SELMA GÜRBÜZ, TUĞRUL SELÇUK, YILDIZ ŞERMET, YÜCEL KALE, ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET.

KOMŞU * NEIGHBOURS
GALERİ APEL,
14 EYLÜL-22 EKİM 2005
14 SEPTEMBER-22 OCTOBER 2005
ENGİN AKIN, ASLIMAY ALTAY, SÜMBÜL EREN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, YÜCEL KALE, AZADE KÖKER, LERZAN ÖZER , EMRE SENAN, MARIA SEZER, ERHAN ŞERMET, ESMa PAÇAL TURAM.

KOMŞU * NEIGHBOURS
DİYARBAKIR SANAT MERKEZİ (DSM)
19 KASİM-07 ARALIK 2005
19 NOVEMBER- 07 DECEMBER 2005
ENGİN AKIN, ASLIMAY ALTAY, SÜMBÜL EREN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, YÜCEL KALE, AZADE KÖKER, LERZAN ÖZER, EMRE SENAN, MARIA SEZER , ERHAN ŞERMET, ESMa PAÇAL TURAM
EBRU YILMAZ.

FİLİZ BAŞARAN
MASUMİYET
INNOCENCE
26 EKİM-03 ARALIK 2005
26 OCTOBER-03 DECEMBER 2005

YÜCEL KALE
AHCAMŞAP
WOODGLASS
08 ARALIK-07 OCAK 2006
08 DECEMBER-07 JANUARY 2006

RÜZGAR ARAYIŞTA
JAPONYA'DAN ÜÇ ÇAÇDAŞ SANATÇI
WANDERING WIND
THREE CONTEMPORARY ARTISTS FROM JAPAN
KURATÖR; KO MATSUNAGA
19 OCAK-11 ŞUBAT 2006
19 JANUARY- 11 FEBRUARY 2006
TOMOKO ESASHİ, KOJİ NAKASE, YOSHIAKİ WATANABE.

KENDİNE AİT BİR ODA?, BEŞ SANATÇI, BEŞ ODA
A ROOM OF ONE’S OWN? FIVE ARTISTS, FIVE ROOMS
16 ŞUBAT-18 MART 2006
16 FEBRUARY-18 MARCH 2006
BAYRAM CANDAN, ŞİRİN İSKİT, RAZİYE KUBAT, KURUCU KOÇANOĞLU, LEYLA SAKPINAR.

ESMA PAÇAL TURAM
İÇİMİZDEN BİRİ
ONE OF US
23 MART-22 NİSAN 2006
23 MARCH- 22 APRIL 2006
BROŞÜR

ZAMANIN LALE HALİ
TENSES OF THETULIP
DARPHANE-İ AMİRE
THE IMPERIAL OF MINT
08-28 NİSAN 2006
08-28 APRIL 2006
KATALOG
ENGİN AKIN, ASLIMAY ALTAY, AYDAN BAKTİR, BAYRAM CANDAN, GÜLER GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ AYFER KALSIN, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, KURUCU KOÇANOĞLU, AZADE KÖKER, HENNY VAN LEEUWEN, SUZY HUG LEVY, LERZAN ÖZER, THECLA RENDERS, MARIA SEZER, YILDIZ ŞERMET.

SELMA GÜRBÜZ
20. YIL SERGİSİ-FELINE II-20TH ANNIVERSARY
27 NİSAN-28 MAYIS 2006
27 APRIL-28 MAY 2006

NATÜR-MORT
STILL LIFE
GALERİST
08-13 MAYIS 2006
08-13 MAY 2006
KATILAN GALERİLER-PARTICIPATING GALLERIES: GALERİ APEL, GALERİ NEV, C.A.M., GALERİ X-İST, GALERİST. İDİL AKBOSTANCI, ASLIMAY ALTAY, AYDAN BAKTİR, BAYRAM CANDAN, GÜLER GÜNGÖR, ŞİRİN İSKİT YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, AZADE KÖKER, SUZY HUG LEVY, LERZAN ÖZER, LEYLA SAKPINAR, EMRE SENAN, MARIA SEZER, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, ERHAN ŞERMET, YILDIZ ŞERMET, ESMa PAÇAL TURAM.

ÇARŞI-PAZAR * SHOP’N-BAZAAR”
02 HAZİRAN-02 TEMMUZ 2006
02 JUNE-02 JULY 2006
İDİL AKBOSTANCI, ENGİN AKIN, ASLIMAY ALTAY, ERICA BEARD, CAN GÖKNİL, GÜLER GÜNGÖR, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, SUZY HUG LEVY, LERZAN ÖZER, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, YILDIZ ŞERMET, ESMa PAÇAL TURAM.

TUĞRUL SELÇUK
GDO TOHUM
GMO SEED
14 EYLÜL-14 EKİM 2006
14 SEPTEMBER -14 OCTOBER 2006

ASLIMAY ALTAY
FÜLK-İ FELEK (DÜNYA KAYIĞI)
THE WORLD DINGY
31 EKİM-25 KASİM 2006
31 OCTOBER-25 NOVEMBER 2006

İDİL AKBOSTANCI
DOĞADAN
FROM NATURE
30 KASİM-30 ARALIK 2006
30 NOVEMBER-30 DECEMBER 2006

RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU
SOLGUN DOĞA
WILTED NATURE
30 KASİM-30 ARALIK 2006
30 NOVEMBER-30 DECEMBER 2006

CONTEMPORARY İSTANBUL ZİYARET
VISIT THE VISIT
21-24, ARALIK 2006
21-24 DECEMBER 2006
SELMA GÜRBÜZ, YÜCEL KALE, AZADE KÖKER, YILDIZ ŞERMET, ESMa PAÇAL TURAM.

TOPRAK VE LİF 2007
EARTH AND FIBER 2007
11 OCAK-10 ŞUBAT 2007
11 JANUARY-10 FEBRUARY 2007
RAMAZAN BAYRAKOĞLU, BAYRAM CANDAN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, CAN GÖKNİL, GÜLER GÜNGÖR, RAZİYE KUBAT, İRFAN ÖNÜRMEN.

EMRE SENAN
MASALAR (SANDALYESİZ)
TABLES (WITHOUT CHAIRS)
15 ŞUBAT-17 MART 2007
15 FEBRUARY- 17 MARCH 2007

CANAN DAÇDELEN
ELDE”
AT HAND
22 MART-21 NİSAN 2007
22 MARCH-21 APRIL 2007

SAKİNE ÇİL
DUVAR
THE WALL
22 MART-21 NİSAN 2007
22 MARCH-21 APRIL 2007

KURUCU KOÇANOĞLU
YAZMADIKLARIM İLE KARINCALAR
WHAT I HAVE NOT YET WRITTEN AND ANTS
26 NİSAN-26 MAYIS 2007
26 APRIL-26 MAY 2007

GÜLER GÜNGÖR
YILAN, ZAMAN
SNAKE, TIME
1 HAZİRAN-30 HAZİRAN 2007
1 JUNE- 30 JUNE 2007

SAYFALAR * PAGES
06 EYLÜL-20 EKİM 2007
06 SEPTEMBER-20 OCTOBER 2007
ASLIMAY ALTAY, BAYRAM CANDAN, CAN GÖKNİL, YÜCEL KALE, AZADE KÖKER, RAZİYE KUBAT, SUZY HUG LEVY, NANCY LUNSFORD, EMRE SENAN, YILDIZ ŞERMET.

OKUMA ODASI-BİR KÖŞE * DAS LESEZIMMER-EINE ECKE

ULUSLARARASI FRANKFURT KİTAP FUARI

INTERNATIONAL FRANKFURT BOOK FAIR

10-14 EKİM 2007, 10-14 OCTOBER 2007

ASLIMAY ALTAY, AZADE KÖKER, CAN GÖKNİL, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT, SUZY HUG LEVY, YILDIZ ŞERMET.

TOC TOPLUM GÖNÜLLÜLERİ VAKFI SERGİSİ
TOC EXHIBITION
23 EKİM 2007, 23 OCTOBER 2007
ASLIMAY ALTAY, CANAN DAĞDELEN, GÜLER GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT, SUZY HUG LEVY, TUĞRUL SELÇUK, YILDIZ ŞERMET, ESMa PAÇAL TURAM.

JUAN BOTELLA LUCAS
AKLINI OYNATMALAR
BAILLES DE MENTE
26 EKİM- 17 KASİM 2007
26 OCTOBER-17 NOVEMBER 2007

OKUMA ODASI-BİR KÖŞE
SALA LETTURA-UN ANGOLO
TERRA DI LIBRI, SANTA MARIA DELLA SCALA, SIENA
08-11 KASİM 2007
08-11 NOVEMBER 2007
ASLIMAY ALTAY, AZADE KÖKER, CAN GÖKNİL, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT, SUZY HUG LEVY, YILDIZ ŞERMET.

ESMA PAÇAL TURAM
KAPI AÇIK
OPEN DOOR
22 KASİM-19 ARALIK 2007
22 NOVEMBER-19 DECEMBER 2007

CONTEMPORARY İSTANBUL
GÜNEŞLİ ÇÖLCELİ
SUNNY SHADOWS
29 KASİM-02 ARALIK 2007
29 NOVEMBER- 02 DECEMBER 2007
SELMA GÜRBÜZ

NERMİN KURA
FOLLUK
CRADLE OF SILENCE
27 ARALIK-26 OCAK 2007
27 DECEMBER- 26 JANUARY 2007

RAMAZAN BAYRAKOĞLU
KOLEKSİYON PARÇALARI
COLLECTION PIECES
27 ARALIK-26 OCAK 2007
27 DECEMBER-26 JANUARY 2007

BAYRAM CANDAN
BU İŞYERİNDE GREV VAR
RESİM-İŞ HEYKEL-İŞ
ON STRIKE
31 OCAK-1 MART 2008
31 JANUARY-1 MARCH 2008

YÜCEL KALE
DALIŞ AÇISI
FIXED GAZE
6 MART-5 NİSAN 2008
6 MARCH-5 APRIL 2008
KATALOG

SELMA GÜRBÜZ
GÜNEŞLİ ÇÖLCELİ
SUNNY SHADOWS
10 NİSAN-10 MAYIS 2008
10 APRIL-10 MAY 2008

BAHADİR YILDIZ
SON KATMAN
LAST STRATUM
APEL 5/2
19 NİSAN-22 MAYIS 2008
19 APRIL-22 MAY 2008

ŞAKİR GÖKÇEBAĞ
YARIM ELMA
(CUTTEMPORARY ART SERİSİNDEN)
HALF AN APPLE
(CUTTEMPORARY ART SERIES)
15 MAYIS-14 HAZİRAN 2008
15 MAY-14 JUNE 2008

ZEYNEP PERİNÇEK
DÖRT BİR YANA
TOUT UN PAYS
15 MAYIS-14 HAZİRAN 2008
15 MAY-14 JUNE 2008

YAZ KARMA SERGİSİ
SUMMER SEASON GROUP EXHIBITION
08 TEMMUZ-31 TEMMUZ 2008
08 JULY-31 JULY 2008
BAYRAM CANDAN, SAKİNE ÇİL, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, GÜLER GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ, YÜCEL KALE, NERMİN KURA, RAZİYE KUBAT, TUĞRUL SELÇUK, MARIA SEZER, ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET, YILDIZ ŞERMET, ESMa PAÇAL TURAM, BAHADİR YILDIZ.

10. YIL SERGİLERİ
10th YEAR EXHIBITIONS

BENİM ADIM APEL * JE M’APPELLE APEL
11 EYLÜL - 11 EKİM 2008
11 SEPTEMBER-11 OCTOBER
KATALOG

CANAN PAK
BANA KENDİNİ GÖSTER
REVEAL YOURSELF TO ME”
GALERİ APEL
11 EYLÜL-11 EKİM 2008
11 SEPTEMBER-11 OCTOBER 2008

APEL SANATÇILARI SERGİSİ
FRANSIZ KÜLTÜR MERKEZİ
13 EYLÜL- 7 EKİM 2008
13 SEPTEMBER 7 OCTOBER 2008
APEL SANATÇILARI SERGİSİ, TÜTÜN DEPOSU

OKUMA KÖŞESİ * READING CORNER
ULUSLARARASI FRANKFURT KİTAP FUARI 4.1
INTERNATIONAL FRANKFURT BOOK FAIR 4.1
15-19 EKİM 2008
15-19 OCTOBER 2008

***KURATÖR/CURATOR: NURAN TERZİOĞLU**

QUOTATIONS

BASINDAN

“Suzy’nin kitaplığı” ve “Oedipus meyve sepeti”

Karma serginin yer aldığı açılıшта oniki sanatçının yapıtları bulunuyor. 16 Aralık’a kadar sürecek olan “Damak” konulu sergiyi Süzet Sidi’nin kaleminden aktarıyoruz.

.....
14 Kasım Cumartesi günü saat 16:00’da açılışı yapılan Galatasaray’daki Apel Galerisi’nde bulunuşum da işte bu çabalarımдан biriydi. Yaşam çizimdeki yeknesaklığa bir renk, bir devinim katmak.

Daha Apel Galerisini bulmak için girdiğim Galatasaray’ın dar, buğulu, loş ve nostaljik ara sokaklarında iri yağmur damlalarından korunmaya çalışarak geçerken şehrin kalabalığı geride kalmıştı. Galatasaray Hamamı, Anabala Pasajı —yoksa adı değişti mi ben gitmeyeli- balkonlarını bahçeye çevirmiş dar uzun ahşap evler, sokakları birleştiren merdiven sokaklar ve... teknolojiye gereksinim... Cep telefonum... “Apel Galerisi mi? Yerinizi bulamıyorum da...” Nihayet kalabalığın kümelendiği kapıdayım. Girer girmez başka bir dünyanın kapısı aralanıyor. Giysilerde alışlagelmiş monoton siyahın hakimiyeti yok burada... Mor var, bordo var, yeşil var, mavi var... Sanatçı, sanatsever renk hakimiyeti kabul etmiyor besbelli... Onlar her rengin ayrı güzel olduğunu haykırıyor adeta...

.....

Ve orada kalabalıkların arasında Suzy Hug Levi’yi görüyorum. —Yanılıyor muyum? Türkçe konuşan bir Uzakdoğulu ile sohbet ediyor. Sanatın sınır tanımazlığı geliyor aklıma...- “Hoş geldin” diyor “önce bir şeyler ye...” Uzun, dikdörtgen ikram masasına götürüyor beni.

“Şaşıрманın gençlik aşısı olduğunu hangi kitapta okumuştum? Şaşıryorum. Ahşap bir masanın üstünde patates püresi ve ketchup’tan yapılmış dokuz aylık hamile bir kadın büstü yatıyor. Şişmiş göğüsleri ve alabildiğine gerilmiş karnı ile doğurmak üzere sanki, karşısında Çerkez tavuğu bir erkek büstü ve etrafa saçılmış nar, incir, cevizli sucuk...

Doğurkanlık, bolluk, yaratma gücü ve “damak” tadı hepsi bir arada...”

.....
Kitaplığın yanına Suzy bir matsa not defteri asmış, yanlarından iki suluboya fırçası sarkan... Fırçayı alıp bu not defterinin hemen altında duran çikolata veya renkli şekerli, ağdalı suya banıp not yazılabilmesi ve notu yazanın kendi notunu yiyebilmesi için. “Damak” burada da ön plana çıkmış.

Şaşkın, fırçayı elime alıyorum ve not defterine çikolata ile kalp çiziyorum. “Baba, seni seviyorum”. Hemen Suzy’yi arıyor gözlemi. “Nasıl buldun?” diyor. “Çocukluğuma, Pesah sofralarına, şarkılı güfteli o gecelere duyduğum özlemi yansıtabilmiş miyim?”. Boğazımda düğümleniyor bir şeyler, sadece “harika Suzi” diyebiliyorum. “Evimde dolapta duran geçen yıldan kalma matsa paketi neden bu duyguları yaşatmıyor bana?” diye düşünüyorum gürültülü, bol korna sesli yağmurlu caddede günlük yaşama yürürken. “Sanatın gücü” diyor içimden bir ses “Sanatçının gücü”...

Şalom, Süzet Sidi, 18 Kasım 1998

Galatasaray’a yeni bir sanat galerisi...

Ferhan İstanbullu: Sanat çevresinde “Sanatın merkezi İstanbul’dur” kanısının geçerli olduğunu düşünüyorum. Siz uzun yıllar Ankara’da galeri yöneticiliği yaptınız. Bu konudaki görüşünüz nedir?

Nuran Terzioğlu: İstanbul’un Türkiye’deki sanat merkezi kimliğine katılmamak elde değil. Hatta İstanbul’un dünyanın en önemli merkezlerinden biri olduğuna da inanıyorum.

Ama sanat dünyası için Ankara’nın çok özel bir yeri var. Ankara’da sanatın herhangi bir dalında ortaya koyduğunuz her şey, çok fazla ilgi görüyor. Bununla ilgili olarak Sanart’ı örnek gösterebilirim.

.....
Ankara’da her yıl düzenli olarak konulu sergiler düzenlerdik. Bu geleneği İstanbul’da da sürdürmeyi, serginin yanı sıra gösteri, söyleşi, konser gibi yan etkinliklerini de düzenlemeyi planlıyoruz.

.....
Mimar Nevzat Sayın tarafından tasarlanan galeri, mekanı iki katlı olarak inşa edilmiş. Binanın giriş katı eski bir marangozhane... Marangoz Armenak’ın anısına eski yerini koruyan tezgah çalışma masası olarak kullanılıyor. Ofis olarak düzenlenen bu katta çağdaş malzemelere yer veriyor. Üst katta ise mekanın doğal yapısını, binanın tüm konstrüksiyonunu ortaya çıkarmaya yönelik bir uygulamaya gidilmiş.

.....
Bu mekanı ilk görüp almayı düşündüğümde mimar Nevzat Sayın’a danıştım. “Kaçırılacak bir yer değil” dedi ve projeyi üstlendi. Mekanı böylesine iyi değerlendirdiği için kendisine çok müteşekkirim. Mekana sadık kalarak ama kendi atmosferini yaratarak projeyi gerçekleştirdi. Çok uyumlu bir çalışmamız oldu.

.....
Ferhan İstanbullu, Vizyon Dergisi , Aralık 1998

Apel opens “Palate”

Nuran Terzioğlu has opened an exciting new gallery, just behind the Galatasaray Lycee, devoted to contemporary artists

Edibles are a crucial part of our lives so what better way to appeal to İstanbul art lovers than opening the Apel Art Gallery with “Palate”.

And what is Apel? The newest art gallery in town, located in the entrance apartment just behind the Galatasaray lycee. The building itself was constructed in the last century and was named “Apelyan” — hence the Apel Art Gallery.

.....
The leading light behind Apel is Nuran Terzioğlu, a founding member of SANART and the former director of Tanbay and Ankara Urart Art Gallery. She believes that this is “the” place, in keeping with the cosmopolitan atmosphere which existed for centuries in the Galata area.

.....
What their work has in common is “Palate”, in the sense of what one uses to taste in the mouth. And Terzioğlu hopes that the gallery will be one of the best of flavors in İstanbul’s cultural life.

Turkish Daily News
Arts&Culture, 6 December 1998

İstanbul’da yeni bir galeri: Apel

Nuran Terzioğlu kurduğu Apel Galerisi ile sanat eserlerine galeri ortamında saygı anlayışı ve sanata katkı özverisiyle, farklı bir mekan sunuyor. Çarpıcı bir açılışla başlayan “Damak” sergisi farklı bir çalışma metoduyla

oluşturulmuş. Apel’in tüm karma konulu sergilerde ortaya çıkarmayı amaçladığı sanatçıların bireysel farklılıklarıyla ulaşılan renkler. Bu yüzden Nuran Terzioğlu, anlayışlarının kesinlikle bir küratörlük çevresinde yoğunlaşmadığını, sanatçıların bireysel yorumlarının birbirlerinin sergilenecek yapıtlardan haberdar olmadan hazırlanmasına özen gösterildiğini belirtiyor.

Dünya, Burcu Erdener, 9 Aralık 1998

Konuşma Sanatı ve Sanat Mekanı:
Apel Galerisi

İstanbul Beyoğlu’nda yeni bir sanat galerisi. Bir 19.yüzyıl yapısının iç mekanları korunup, dönüştürülerek Nevzat Sayın tarafından gerçekleştirildi. Ali Akay çağrışımları ve işlevi bağlamında irdeliyor.

Nuran Terzioğlu’na ait olan ve mimarisi Nevzat Sayın tarafından gerçekleştirilen galeri mekanının içine girdiğimizde teknolojik olanla yapıtsal ve dini olan arasında mabedimsi bir ilişkinin kurulabileceği bir alanla karşılaşyoruz; merdivenlerden yukarı çıktığımızda ise birinci katın steril havasından ikinci katın —tuğlalarıyla- “yansız” olmaktan tekinsizleşti ren yuvarlağımsı pencereleri ile Barok bir mimariyi hatırlatan ve belki de bu nedenle, “Damak” sergisi bağlamında mimar Nevzat Sayın’ın Peter Greenaway’vari barok bir fotoğrafı kullanmasına yol açan, üst katta fotoğrafta melekler gibi son yemeği yiyen havarilerinin altta ise fiziki mekanda bedenleri taşıyan işinin sergilendiği Galerisi Apel, bir yer (locus) olmaktan çok, alanı (topos) çağırın ve kurmak isteyen havasını

vermekte. Olmayanın olmaya çağıştırıldığı bir çağrı Sadece sanatı değil, aynı zamanda eksik kalan başka bir şeyi; konuşma ve sohbeti olduğu kadar çağdaş sanatın öğelerini de çağırın bir mekânın düzenini çağırıştıran Galerisi Apel, bu bakımdan, İstanbul’un “entellektüel tartışma” ortamına en yakın mesafede ve bu mesafeyi de uzak görmüşcesine, “sohbeti” daha yakına çağırın yeni bir galeri mekânı oalrak görülebilir

.....
Zaten ilk açılan serginin de “Damak” kavramı üzerine üzerine yoğunlaşması bu fikrimizi destekler nitelikte görünmekte Beğeni ile değer yargularının buluşması, öznelliklerin mekana yayıldığı ve bu şekilde de mekânın içinde yerleşmesiyle nesnelleştirildiği an içinde gerçekleşmekte değil mi? Sanatçı, aydın ve galericinin ortak mekânı bir sohbetin başlangıcı olabilir. Maya Galerisi’nden, Melda Kaptana Galerisi’nden gelen bu süreç, aydın, şair, yazar ve sanatçıyı bir mekanda toplayıp, konuşmaya ve tartışmaya doğru itiyorsa, burada, bir toparlanma ortamı hazırlanıyor demektir. Toparlanma ortamı ise, belki de, içinde yaşadığımız sosyolajik ve siyasi sürecin en fazla çağırmaya yüz tuttuğu alanı meydana getirmek istencindedir.

Mektab-i Sultani gibi Osmanlı döneminin en batılılaştırıcı ve siyasi medenileştirme sürecini başlatan, edebiyat ve siyasetin en birleştirici alakasını kuran bir okulun, bugünkü Galatasaray Lisesi’nin hemen arkasındaki sokağa yerleşen Galerisi Apel, bağlamında da, tartışılan ve tadılan arasındaki ilişki, belki burada açığa çıkmaktadır. İçilen ve yenilen mekânların içinden karşılıklı fikir yürütme ve görüş ayrılıkları doğmaktadır. Bu, aynı zamanda, yeni fikirlerin sentetik bir hale geldiği anları da oluşturmakta ve konuşma süreci pratik olarak maddileşmeye başlamaktadır. Maddileşme ve medenileşme de, sanatın öğeleri içinde sayılmakta, değil mi? Hem sanat pazarı, hem de fikir sanatı: Zihinsel kavramsallaştırma. Bu da konuşmanın sürecinde gerçekleştirilmekte. Sohbetin ise yeni mekânı oluşmakta ki, içine yerleşen kişiler, resim, heykel veya enstalasyonlarıyla kendilerini ifade ederek, orayı bir “ortama”, “yere” çevirebilsinler. Bir mekân ki, eşit mesafedekiler tartışsınlar: Demokrasi. Tat alma duygusunun beğenenler veya beğenmeyenler tarafından özgürce konuşulması.

Arredemento, Ali Akay, Ocak 1999

On beş ayrı sanatçıdan “Gece” üzerine çeşitlemeler

Gece tercümelere

“Damak” ve “Günceler”in ardından Galeri Apel’in üçüncü sergisi de bir tema etrafında dolanıyor: “Gece”. Farklı gece renkleri, farklı gece yorumları... Keşke gece de açık olsaydı galeri.

....
Galeri Apel’de açılan “Gece” temalı sergi, farklı ritimleri olan ama bir yerlerinden geceye bulaşmış onbeş ressamın “gece resimleri”nden oluşuyor.

Galerinin sahibi ve yöneticisi olan Nuran Terzioğlu’na bu tema için ilham veren Beyoğlu olmuş. Terzioğlu’na göre dünyanın hiçbir yerinde gecesi bu kadar uzun süren bir yer yok. Öğlene kadar zaten herkes ve her şey uyuyor, öğleden sonra ise geceye hazırlanmaya başlıyor.

Gece üzerine söyleyecek ne çok sözümüz, soracak ne çok sorumuz var. Kendi karanlığında gizleniyor; kendini ele vermiyor.

Aktüel, Pınar Öğünç, Haziran 1999

Herkes Kendi Penceresinde, Hücresinde... Eski ve Yenin Çatışması İçinde...

APEL SANAT GALERİSİNDE NURAN TERZİOĞLU MEKAN İÇİNDE MEKAN YARATIYOR

Galerinin asıl amacı paylaşım. Sergilere giden insanlar tek başlarına değil. İzleyicinin katılabildiği sergiler de var. Senede en az bir-iki-üç kez, konulu sergi ile izleyicilere bir şeyler söylemeli. Bir bienalde sanatçıyı sadece ilk gün görebiliyorsunuz, galeride ise sanatçı sergi başlangıcından sonuna kadar izleyicisiyle beraber.

Sanatın insan yaşamının çok önemli bir parçası olmasını amaçlıyorum.

Yeniliğe açık olmak, yaptığının en iyisinin özlemine duymak gerek. Ben galeri mekanının yapılacak serginin konusuyla da özleşmesini göz önüne alarak bir sergi gerçekleştiriyorum.

TOMBAK, Haziran 1999

“Güzel Sanatlar eğitimi aldım ama sanatçı olmamayı seçtim” diyor Galeri Apel’in sahibi ve yöneticisi Nuran Terzioğlu. Frankfurt Kunstschule Westend’de Temel Sanatlar, Offenbach Werkkunstschule ve Maryland Üniversitesi’nde de tekstil-tasarım eğitimi alan ama sanatla aktif olarak uğraşmak yerine galericiliği seçen Terzioğlu, bu işe onyediyi yıl önce başladı. İlk çalışmasını Ankara Tanbay Sanat Galerisi’nde yaptı. Galericiilik sayesinde sanatla aktif olarak

ilgilenme olanağı bulduğunu söylüyor. Üç yıllık Tanbay deneyiminden sonra sekiz yıl Ankara Urart’ın yöneticiliğini yaptı. Bir sene de Bilkent Üniversitesi’nde sanat etkinlikleri koordinatörlüğü yaptıktan sonra Kasım ’98’de İstanbul Galatasaray’daki Galeri Apel’i açmış. “Sanat bir tutku. Galericiilik ise tiyatro gibi. Oyunu henüz bir fikirken ele alıp, senaryoya dönüştürüyor ve uzun çalışmalardan sonra sahneye koyuyorsunuz. İşte beni en çok çeken şey de bu” diyor Terzioğlu.

Elle Dekorasyon, 1999

The Istanbul Fall
A Journey Through a Sensitive Megapolis

Ahu Antmen and Vasif Kortun

Letter from Istanbul

A nearby gallery, Apel, was also an interesting spot to visit during the Biennial, showing the work of painters, sculptors, video and installation artists that had come together under the title “La Strada – The Street”. Kitsch signposts that were exhibited on the street with promising bargains on one side and community help requests on the other (by artist Şirin İskit) led the viewer into the gallery, where each artist referred to different aspects of the “street” as a cultural phenomenon.

Flash Art, Ahu Antmen-Vasif Kortun,
November-December 1999

“Earth and Fiber 2000”: The hidden language

A new exhibition at Gallery Apel examines the relationship between nature and art

....

A new exhibition at Gallery Apel entitled “Earth and Fiber 2000” focuses on the relationship between the material of works of art and the ultimate products. Apel, located on a beautiful old street in Galatasaray, offers a pleasant venue to stroll around the various Works of art that make up the exhibition. The pieces are related because all examine the relationship between art and nature.

“The use of earth, fiber and glass has been a part of the craft tradition in Anatolia for several thousand years”, states the exhibition catalogue. “The exhibition entitled “Earth

and Fiber 2000” aims to bring together outstanding Works by eight contemporary artists who use earth, glass and fiber as an expressive medium”...

The entire exhibition suggests that the familiar objects we use every day have a intricate and beautiful “natural” language which is revealed when we look beyond their appearance.

Natali Medina, Turkish Daily News, Features

Saturday, January 8, 2000

Zamanın içinde Toprak ve Lif

varoluşuyla başlayan

süreçte toprak, su, hava ve ateş birlikteliğinin yansıması olan seramik, dokuma ve cam üretimi doğal olarak insanla birlikte yol alıyor. Doğa insana, insan doğaya rağmen bir şekilde varoluşlarını sürdürüyorlar. Sanat, başından beri işin içinde. zaman, yeniyi de beraberinde getiriyor. Galeri Apel’deki “Toprak ve Lif 2000” sergisinde (21 Aralık-21 Ocak) bir araya gelen sekiz sanatçının üretimlerinde geçmiş ve bugün iç içe. ..

Sanat Dünyamız, Demet Elkatip, 2000

Sanat alanındaki anlaşmazlıkların en eskilerinden biri “güzel-yararlı” ve “sanat-zanaat” tartışması. 20. yüzyıl ise bu tartışmalara konu olan sanatların işbirliğini olumlıyor. Toprak ve Lif 2000 sergisi bunu kanıtlıyor.

Sanatlar arası ilişki ve 2000...

İnsanın

“Herkesin anlatacak bir masalı var”

Nuran Terzioğlu'nun düzenlediği “2001 gece masalları” Galeri Apel'de sergileniyor

“Masallar, çocuklarla, hepimizin çocukluğuyla ilişkili zengin bir dünya. Masal, anlatımında hep resim çizer.İçinde basit, görsellikle ölçülebilir özellikler taşır. Ve en önemlisi, herkesin anlatacak bir masalı vardır.”

Cumhuriyet, Özlem Altunok, 2001

“Manhattan” and New Beyoğlu/Pera Emerging Locations for Concentration of Art in the “Global City” of Istanbul

... Nuran Terzioğlu is the only commercial gallery in this location which promotes contemporary art and managed to survive. Although it was opened in 1998, Nuran Terzioğlu used her extensive experience from 15 years in Ankara for the GALLERY APEL in Beyoğlu. Her courageous adventure not only became a success story but also contributed to the dynamics of the new formation of Beyoğlu by attracting art buyers and collectors to this area.

... Horizons, N. Fulya Erdemci, 2002. Arco

Bu beraberliğin onbin yıllık geçmişi var: Toprak ve Lif

Yer kabuğunun, toz ve durumuna gelmiş türlü kütle kırıntılarıyla, çürümüş organik cisimlerden oluşan ve canlılara yaşama ortamı sağlayan yüzey bölümü: toprak.... Yıkınmak amaçla kullanılan bitki telleri demeti veya bu amaçla türlü ipliklerden yapılmış örgü; lif... İşte bu iki sözcüğün, toprak ve lifin sanatla buluşması Apel Sanat Galerisi'nde izleyebilirsiniz.

..... Hürriyet Gösteri, Sema Olgaç, Ocak 2002 Sayı 234

Galeri Apel 3 Yaşında

“Toprak ve Lif 2002” sergisi ile pişmiş toprak, dokuma ve camı plastik sanatlar çerçevesinde yeniden yorumlayan ürünler sanatseverlere sunuluyor.

19 yıllık galerici Nuran Terzioğlu Ankara'da 1983-94 yılları arasındaki Tanbay ve Urart sanat galerilerinde yöneticilik ile, Bilkent Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Sanat etkinlikleri Koordinatörü görevlerinin ardından, İstanbul'a gelerek Galeri Apel'in kuruluşunu gerçekleştirdi. Güzel Sanatlar eğitimi alan Terzioğlu için malzemeye dayalı sergiler öncelik taşıyor. Ankara'da 1992 yılında “Toprak ve Lif” sergisinin küratörlüğünü yapan Terzioğlu, bu sergi ile çağdaş plastik sanatlara geçmiş arasındaki bağları gözler önüne serdi. Daha sonra Galeri Apel'de de ikinci bir “Toprak ve Lif” sergisi gerçekleştiren Terzioğlu, sanat ve zanaat arasındaki küçük çizginin gündeme getirilmesini çok önemseydiğini, benzerlikler yerine farklı işler üreten sanatçıların birlikte birlikte olmasını istediklerini belirtiyor ve “bizde genel olarak plastik sanatların ömrü 150 yıla ölçülür, oysa değerli çini ve tablet toprağın geçmişi çok daha eskiye dayanır. Toprak çok olanaklı bir malzemedir ve pek çok konu ile iç içedir. Ancak riskli, kırılğan; alırken düşünülüyor. 20. yüzyılda malzeme sınırı yok yok. Seramiğin kırılğan olması, el sanatı olarak görülmesi sergilerde daha az yer almasına yol açıyor. Oysa, toprak her yerde plastik sanatların en önemli ögesi, doğanın temsilcisi çünkü” diyor.

Elle, Nisan 2003

Tahtaya Vur Sanat Olsun

Kimileri gittikleri tahta boyama kurslarında olmayan tepsi ve kutu açığını kapata dursunlar, Galeri Apel, “Tahta İşler” adlı

sergide tahtadan tepsi değil sanat yapanları ağırlıyor.

Tahta İşler sergisi, Galeri apel'in sahibesi Nuran Terzioğlu'nun adeta tahtaya vur nazar değmesin değil, sanat olsun sözünü hayata geçirmeye karar vermesiyle oluşmuş. Geçtiğimiz mayıs ayında da kağıt işlerin peşine düştüğü sergisiyle hatırladığımız Terzioğlu, bu yaz başında da ahşap işler aramaya koyulmuş....

Milliyet, Ayşe Su Sel, 6 Haziran 2002

Elektiriklisinden klozete iskemle

Konulu sergileriyle dikkat çeken Galeri Apel, 18 Haziran'da açılan sezonun son sergisinde sanatçıları “iskemle+” temasında buluşturuyor.

İskemle üzerinde geliştirilen serbest çağrışımlar, çok yönlü enstelasyonlara olanak veriliyor. Temaya ilişkin bütün olasılıkları değerlendirdiği yapıtlar, 21 sanatçıya ait düşlerin ve gerçeklerin süzölmüş bir anlatımı.

Milliyet-Ek, 27 Haziran 2002

İskemle Deyip de Geçmeyin

... Beyoğlu'nda gezerken Galeri Apel'de tesadüfen keşfettiğim 'İskemle' sergisini sizinle paylaşmak istedim. Birbirinden orijinal tasarımlara hayran kalmamak elde değil. Bu iskemlelerin yaratıcıları ile tanışmak, her bir çalışmaya farklı bir açıdan yaklaşmama neden oldu. Sanat kişiden kişiye göre değişiyor. Sanatçıya sanatıyla yakın olabilmek bambaşka bir duygu. Galeri Apel'in 'İskemle' sergisine eserleri ile katılan bütün sanatçılar gelgitler yaşayan yaramaz birer çocuk gibiydiler.

... Akşam, Bahar Akgün, 21 Temmuz 2002

... -Neden galericiliği seçtiniz? -... beni mutlu eden uğraş buydu. Sanatçı olmayı seçmedim. Hizmet sektörünü seçtim. Bundan çok zevk alıyorum. Kendi eğitimimden gelen, malzemeye dönük sergiler dikkat çeker burada o yüzden. Kağıt, ahşap, tekstil. “Toprak ve Lif” en çok işlediğim konular. -Faaliyetleriniz burayla mı sınırlı? -Buradaki üretimin dünyada da yer alması için elimden geleni yapıyorum. Ve genç sanatçılara elimizden geldiği ölçüde yer vermeğe çalışıyoruz.

... -Sizce zaman içinde, Türkiye'deki sanat üretimi ve ortamı dünya ölçüsündeki ortamlarla bütünleşebilecek mi? Ve eğer olabileceyse bununla ilgili bir zaman tahmini yapabilir misiniz? -Zaman tahmini yapamam ama şöyle diyebiliriz: artık çift yanlı yoğunluğun bir

sürekliliği var. Dokumenta'ya bizden bir sanatçı katıldı. Çok ilgi gördü. Zaten batı da hergün kalıplarını kırıyor. O kalıplar yavaş yavaş yıkılıyor. Her yıl adım adım geliyor. Gelecek sene Tokyo'ya katılıyoruz. Bu sene Rotterdam'dayız. Geçen sene Bonn'da çağdaş sanat sergisindeydik.

... Gaste (Beyoğlu Gazetesi), Röportaj, Müfit İşler, Kasım 2002

Nuh'un Gemisinde sergi

Ezop'un dostları buluştu. Bu sergide yok yok. Karıncalara lüks konutlar, villar, pişmiş kelle maskeler... Daha neler neler ...

.....Çukurcuma'daki Galeri Apel'in gerçekten şu an Nuh'un gemisinden farkı yok. Çünkü burada herkes var. Tüm Ezop dostları. Onlar da kim mi? Kimden başlamalı bilemiyorum. Porselen karıncalardan mı yoksa kiremit üzerine konmuş seramik kuşlardan mı, yoksa tahtadan yılanlardan mı? Işık böceklerine ne dersiniz? İşte tüm Ezop dostları sanki uzun bir yolculuğa çıkacakmış gibi Nuran Terzioğlu (Galeri Apel'in sahibi) liderliğinde toplanmışlar. Yılbaşı öncesi zaten şık olan galeriyi bir Noel ağacı gibi süslemişler. Milliyet Ayşe Su Sel 26 Aralık 2002 Ezop'un Dostları bir arada

Yeni yılı, barışın vurgulandığı düşüncelerle karşılamak için 19 farklı sanatçının yorumlarıyla yeniden canlanan Ezop kahramanlarını buluşturan sergi Galeri Apel'in masalsi atmosferinde 20 Ocak'a dek görülebilir.

SERGIYE ÖZEL ÇALIŞMALAR

Hepsi de birbirinden ilgi çekici tüm bu günümüz Ezop öykülerinin şekillendiği, yaşam bulduğu sergiyi, Galeri Apel'den Nuran Terzioğlu'nun içtenlikli yorumlarıyla dinleyerek gezmek ise bu güzel buluşmanın tatlı yanı. Terzioğlu bu sergi ile, olası savaşların soğuk soluğunun sindiği 2002 yılını, dostluğun vurgulandığı böylesi bir sergiyle uğurlamayı amaçladıklarını anlatıyor ve “Ezop'un Dostları teması çerçevesinde, 19 sanatçımızın özel olarak sergi için tasarladığı çalışmaları buluşturan bu etkinliğimizle, barış ışığında bir yıl diliyoruz.” diyor.

“Ezop'un Dostları” Galeri Apel'deki “Ezop'un Dostları” isimli karma sergiye katılan 18 sanatçı, Ezop'tan esinlenerek barışa çağrı yapıyorlar.

..... “Hayvan temalarını kullanarak insanlığa ibret dolu öyküleri bırakan Ezop'un, bu topraklarda M.Ö. VI. yüzyılda yaşadığı sanılır. Hayvan betimlemesinin, tarih öncesi çağlardan bugüne kadar sonsuz örnekleri vardır. Çatalhöyük'te, 10.000 yıl öncesinden gün ışığına çıkan duvar resimlerinde de ibret dersi veren manzaralarla karşılaşılıyor: Ana Tanrıca bir betimlemede, mağrur bir edayla akbabaları emziriyor; bir diğerinde iki yanına aslanları kuzu kuzu oturtmuş, adeta dünyaya meydan okuyor.” diyor.

Alem Dergisi, Zülal Ünalı, 15 Ocak 2003

Sanat çağdaş mıdır?
Çağdaş sanat mıdır?

Melis Ağazat

Bienaller, yaya projeleri dört koldan devam ederken, bunlara kucak açan, sahiplenen ve aslında yıllardır var olan isimler kimler, bilmek istedik.

Guruların hepsi de sanatın ve özellikle çağdaş sanatın şu anda Türkiye’de gerek futboldan gerekse politikadan daha önemli bir yerde olduğu görüşünde hemfikirler. “Sanat koşuyor “diyorlar, hem de dötrnala... Dizginleri de genç sanatçıların, küratörlerin ve galeri sahiplerinin elinde olarak. Onları yakalamışken, birkaç altı çizili soru yönelttik. Son bienal Egokaç, fazla mı kaçmıştı? Türkiye’de gelecek vaad eden sanatçılar kimlerdi? Ya treni kaçırınlar?

.....
18 yıllık bir galericilik geçmişi olan Galeri Apel’in sahibi Nuran Terzioğlu, 2002 yılını güncel sanatın “ kuluçka yılı” olarak düşünmek istediğini söylüyor. Bu sene içerisinde, bir kurumun mali desteği olmaksızın çalışan galerilerin bile, ekonomik durgunluğu fırsat bilip ticari amaç gütmeyen sanat üretimine daha çok yer verdiklerini söylüyor.

İstanbul’da gün geçtikçe artan güncel sanat faaliyetlerinin çok iyi sonuçlar ve sanatçılar doğurduğu görüşüne o da katılıyor.

.....
Terzioğlu İstanbul’la ilgili sözlerine devam ediyor ve bu kadar çeşitlilik içeren ikinci bir şehir daha olacağını düşünmediğini söylüyor. Bu açılımların arkasının geleceğini söylüyor ve tıpkı Vasıf Kortun gibi o da İstanbul’un ileride dünyadaki önemli çağdaş sanat merkezlerinden biri olacağını düşünüyor: “New York’un içinde bile sanat mekanları yer değiştirip duruyor. Sanırım güncel sanat da kendine uygun ortamlar arıyor.” Sanatın beslenmesinin ve üretiminin ortamla çok ilgisi olduğu görüşünde.

.....
bir on yıl öncesine göre farklı bir yeri var güncel sanatın. Burada galiba en önemli etkenlerden biri İstanbul Bienali. Ardından da sanatçılarımızın davet edildiği diğer ülkelerdeki çeşitli bienaller; iletişimin kolaylaşması, özgün ve nitelikli sanat üretiminin dünyada kabul görmesi” diye özetliyor, düşüncelerini.

.....
Garanti Platform, Borusan Kültür Merkezi, Proje 4L gibi özel sektörün başlattığı kâr amacı gütmeyen merkezler, Marmara Üniversitesi, Sabancı Üniversitesi, Bilgi Üniversitesi gibi eğitim kurumları,

bünyelerinde oluşturdukları sanat projeleriyle dikkat çekiyor, bir öncülük misyonu üstleniyorlar.”

Publisher’s Letter

(The Guide İstanbul March /April 2004)

..... Our article Four Galleries in Istanbul spotlights galleries that have contributed in enhancing the quality of exhibitions available to art lovers.....

After having run the Urart Art Gallery in Ankara for many years, Nuran Terzioğlu opened Gallery Apel in 1998. It is located behind the Galatasaray High School on the ground floor of Apelya Apartmanı, a late 19th century apartment building designed by an Italian architect. Nevzat Sayın was responsible for the restoration project and Sermet Elçi for the construction. Gallery Apel has held a number of memorable solo and group exhibitions centered on a theme. Nuran Terzioğlu’s opening exhibition, Damak (Palate), consisted of paintings, sculptures and installations by 12 artists on the century of food and drink. This was followed by exhibitions titled Art-Kart 2000, Hasat (Harvest), Hünername, İ kibinbir Gece Masalları (Two Thousand and One Night Stories), İskemle + (Chair +), Tahta İşler (Wooden Works), Metal İşler (Metal Works), Ezop’un Dostları (Aesop’s Friends) and Bağ: Şairin Bahçesi (Poet’s Garden). In these exhibitions, Gallery Apel displayed

great sensitivity in bringing together vastly different artists working in a variety of media. In 1992, Nuran Terzioğlu held the first Toprak ve Lif (Earth and Fiber) exhibition in Ankara as a part of Sanart, Association for the Promotion of Visual Arts. This exhibition was repeated three times in Istanbul, each time with works by different artists. Gallery Apel exhibits a wide range of works including paintings, sculpture, ceramic, photographs and installations. Since it opened, Gallery Apel has exhibited paintings by Canan Dağdelen, Esmâ Paçal Turam, Yıldız Şermet, Lerzan Özer; light installations by Kurucu Koçanoğlu, photographs by Cem Aydoğan and drawings by Zeynep Perinçek Signoret.

Türk Kitap sanatını Çağdaş Ortama Taşıdım

Üç Türk sanatçısı yurtdışındaki önemli sanat merkezlerinde eserlerini sergiliyor şu günlerde. Gravür ve resim çalışmalarının yanı sıra kitap sanatıyla da tanınan Can Göknil el yapımı Hayretname adlı kitabını Washington D.C.’deki National Museum of Women in the Arts adlı müzede sergiliyor. Göknil, Washington’ın bu önemli müzesinde eseri sergilenen ilk Türk kadın sanatçısı. Çalışmalarını Almanya ve Türkiye’de sürdüren Ayşe Erkmen’in iki kişisel sergisi eş zamanlı olarak Almanya’nın Bremen ve Monchengladbach kentlerinde açıldı. Türkiye-Plastik Diyaloglar başlıklı bir diğer sergi ise Türkiye’den ve Belçika’da yaşayan Türk sanatçıların eserlerinden oluşuyor. Serginin mekanı Brüksel’deki Belediye Merkezi.

Verheugen’in ofisinden sonra Brüksel Meydanı’nda

Brüksel’in Grand Place meydanındaki Belediye Kültür Merkezi Türkiye-Plastik Diyaloglar (Turquie Dialogues Plastiques) başlıklı kapsamlı bir sergiye ev sahipliği yapıyor. Serginin önemli bir kısmı, 2003 yılı Avrupa Birliği genişlemeden sorumlu komisyon temsilcisi Günter Verheugen’in inisiyatifi ve seçimiyle oluşmuş, Brüksel’deki ofisinde beş ay süreyle sergilenmişti.

Verheughen’in ofisindeki eserlere yeni eserler eklemesi için de Galatasaray’daki Galeri Apel’in sahibi Nuran Terzioğlu görevlendirildi. Bir kısmı heykel olmakla birlikte resim ağırlıklı ve konusu “diyaloglar” olan sergiye katkı olarak Terzioğlu görsel sanatların temel unsurlarından biri olarak “çizim”in vurgulandığı ek bir sergi hazırladı. Bu bir ofis sergisi olarak başladı. O yüzden resim ve birkaç heykelden oluşuyordu. Ben de yanına çizim ekledim. Türkiye’den altı sanatçının “çizim”e, özellikle araştırmacı yaklaşımlarının yansıtıldığı yapıtlarını koydum. Hem çizimi bir diyalog unsuru olarak düşündüm hem de sanatın her dalının en temel özelliği olması dolayısıyla bir konsept, bir ortak payda oturtmuş oldum.

Hürriyet, Keyif, Ezgi Başaran, Mayıs 2004

Dispatch: İstanbul

“Poet’s Garden,” a pairing of poetry and art at Gallery Apel, a brick-walled gallery in the heart of the city’s oldest district, included an artificial garden full of evocative urns referring to Greek mythology (Sakine Çil), a cypress tree made from barbed wire (Tugrul Selçuk), a hanging garden of bottles containing poems relating to nature (Kurucu Koçanoğlu), and a luscious menagerie of mythological animals (Selma Gurbuz). Hasan Bulent Kahraman’s multi-part installation Abstraction-Materialization analyzed the conceptual shift from the abstract word-play associations of traditional Ottoman poetry to 19th-century materialism based on concrete visual reality. Sculpture Magazine, Susan Platt, May 2004

Turkse vrouwen halen manen in

Turkije mag dan nog geen zicht hebben op een concrete datum voor toetreding tot de Europese Unie, het land is alvast aan een cultureel offensief begonnen. Dat moet aantonen dat de kleinkinderen van Atatürk een moderne, seculiere en sprankelende natie vormen in de schoot van Europa. Momenteel loopt in het Brusselse stadhuis Turkse hedendaagse kunst, plastische dialogen. En in het najaar pakt BOZAR uit met een multidisciplinair programma. Türkiye, Een gesprek met Nuran Terzioğlu, medecurator van Plastische dialogen.

Plastische dialogen valt eigenlijk uiteen in drie delen. Er is de keuze uit schilder en beeldhouwwerk die EU-commissaris voor de Uitbreiding Gunther Verheugen vorig jaar liet maken (en die op de Commissie werd geexposeerd); er zijn de tekeningen die de İstanbulse galeriehoudster Nuran Terzioğlu selecteerde en ten slotte is er een greep uit het werk van Turks-Belgische moderne kunstenaars.

“Dat je net nu een overzicht van hedendaagse Turkse kunst in hartje Brussel kunt zien, heeft eigenlijk alles met de tijdsgeest te maken”, meent Terzioğlu, die zelf al meer dan twee decennia in de İstanbulse galeriewereld actief is.

De Morgen
Hedendaagse Kunst uit Turkije
Catherine Vuyisteke

Art Art contemporain/ A l’hotel de ville de Bruxelles
““Dialogues plastiques”” et questionnements turcs

.....Initiée par l’ambassade de Turquie, l’expo montée par l’historienne de l’art Nuran Terzioğlu dresse d’entrée de jeu cette fontière que la Turquie souhaite tant abolir! Un premier espace accueille une vingtaine de plasticiens ““de là -bas”” bardés de diplômes académiques, de hauts faits en galeries et en biennales artistiques. Passée une chicane, nous voilà dans une autre salle où bivouaquent, en œuvres de grands formats, cinq plasticiens d’origine turque vivant en Belgique, nés à Gosselies ou en Anatolie

Le Soir, Dominique Legrand 22 Haziran 2004

RC in the City: Venues we run
Gallery Apel – Bridging Yesterday’s Crafts and Today’s Art

In fact, for Nuran Terzioğlu ACG65, the owner of Gallery Apel, the relationship between the artist and his/her material and the process of production is as important – if not more – than the germ of the idea itself. It is the human touch delivering the idea that inspires Apel’s audiences. The work exhibited at Apel has a particular warm, fuzzy quality that endears itself to viewers and elicits emotional reactions.

Terzioğlu’s interest in simple forms of authenticity and love of base materials bring the gallery its verve. She is interested in the stories behind works, the arduous time the artist spends labouring, and the texture which emerge. As such, Gallery Apel’s exhibitions do not follow trends in the art world. Rather, each work is a slow motion, hand crafted history of each artists’ world designed in line with an exhibition theme.

As one of the founding members of Sanart, she also remembers 1985, the “Year of Youth”, and art emerging onto Ankara streets, raising up a storm with artists producing their Works on the streets. “Being a galleriest should also mean bringing contemporary art out of the categorical spaces in which only elites enjoy it, and turning it into an endeavour which can excite people from all parts of society”. Terzioğlu says.

At Apel, each exhibition is planned like a theater production, and its preparations last at least a year. The opening of the exhibition is only the beginning of the play on stage, a dialogue between the audience, the artist and the gallery space. This interaction is what makes Terzioğlu’s blood run faster, and this is why it is hard to miss her at Apel when an exhibition is on.

RC Quarterly, Serra Ciliv, Eylül 2004

In Istanbul, Contemporary Art Blooms Amid a Thousand Minarets

.....
As the late summer afternoon turns to dusk, Ms. Terzioglu, 61, owner of the Apel Gallery, is talking about what it means to be a contemporary Turkish artist, caught between the modern city and the Istanbul of a thousand minarets. “It’s a tradition going back over 10,000 years,” she said, sipping from a glass of green mint liqueur. “But definitely the signal moment was when Sultan Mehmet the Conqueror conquered the

Byzantine city and ordered that the culture not be destroyed. Instead, the Ottomans added to it, in part by inviting the greatest artists from all over the empire to the palace.”

.....
Ms. Terzioglu’s Apel Gallery, next door to Cezayir, was one of the pioneers in a neighborhood that is now home to several art spaces, including the new Pera Museum, five floors of gallery space juggling several different shows.

...
New York Times, Lee Smith, 28 August 2005

Minareler arasından doğan sanat güneşi

New York Times’ın İstanbul Yorumu

.....
ABD’nin en önde gelen gazetesi New York Times, 16 Eylül - 30 Ekim tarihleri arasındaki 9’uncu Uluslararası İstanbul Bienali nedeniyle yayınladığı yazıda İstanbul’u binlerce minarenin arasından doğan modern sanat güneşi olarak adlandırdı.

.....
Gazeteye konuşan sanatçı ve galeri sahibi Nuran Terzioğlu, İstanbul’un bu hale gelmesinin en önemli nedeninin Fatih Sultan Mehmet’in İstanbul’u fethederken, varolan Bizans sanatına dokunmaması ve korunması için bizzat emir vermesi olduğunu söyledi.

.....
Hürriyet 29 Ağustos 2004
Dış Haberler Servisi

Anadolu’yu sanatla buluşturanlar. DİYARBAKIR “Diyar-ı Sanat’a” dönüşüyor

.....
Ancak, toplumsal ilişkilerin hızla kopğuğu, “komşuluk” denen sözcüğün dahi unutulduğu günümüzde Nuran Terzioğlu’nun

DSM Sanat Merkezi’nde sergilediği “komşu”yu gezerken çok özlediğim bir komşuma yıllar sonra kavuşmanın mutluluğunu yaşadım.
Gazete Vatan, Leyla Umar, 8 Aralık 2005

Contemporary to the core

Apel is a tiny gem of a gallery hidden away in Çukurcuma down the hill, behind the famous Galatasaray high school. The gallery boasts an impressive record of promoting new and innovative artists mainly from Turkey. Run by the gregarious Nuran Terzioğlu, the gallery’s aim is to “add flavour to Istanbul’s cultural life”. Nuran describes herself as an “optimist” passionately proud of this little gallery’s ambitious approach to its exhibitions. Located on the ground flor of a 19th century Armenian town house turned carpenter’s shop, the gallery first opened its doors in November 1998.

The brick wall interiors give the whole space a dynamic, down to earth type quality of honesty; an attribute reflected in Nuran’s own egalitarian approach to art. Nuran’s goal at Apel is to create a “modest” rather than elitist environment in which new artists can display work that often has a direct relationship to daily life.

“Being a curator should also mean bringing contemporary art out of the categorical spaces in which only elites enjoy it, and turning it into an endeavour which can excite people from all parts of society” she says.

The gallery is the perfect setting for an interactive dialogue between artist and viewer, a democratic and free space into which art can connect with everyday life. There is a real sense of focused integrity about Nuran’s approach to creating exhibitions. She presents the work with great care and intelligence at the same time reaching out to all who wish to see and experience art at first hand.

Time Out, Chris Bird, January 2007

Generally regarded as one of the most innovative galleries in İstanbul, Apel hosts exhibitions in a variety of media. You won’t find cliched colonial pastiches in this space: expect weird and wonderful works from Turkey’s avant-garde, not to mention surreal paintings by international artists. It’s on the street immediately behind the Galasaray Lycee.

Time Out, London, January 2007

Yaşamın İçindeki Sanat

Galeri Apel’in sahibi Nuran Terzioğlu sanat eserlerinin yaşam alanlarımızdaki yerini ve üstlendiği önemli rolü anlattı

Bugün artık evlerde resim sanatının dışında enstalasyonlara da sıkça rastlıyoruz. Üç boyutlu eserler sadece galerilerde değil, yaşam alanlarında da karşımıza çıkıyor. Mekanla bütünleşen, hatta bazen belli bir işlevi olan işler sanatseverlerin yaşam alanlarını dolduruyor. “Bence bir mekana kişilik kazandırmanın en etkili yolu bu” diyor Terzioğlu. Çünkü ona göre zaten sanatın kendisi yaşamdan yola çıkılarak ortaya konuyor. Sanatçının yorumu bir anlamda ev sahibinin yaşam anlayışını da yansıtmaya görevi üstleniyor. Sanat eserlerinin yaşam alanında sürpriz yaratma gibi farklı bir

işlevi daha var. Mekana heyecan katarak düşündürme de sanatın yaşadığımız mekandaki üstlendiği en önemli rollerden biri.

House Beatiful, Tuba Tellioglu, Eylül 2006

“Sanata hizmet etmek, insanlara ümit vermenin bir yoludur”

Başlıktaki söz, İstanbul’daki Galeri Apel’in kurucusu ve yöneticisi Nuran Terzioğlu’na ait. O, galericinin birincil görevinin, sanat yapmak isteyenlere olanaklar sunmak ve ümit vermek olduğunu düşünüyor. Bu yılın Kasım ayında dokuz yaşına basan Galeri Apel’de kısa geçmişine sığdırdığı onlarca ilginç sergiyle, Türkiye’nin sanat yaşamına yepyeni olasılıklar sundu; sunmaya devam ediyor.

Ahsen Erdoğan
İlk sergisi “Damak”ı anımsıyorum. Hem yeni bir galeriyi görmek, hem de gerek konusu gerekse içeriğiyle o güne dek İstanbul’da hiç görmediğim bir türde sergiyi görmek için tutmuştum Apel’in yolunu. Önce mekanla yapıtlar arasındaki ilişki çarpmıştı beni: Yüzyıl öncesine ait bir ev içi planının, tuğla duvarların ahşap zeminin ve nervürlü tavanların eskiliğine karşılık çağdaş sanatçıların elinden çıkan çağdaş işler...

Geniş salonlu, açık renk duvarlı, yeni malzemeler kullanılarak düzenlenmiş diğer galerilerden çok farklı Apel. Kendi başına bir sanat yapıtı adeta. Zaten galerinin açıldığı sıralarda boş bir sergi düzenlenmiş ve “Bu Bir Nevzat Sayın Eseridir” yazılı broşür bastırılmıştır.

Sergilerin –bırakın konularını, içeriklerini-

adları bile başlı başına ilgiye değer: “Kırılma Noktası”, “Uykusuzlar”, “Çiçek Böcek”, “Çarşı Pazar”, “Kendine Ait Bir Oda”, “Çölde İnandırmak”, “Vahdet-i Vücuttan Şamana”...

Sanata hizmet vermek, sıkıntıları gidermenin, insanlara ümit vermenin bir yoludur. Galerinin birincil görevi; sanat yapmak isteyenlere ümit vermektir” diyerek kendi mesleğine olan bakışını da özetlemiş oluyor. İşte burada son sözü araya hiç girmeden ona bırakalım:

Ben çağdaş sanat alanındaki gelişmenin, genç galericilerin sayısının artmasıyla sağlanacağına inanıyorum. Sanat okuyan herkes sanatçı olmak istiyor. Oysa işin sergileme tarafı da en az yaratmak kadar heyecan verici. Neyse ki müzelerin artmasıyla Türkiye’de de küratörlük ilgi görmeye başladı. Balkanlar ve Orta Doğu, çağdaş sanat alanında büyük bir patlamaya gebe. Çekilen onca sıkıntı bir biçimde dönüşmek zorunda. Bu potansiyel Türkiye’de iyi değerlendirilmeli”.

Ahsen Erdoğan, Mesa ve Yaşam , Eylül 2007

“HIÇ YETİNMEMEK VE DAİMA ARAMAK”

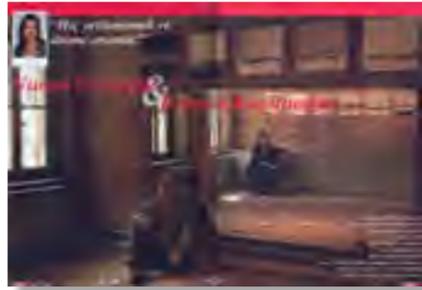
Nuran Terzioğlu & Kurucu Koçanoğlu

Bir bakış, bir fikir, bir umut. Farklı görüşlere, özel düşüncelere saygı duymaya çağırıyor Galeri Apel. Apel’in farklı duruşunu onu yaratanlara ve onu yaşatanlara sorduk. Nuran Terzioğlu, sonsuz arayışların coşkusunu, Kurucu Koçanoğlu ise ışığını hissettiği henüz yazmamış olduklarını anlattı.

Sanatın, yaşamın bir parçası olduğuna inanan bir kişi olmam sebebiyle galerinin de alabildiğince yaşamın içerisine girmesine çaba sarf ediyorum. Aynı noktada birleşen sanatçılarla bir araya geldik. Bunu ortak bir amaç olarak gördüğümüze inanıyorum. Her sorunun cevabını vermeye çalışırız. Sergileri görmeye gelenler evimize komşumuz gelmiş gibi karşılanır. Günümüz sanatında fikir çok önemli yani düşünsel boyut. Ama bu, çabuk tüketilen bir düşünsel boyuttan ziyade insanları düşünmeye sevk eden bir tavır.

Yurtdışında, önce özel bir okulda sanat eğitimi aldım, daha sonra Bauhaus okuluna kabul edildim. Dolayısıyla malzeme benim için çok önemli. Sanatçı olmayı seçmedim ama kendimi yetiştirmeye çalıştım.

Pelin Aksakal Alem Mayıs 2007

Window to a world where creativity shines unbridled

....
Even from the entrance, the mission of the gallery becomes clear – no colorful paintings crowding the walls, no gaudy art waiting to find home over a fireplace. In fact, the whole space seems to be one magic artist’s playground, complete with a collection of pure white giant ants on stands filled with soil, dragonflies floating in the glass-covered balcony, mini earthen replicas of southeastern homes and more, all begging to be touched, explored and pondered upon. The art here seems to vibrate with its own energy, demanding the eyes that fall on it to move closer and really feel, breathe and merge with it.

Proprietor and curator Nuran Terzioğlu welcomes the visitors to her playground, which she generously shares with –especially younger- artists, other curators, collectors and anyone with a curiosity to find out more about the current art scene.

Bringing art to the public
Many of the exhibits at the gallery so far

have had themes connected to ehtir nature or everyday life. Terzioğlu’s own preoccupation with the elements becomes clear with her recurrent “Earth and Fiber” themed exhibits, or ones on harvest or neighbors. “We want art to be incorporated into daily life”, she says, pausing as if to find the right words. She finally smiles shyly, almost amused by her own response. “Maybe I am a romantic, but I believe most problems can be overcome through art, through working together, everything can be dealt with.”

Obviously, her belief in the power of art has also played a role in her strong support of younger artists.

The gallery has also attracted sufficient attention in its 10 years to help artists get noticed both across Turkey and abroad. From Diyarbakır in Eastern Turkey to Japan, Terzioğlu has been instrumental in curating exhibitions that brought artists closer to diverse audiences. Following an exhibit in Japan with Turkish artists in 2004, Galeri Apel reciprocated with a show of Japanese art in İstanbul, in collaboration with Japanese curator Ko Matsunaga, in 2006. Seeing the two countries as two Windows on opposite sides of the Asian continent, Matsunaga told Turkish Daily News his reflections on the events. The setting of the gallery, with its natural brick walls, had appealed to his sense of touch, and ignited his wish to show Works there of Japanese artists who also utilized natural elements such as wood and paper. “The world is becoming computerized and everything is visualized, so people forget the importance of reality found in the sense of touch”, he says. “Actually, our deep consciousnesses are formed by the senses never re-“the resistance of art”.

Perhaps it was that sense of resistance that drew Terzioğlu to collaborate in an exhibit in the southeastern part of Turkey in 2005, with the theme of Nevruz – Newroz – a celebration of spring. Joining forces with Anadolu Kültür, an organization bringing art and cultural activities to cities outside the major centers with the belief in the unifying and transformative power of art and culture, the exhibit provided a space for artists from both İstanbul and Diyarbakır at Diyarbakır Cultural Center (DSM). A very colorful and multifaceted exhibit was produced, says Mine Ozerden, administrative coordinator for Anadolu Kültür. The exhibit was significant, as it brought Apel, DSM and Anadolu Kültür closer with their sensitivity to social responsibility and understanding, she

says. “The audience, participants and those putting the exhibit together experienced new relationships, and found a new awareness”.

Özerden says Terzioğlu has the ability to achieve more than just curating an art exhibit. “Ms. Terzioğlu not only curates the exhibits of the artists working with Galeri Apel, she distills the cultural sensitivities and agenda through her multi-faceted personality, and comes up with a theme to then have artists with different outlooks, who use diverse materials, work around the concept to create freely and exhibit their works together.”

Terzioğlu says she tries to keep in touch with the scene by following student exhibits. “Over half of the scene is made of younger artists, I really like being able to help open the way fort hem. Some of our artists have also presented abroad; curators who come to İstanbul know our name and make time for us”.

“I believe İstanbul is very fertile for artists – whatever you do here, you will be adding a brick to the already rich atmosphere”.

Serya Babakinos, Turkish Daily News, 29 May 2007

Libération25 Fevrier 2008Marc Semo

“IL Y À AUJOURD’HUI À ISTANBUL AUTANT D’ÉNERGIE QU’A BERLIN, MAKS BEAUCOUP PLUS D’ARGENT PRÊT À S’INVESTIR DANS L’ART”
“Une nouvelle génération de financiers et d’hommes d’affaires qui s’est éduquée à l’étranger achète, et il y a de plus en plus d’artistes turcs de bon niveau, au point que dans les foires internationales, quand je dis que je suis d’Istanbul, je suscite aussitôt l’intérêt”, se réjouit Nuran Terzioğlu de la galerie Apel, qui fut l’une des premières à s’installer, en 1992, à Galata dans le vieux cœur levantin. Malgré ses immeubles délabrés et ses palais à l’européenne décatés, ce quartier incarnait toujours “l’esprit d’Istanbul”.

Tous, à l’époque, lui ont ri au nez. Depuis, c’est boboland et les cafés comme les restaurants branchés s’y multiplient autant que les galeries d’art. Mais seule une poignée compte réellement, comme Apel, Nev et surtout Galerist, la plus présente dans les grandes foires internationales de l’art contemporain.

LES GALERIES

The Bosphorus Beat

The ancient city, which has had its own biennial for 20 years, is rapidly filling up with new places to see and buy Turkish and international contemporary art.

By Abigail R. Esman

....
Beyond the sites of ancient Byzantium, beyond the Hagia Sophia and the Sultanahmet, galleries, museums, alternative spaces and art fairs are appearing throughout İstanbul at a frenetic pace. Their aim is not just to exhibit Turkish art but to introduce the Turkish public to international contemporary work and to enable local artists to be viewed in a global context.

Farther along the street , at the end of a steep hill, Gallery Apel presents work by such internationally recognized artists as Selma Gürbüz (who also shows with Maeght, in Paris) as well as lesser known talents. A recent Bayram Candan installation, comprising martini glasses containing earth from 60 different countries and clocks marking the local time in each country, was both breathtaking and daring.

....
Art+Auction, Abigail R. Esman, Haziran 2007

Zülfü Livaneli ve Mario Levi’nın Siena Kitap Fuarı’nda okuma günü

.....8-11 Kasım’da İtalya’nın Toskana bölgesinin başkenti Siena’da dünya yayıncılarını özellikle de piyasaları gelişmekte olan ülkelerin yazarlarını bir araya toplayan Uluslararası Kitap Fuarı vardı.....Bu yılki fuarda Türkiye onur konuğuydu.....İşte bu kentte Maria Della Scala denilen bir binadaydı Kitap Fuarı. Yüksek tavanlı bu gotik bina önce bir yetimhane ve sonra da hastane olarak kullanılmış. Ama şimdi müze ve fuar. Duvar freskleri çok güzel.Asıl sürpriz de Sabancı Üniversitesi Rektörü Sn. Tosun Terzioğlu’nun eşi Nuran Terzioğlu’nun

sahibi olduğu Apel Galerisi’nin “okuma odası” köşeydi. Sekiz Türk sanatçının modern kitap yorumları sergilendi. Bu sergi daha önce Frankfurt Kitap Fuarı’na katılmış, ilgi görmüş ve o yüzden Siena’ya davet edilmişti.
Milliyet Cafe, Serfiraz Ergun, 22 Kasım 2007

Graduates in the News

Three Alumni Bring Book Art to 60th Frankfurt Book Fair

Gallery Apel, founded in 1998 by Nuran Baktır Terzioğlu (ACG’65), has been invited by Buchdruckkunst to exhibit “the reading room”, a Project presenting the book art of Suzy Hug Levy (ACG’65) Can Çiftçi Göknil (ACG’66) and several other prominent artists. Turkey is the guest country at this year’s annual Frankfurt book fair. Gallery Apel’s “Reading Room” exhibit however, will display only books that are individually created by artists without the modern conveniences of printing. These books as unique art objects will be exhibited at “art square” department 4,1 (kunst) Oct.15-19 at the Frankfurt Book Fair.

The Project began last year, when Nuran Terzioğlu was invited by the Turkish Ministry of Culture to curate an exhibition for the Turkish stand in the 2007 Frankfurt Book Fair. This show, which was a smaller display of artists’ books by the same artists, was an instant hit. The result was “sala lettura”, another unique exhibition of book art at Terra di Libri, Siena, Italy in November, 2007.

Rc Quarterly, Issue 38, Spring- summer 2008

Nevzat Sayın: Düşler, Düşünceler, İşler 1990-2004

Galatasaray Lisesi’nin muhteşem arka duvarına bakan yapılar ve duvar arasında kalan yer, yoldan çok meydan duygusunu taşır. Duvarın eğikliği ile yukarı doğru açılan boşluk büyük ve olduğundan daha geniş, daha ferah ve daha büyük görünür. Benim İstanbul’da en çok sevdiğim yerlerden biridir. İşte bu meydanın kapalı dar kenarının oratasındaki yapının en alt katında marangoz; bir üst katında da ev vardı. Doğrusu evdekileri hatırlamıyorum ama marangoz Armenak aklımda.

Alt kattaki marangozla üst kattaki ev alındı. Küçük olan alt kat girişi, karşılama ve bir ön sergi yeri olarak düşünüldü. Günlük kullanımlar için gerekli herşey merdiven altındaki dolaba tıktırıldı. Olabildiğince tarafsız, düz ve sakin bir giriş mekânı elde edildi. Marangoz Armenak’ın tezgâhı dışında dışında göze çarpan hiçbirşey yok.

Üst kat ana sergi mekânı kotundan bir girişi olmasına rağmen, hemen her zaman alt kat girişinden ulaşılır. Volta döşemelerin izin verdiği ve kullanımın gerektirdiği bir yerden katlar arası bağlantı yapıldı. Sıvaları atınca ve ortalığı temizleyince şaşırtıcı iyilikte bir ‘şey’le karşılaştık. Duvar ve volta döşemedeki tuğlalar bütünüyle ortaya çıktığında dokunulamaz bir durum belirmişti. Biz de dokunamadık.

Hep yapılagelen ve de doğru olan, alışılmış beyaz düz duvarlı bir galeri yerine, bu denli baskın duvar ve mekân etkisi olan galeri, bir iki sergi sırasında duvarların kısmen başka bir malzemeyle kaplanması dışında, olduğu gibi kullanıldı.

*Nevzat Sayın:
Düşler, Düşünceler, İşler 1990-2004
YKY Hazırlayan: Tansel Korkmaz
Galeri Apel- Galatasaray, İstanbul: sayfa 146s

